

Juniori

Supliment pentru instructori

Anul A, trimestrul IV

FERICIREA

O publicație a Departamentului Școala de Sabat/Slujire personală
Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904-6600, USA

Cuprins

Cum se folosește „Ghidul instructorului”	3
Note despre autor	4
Introducere	4
1. Creat pentru a fi fericit	5
2. Fericire prin alegere	11
3. Fericirea pornește din interior	17
4. Dușmanul fericirii	23
5. Fericire și blândețe	30
6. Fericirea prin neprihănire	37
7. Mila și fericirea	44
8. Fericirea de a avea o inimă curată	50
9. Pacea aduce fericire	56
10. Fericirea în ciuda greutăților	62
11. Fericirea de a da	68
12. Mulțumirea aduce fericire	73
13. Reguli pentru a fi fericit	79

Ghidul instructorului de la secțiunea Juniori – material editat de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Departamentul Școala de Sabat.

Autor: Francis A. Soper

ISSN 1841-6470

Pentru limba română:

Traducere: Alina Badea

Adaptare și prelucrare: Adela Băncău-Burcea

Redactare: Adela Băncău-Burcea

Tehnoredactare: Irina Toncu

Corectură: Livia Ciobanu-Mihai

Cum se folosește „Ghidul instructorului”

1. Citiți, mai întâi, materialul pentru elevi. Este important să faceți referire uneori la el când conduceți desfășurarea lecției.

2. Citiți apoi materialul din „Ghidul instructorului”. Formați-vă o viziune proprie din resursele puse la îndemâna voastră.

3. Fiți atenți la forma în care este prezentat „Ghidul instructorului”. Acesta nu este conceput ca un comentariu pe zile, corespunzător materialului din lecție. Mai degrabă putem spune că acoperă același subiect, tratându-l însă dintr-un unghi diferit.

4. Fiți atenți la obiectivele pe care le are în vedere lecția. Țineți-le minte când vă pregătiți.

5. Citiți cu atenție bibliografia propusă pentru lecția respectivă. Această parte este destinată studiului vostru personal și vă va ajuta să găsiți diferite modalități de a aborda lecția.

6. Alegeți una dintre activitățile de predare, pentru a o folosi în introducere. Aceasta ar trebui să capteze atenția participanților și să pregătească terenul pentru studiu.

7. Alegeți câteva dintre ideile prezentate în acest ghid. Pornind de la acestea, alcătuiți-vă propriul plan de abordare a lecției. „Ghidul instructorului” conține mai mult material decât poate fi folosit într-o oră. Alegeți acea metodă, acele texte, întrebări, idei și exerciții pe care le considerați cele mai potrivite pentru grupă.

8. Nu pierdeți din vedere rezumatul. La sfârșitul fiecărei lecții, recapitulați pe scurt ceea ce au învățat participanții.

9. Faceți o listă cu materialele ajutoare de care veți avea nevoie pentru a conduce studiul. S-ar putea să aveți nevoie de creioane, coli, carioci sau copii ale unor texte. Participarea elevilor este esențială.

10. Adaptați materialul la mărimea grupei. După cum veți observa, materialul a fost conceput pentru grupe mari, care să se împartă în echipe mai mici, presupunându-se că aceste grupe își desfășoară activitatea în săli separate de sala mare a comunității. Unele dintre activitățile propuse (mici experiențe cu substanțe chimice, coloranți, artificii, mime, mersul prin încăpere legat la ochi etc.) nu se pot face în aceeași sală cu adulții sau cu grupe de altă vârstă. Să nu uităm însă că acest material nu este normativ (activitățile prezentate nu sunt obligatorii), ci mai degrabă orientativ, oferind sugestii și, uneori, alternative.

Alegerea sugestiilor care sunt cele mai potrivite pentru grupă, adaptarea lor sau înlocuirea unor activități cu discutarea unor pasaje din Biblie, din Spiritul Profetic sau a unor situații de viață cu specific local, potrivite cu tema studiului biblic, rămâne la aprecierea instructorului.

Redacția

Despre autor

În 1989, când a scris aceste studii biblice, Ronald Jessen era pastorul comunității Van Nuys din San Fernando Valley, pe lângă Los Angeles.

Soția sa, Maryan, este profesoară la școala comunității din Long Beach. Fiul lor, Jeffrey, este căpitan de aviație. Specialitatea sa este programarea computerizată a zborurilor pentru avioanele de luptă ale armatei. Jeff și soția sa, Beth, locuiesc în Panama City, Florida. Suzanne, fiica fratelui Jessen, este profesoară și locuiește împreună cu soțul ei, Robert, care este tot profesor, în Gardena, California.

Familia Jessen speră să vă întâlnească și să facă cunoștință cu voi, toți cei care studiați aceste lecții, atunci când va reveni Isus. O, vino, Doamne Isuse, mai degrabă!

Introducere

Este cu putință să demonstrezi existența lui Dumnezeu?

Pentru a da un răspuns, Ray Comfort folosește o teorie care stimulează intelectul, o teorie privitoare la posibila origine a dozei de Coca-Cola.

În urmă cu miliarde de ani, a avut loc incredibilul Big-Bang. Acesta a provenit din nimic și de nicăieri și propulsa prin spațiu (spațiu care și el apăruse din nimic) o rocă masivă ce se învâtea pe măsură ce roca se răcea, pe suprafața sa se forma un lichid maroniu, dulce și gazos.

Timpul trecea și aluminiul s-a furișat afară din lichid, luând forma unei doze, apoi a apărut un capac și, pe partea lui superioară o cheiță.

După milioane de ani, din cer a căzut vopsea roșie și albă, s-a fixat pe doză, formând singură cuvintele Coca-Cola Classic® Original Formula, 12 FL OZ.

Poate că, intelectual, te simți insultat de asemenea idei. Așa și trebuie. O asemenea iraționalitate este sub demnitatea ta academică. Tu știi că, dacă produsul Coca-Cola are un design, atunci trebuie să existe un designer. Dacă este făcut, atunci trebuie să existe un făcător.

La fel este și cu omul. Este evident că o ființă complexă, cum este omul, nu a apărut la întâmplare, ci conform unui proiect inteligent și la cuvântul Genialului Arhitect.

Fiecare nerv, fiecare fibră, fiecare celulă, toate vorbesc despre existența unei Inteligențe supreme, care a conceput totul cu un scop – fericirea omului.

Într-adevăr, Dumnezeu ne-a creat pentru a fi fericiți, ne-a pus la dispoziție totul, mai întâi a creat o ambianță perfectă pentru viață, pentru ca omul să nu poată fi decât fericit. Deși, odată cu apariția păcatului, acest ambient perfect a fost stricat, Dumnezeu a lăsat la dispoziția omului fericirea. Trebuie doar experimentată.

Ce te face pe tine fericit?

Fiecare adolescent are răspunsul său la întrebarea aceasta și răspunsurile vor fi probabil foarte diferite. Dar există și un răspuns comun, același la orice vârstă. Ghicești răspunsul acesta? Da, Isus!

Trimestrul acesta vom vedea cum putem fi fericiți pentru că suntem creștini. Și vom vedea că un creștin poate să fie fericit chiar când lucrurile merg rău și că fericirea creștinului este o fericire care durează.

Când citești textele biblice din aceste lecții, încearcă de fiecare dată să le legi de tema fericirii. Aplică-le la viața ta și gândește-te cum poți face aceasta, astfel încât să fii cu adevărat fericit în Isus, Mântuitorul!

Îți doresc un trimestru cu adevărat fericit!

Autorul

Creat pentru a fi fericit

Un gând inspirat în legătură cu textul din Psalmi 146,5.6:

„Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeu lui Iacov, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul, Dumnezeul său! El a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ea.”

Ferice de omul care se încrede în Dumnezeu, în Dumnezeul cel atotputernic, care a creat Pământul și viața și care continuă să le susțină. Căci nu prin propria putere își dă Pământul bogățiile an după an și își continuă drumul în jurul Soarelui. Mâna Celui Nesfârșit este neîncetat la lucru, călăuzind această planetă. Exercițierea continuă a puterii lui Dumnezeu face ca Pământul să-și păstreze poziția în timpul rotației. Dumnezeu face ca Soarele să răsară pe cer și să păstreze distanța față de Pământ. El, Marele Arhitect, este Cel care a gândit circuitul apei în natură și interdependența între viețile Pământului. Prin puterea Sa se dezvoltă vegetația, apare fiecare frunză, se deschide fiecare floare, crește fiecare fruct.

Mecanismul vieții nu poate fi înțeles pe deplin; el prezintă mistere care îi deconectează și pe cei mai inteligenți. Nu putem înțelege decât că în Dumnezeu trăim, ne mișcăm și ne continuăm existența. Ferice de omul care își pune nădejdea în acest Dumnezeu extraordinar! (*Divina vindecare*, cap. „O adevărată cunoaștere a lui Dumnezeu” – parafrizare)

Pentru studiu suplimentar:

Divina vindecare, cap. „Importanța căutării adevăratei cunoașteri”

Obiective

- Să-i convingem pe copii că Dumnezeu a plănuțit ca noi să fim fericiți.
- Copiii să înțeleagă faptul că Sabatul și căsătoria sunt două instituții întemeiate la creațiune, deci cu un caracter permanent, și

că au fost create pentru a contribui la fericirea omului.

- Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că Dumnezeu intenționează să-i readucă omului fericirea.

Materiale

Coli de hârtie și un pix pentru fiecare participant la grupa de juniori. Un atlas despre planeta Pământ și celelalte planete

Introducere

A. Dați-i fiecărui copil câte o foaie și un pix. Cereți-le să scrie cu majuscule, în lungul foii, de sus în jos, cuvântul *CREAȚIE*, apoi să încerce să găsească lucruri (plante, animale, alte elemente ale naturii) care încep cu fiecare literă a cuvântului. Eventual, întâi să se gândească toți la nume de plante, apoi nume de animale, insecte și târătoare, viețuitoare din ape etc. Cereți-le să-și citească acronimele. Ajutați-i să vadă din această extraordinară capacitate a lui Dumnezeu de a crea o mare varietate de viețuitoare și lucruri minunate. Cereți-le să spună ce le lipsea lui Adam și Evei pentru a putea fi fericiți.

B. Căutați într-un atlas cât mai multe informații despre planeta Pământ, cu scopul de a vedea cât de minunat a fost concepută.

Fericirea este ceva pentru care ne luptăm și merită să-l obținem. Din nefericire, unii oameni se folosesc de droguri periculoase ca să genereze euforia. Însă fericirea nu înseamnă să te afunzi într-o stare euforică. Chiar dacă omul este o ființă emoțională, fericirea nu înseamnă doar o stare de extaz, de bucurie sentimentală. Aceste simțăminte nu sunt întotdeauna indicatori reali ai fericirii. Cea mai mare fericire ce poate fi trăită este aceea de a le face bine altora, de a-i face pe alții fericiți. O astfel de fericire este de durată.

Cea mai mare preocupare a noastră nu trebuie să fie găsirea fericirii, căci ea nu se poate găsi, pentru simplul motiv că ea nu este pierdută.

Eventual, concepția noastră despre fericire este greșită. Ea există, doar trebuie descoperită. Fericirea nu înseamnă să ai ceea ce-ți dorești, ci să-ți dorești ceea ce ai. Deci vine din interior, și nu depinde de factori externi.

Nu lăsa circumstanțele, indiferent cât de descurajante sunt, să-ți ucidă bucuria și mulțumirea. Fericirea este mai mult decât o față zâmbitoare, de pe o insignă. Este o alegere pe care trebuie să o faci, altfel se va dispersa.

Întrebări pentru discuții

1. Odată, dr. Henry Norris Russel, mare astronom la Universitatea Princeton, a ținut o cuvântare despre Calea Lactee. El a vorbit despre vastitatea chiar și a unei singure galaxii. El este, totodată, și un bun creștin. La final, o doamnă a venit la el și l-a întrebat: „Dacă lumea noastră este atât de mică, iar Universul este atât de vast, mai putem noi să credem că Dumnezeu ne poartă de grijă și că este interesat de fericirea noastră?” La această întrebare, omul de știință a răspuns: „Aceasta depinde întru totul de cât de mare este Dumnezeu în care credeți.” Dumnezeuul tău cât este de mare? Este El suficient de mare încât să poată crea un univers infinit sau îi limitezi puterea prin lipsa ta de credință? Crezi că, la cuvântul Său, toate lucrurile au fost create din nimic? Sau crezi că viața a apărut la întâmplare, iar omul a evoluat din maimuță?

2. De ce a fost creat omul în ziua a șasea, și nu în prima sau a doua? (Dumnezeu i-a creat întâi cadrul potrivit pentru o existență perfectă.)

3. Care a fost scopul creării omului? (Pentru a fi fericit)

Povestirea 1

Un ateu și-a încheiat cuvântarea împotriva creștinismului. El a luat în derâdere toată dragostea lui Dumnezeu și chiar existența Lui. Apoi a zis: „Dacă cineva poate să demonstreze că greșesc, să vină pe scenă.” A urmat un timp destul de lung de tăcere, în care majoritatea celor prezenți credeau că nu are nimeni nimic de comentat. În sfârșit, un om, ce părea neînvățat, se ridică și urcă pe scenă.

– Poți dumneata să mă contrazici?! zise ateu batjocoritor.

Dar omul nu răspunse, ci scoase calm din buzunar o portocală, o decoji fără să se gră-

bească, apoi începu să o mănânce. Ironic, dar vizibil ofensat, ateu zise:

– O, ce dovadă! Dar, de fapt, ce vrei să demonstrezi prin aceasta?!

Privindu-l în ochi, omul simplu îi spuse:

– Cum a fost portocala?

– Dar de unde să știu eu cum a fost portocala? Tu trebuie să știi, că tu ai mâncat-o.

– Exact. Tot așa este și cu existența și dragostea lui Dumnezeu. Eu le-am experimentat, le-am gustat. Dumneata nu poți nega dulceața creștinismului cum nu o poți nega pe cea a portocalei. Eu sunt cel care cunosc dragostea lui Dumnezeu. Dumneata ai vorbit despre lucruri pe care nu le știi, de aceea ești cu totul greșit.

Povestirea 2

În Africa există un soi de păsări ce pot cânta în duet și uneori chiar quartet. De exemplu, o anumită pasăre de pradă, pusă în colivie, dovedește o deosebită abilitate în a cânta excelent. Dacă sunt două în colivie, cântă amândouă același cântec, dar una lasă anumite porțiuni, iar cealaltă adaugă acele porțiuni. Dacă sunt trei, cântă frumos același cântec, dar fiecare adaugă câte ceva separat. Iar dacă sunt patru, produc o frumoasă variație la același cântec. Reușita cântecului depinde de interdependența lor.

La fel, fericirea noastră depinde de fericirea celor din jurul nostru, cu care noi interacționăm. Nu putem experimenta fericirea dacă suntem interesați doar de propria persoană, dacă suntem egoiști, insensibili la nevoile celorlalți.

Încheiere

Am fost creați pentru a fi fericiți și, chiar dacă păcatul a dus nenorocire și moarte, Dumnezeu a lăsat la îndemâna noastră fericirea. Ne este accesibilă, trebuie doar să o alegem, să o experimentăm, să facem din ea un obicei.

Știința a arătat că fericirea prelungește viața, și atunci de ce să o scurtăm prin posomorârea noastră, prin egoism, nemulțumire și lipsă de speranță? Solomon ne spune că „o inimă veselă este un bun leac”. Ceea ce psihologii au descoperit în urma cercetărilor lor este faptul că organismul este deja echipat cu medicamentul care produce o inimă veselă – endorfinele. Așa că, atunci când cineva vă invită să vă îmbunătățiți dispoziția, nu pierdeți ocazia. Fericirea este la îndemâna tuturor.

Materialul pentru elevi

4 octombrie 2014

Creat pentru a fi fericit

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Isaia 45,18 spune: „Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit Pământul, l-a făcut și l-a întărit... nu ca să fie pustiu, ci ca să fie locuit”. Săptămâna aceasta vom vorbi despre Dumnezeul nostru Creator și despre felul minunat în care a creat El lumea noastră.

Aș vrea să vă împărtășesc câte ceva despre dovezile pe care le-am găsit eu și care demonstrează că putem să ne încredem cu totul în Dumnezeu, care ne-a creat.

Pământul este o planetă care se învârtă în jurul Soarelui la o distanță de 147,1-152,1 milioane km de acesta (diferența de distanță este dată de faptul că orbita, drumul pe care îl străbate, nu are forma unui cerc, ci a unei elipse, deci Pământul nu este tot timpul la aceeași distanță de Soare). Pământul călătorește pe acest drum al său cu o viteză de 30 km/s, deci 104.000 km/h, și face o rotație completă în jurul Soarelui în 365 zile, 6 ore, 9 minute și 9,5 secunde. Perioada aceasta se numește an sideral. Acum poți foarte ușor să calculezi tu lungimea drumului, numai că sunt ceva cam multe cifre!

Dacă ai încerca să faci un model al Sistemului nostru solar, Soarele ar putea fi reprezentat printr-o minge cu diametrul de 75 cm. Respectând proporțiile, Pământul ar fi reprezentat printr-o bilă cu diametrul de 0,56 cm, aflată la o distanță de 73 m de „Soare”. Venus, cu puțin mai mic decât Pământul, ar fi la o distanță de circa 50 m, în vreme ce Marte, o planetă și mai mică, s-ar afla la 109 m. După cum vezi, ar fi destul de greu de reprezentat chiar și numai această parte din Sistemul solar.

Ai creat tu însuși vreodată ceva? Poate un model de mașinuță, de planor, de barcă. Dacă ai realizat sau ai decupat cu atenție părțile componente, le-ai colorat frumos, ai înscris și „marca”, apoi le-ai asamblat cu atenție și le-ai lipit, ai avut înaintea ochilor modelul proiectat de care te-ai bucurat, desigur, dacă nu ai fost chiar mândru.

Cea mai formidabilă lucrare de creație, după cel mai colosal plan, a fost realizată în urmă cu șase mii de ani. Rezultatul final a fost incredibil de frumos, dar metoda folosită a fost cel mai minunat aspect al acestui proces de creație. Citește Geneza 1,1-3 și Psalmii 33,6.9, ca să descoperi cine a fost geniul aflat în spatele acestei puteri de creație și care a fost metoda?

Și iată o descriere a acestei formidabile lucrări, făcută de cineva care a avut ocazia să o vadă, e drept, în viziune: „Când a ieșit din mâna Creatorului său, Pământul era deosebit de frumos. Suprafața sa era variat dispusă, cu munți, dealuri și câmpii intersectate din loc în loc de râuri mari și lacuri încântătoare; ... vârfurile ascuțite și inegale ale munților erau îngropate sub pământul roditor, care făcea ca pretutindeni să crească o vegetație luxuriantă. Nu existau mlaștini nesănătoase sau pământuri aride. Tufe pline de farmec și flori delicate se înfățișau ochilor, în orice parte ai fi privit. Înălțimile erau acoperite de copaci mult mai falnici decât cei care există astăzi. Aerul era curat și sănătos... Întreaga priveliște întrecea în frumusețe chiar și grădina cea mai bogat ornamentată a celui mai de seamă palat.” (*Patriarhi și profeți*, p. 28)

Formidabil! Dacă vrem să creăm ceva, avem nevoie de materiale – metal, lemn, plastic, pânză, lână, ață etc., în funcție de ce vrem să facem. Fără materialele necesare, nu avem cum să ne realizăm „capodopera”, oricât de bune ar fi planurile. Și totuși Creatorul a făcut totul doar prin „cuvântul gurii Lui”. Cât de minunat este

Dumnezeu pe care Îl slujim! Citește din nou Psalmii 33,6.9 și Evrei 11,3 ca să descoperi ce materiale a folosit Dumnezeu pentru a face planeta Pământ și tot ce este pe ea.

1. Duminică

Întrebare

➤ Ai putea, fără să te mai uiți în Biblie, să spui exact în a câta zi au fost creați peștii sau fluturii, leii sau aerul? Eu am reușit să le țin minte abia când am descoperit că totul s-a desfășurat după un plan foarte precis și înțelept, făcut pe două „serii”, ca să zicem așa.

➤ La fel ca un constructor, care, mai înainte de a începe construcția propriu-zisă, își pregătește terenul, sau ca un pictor, care, înainte de a începe tabloul propriu-zis, pictează fondul sau fundalul, în primele trei zile ale creației, Dumnezeu a pregătit „terenul”, sau „fundalul”, pentru ce intenționa să creeze pe planeta Pământ. Trece pe coloana din stânga ce a fost creat în primele trei zile și în dreapta, în dreptul fiecăreia, ce a fost creat în următoarele trei.

Ziua 1 _____	ziua a 4-a _____
ziua a 2-a _____	ziua a 5-a _____
ziua a 3-a _____	ziua a 6-a _____

Ziua a șasea a fost momentul în care creația a fost încoronată prin lucrarea cea mai minunată. Care a fost „coroana” întregii creații?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ Conform datelor din *World Book Encyclopedia*, Soarele are un diametru de 109 ori mai mare decât Pământul. Temperatura la suprafață este de aproximativ 10.000° F, dar în centru este de aproximativ 27.000.000° F. Iar Biblia spune că

„Dumnezeu a zis și s-a făcut” – în a patra zi a creației, a apărut în felul acesta Soarele.

➤ „Poate cineva să mai creadă că toate acestea sunt rodul unor întâmplări științifice, când știința, cu toate mijloacele financiare și inteligente de care dispune, încă nu a reușit prin experimente controlate și inteligente să creeze nici măcar o celulă? Nici măcar un atom? Dimpotrivă, tot mai mulți savanți, pe măsură ce pătrund în tainele naturii, ajung la concluzia că doar o superintelență ar putea crea așa ceva.” – Mircea Copoț, om de știință

➤ „După ce au fost create pământul și viețuitoarele de pe el, Tatăl și Fiul Și-au îndeplinit planul, hotărât înainte de căderea lui Satana, de a face om după chipul și asemănarea Lor. Ei lucraseră împreună la crearea pământului și a fiecărei viețuitoare de pe el. Apoi Dumnezeu a zis: ‘Să facem om după chipul și asemănarea Noastră.’” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Omul reprezintă cel mai mare lucru creat de Dumnezeu, cel puțin la scară pământească. Dacă nu ar fi așa, ordinea în care Dumnezeu a creat lumea, ar fi fost alta, nu cea descrisă în *Facere/Geneză*.” – Dwight K. Nelson, scriitor creștin

➤ „Nihil sine Deo” (*Nimic fără Dumnezeu*) – proverb latin

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Fiecare creator are câte o lucrare de care este mândru mai mult decât de toate celelalte, care ajunge să-l reprezinte, într-un anumit sens. Poate că pentru Michelangelo această lucrare este faimoasa statuie a lui David, iar pentru Leonardo da Vinci, *Mona Lisa*. Capodopera lucrării de creație a lui Dumnezeu a fost omul. Poți spune de ce? Încearcă să găsești răspunsul la această întrebare prin intermediul altor întrebări: Cum a creat Dumnezeu omul? (*Geneza* 1,26.27; 2,7; *Psalmii* 119,73; 139,14); Care era poziția omului, în raport cu Dumnezeu și cu îngerii (*Evrei* 2,7); Prin ce s-a deosebit metoda folosită pentru a-l crea pe om de metodele folosite pentru restul lucrării de creație?

➤ Caută în citatul următor și subliniază cel puțin două motive pentru care omul este consi-

derat „coroana creației”: „Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său... Nu există niciun temei pentru a presupune că omul a evoluat printr-un mod lent de dezvoltare de la formele inferioare de viață animală sau vegetală... Genealogia neamului omenesc, așa cum ne este dată prin inspirație, ne duce înapoi la originea sa, nu la o linie de germeni, moluște și patrupede în dezvoltare, ci la Marele Creator. Deși format din țărână, Adam a fost ‘fiul lui Dumnezeu’. El a fost așezat ca reprezentant al lui Dumnezeu, mai presus de ființele inferioare. Ele nu sunt capabile să înțeleagă sau să recunoască suveranitatea lui Dumnezeu, totuși au fost făcute cu capacitatea de a iubi și a sluji omului... Însă omul trebuia să poarte chipul lui Dumnezeu atât în înfățișarea exterioară, cât și în caracter... Natura sa era în armonie cu voința lui Dumnezeu. Mintea sa era capabilă să înțeleagă lucrurile dumnezeiești.” (Patriarhi și profeți, p. 29-30, ed. 1996)

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Psalmii 146,5,6**

„Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeul lui Iacov, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul, Dumnezeul său! El a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ea.”

➤ **Geneza 1,1**

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

➤ **Psalmii 8,3**

„Când privesc cerurile, lucrarea mâinilor Tale, luna și stelele pe care le-ai făcut.”

➤ **Psalmii 89,11,12**

„Ale Tale sunt cerurile și pământul, Tu ai întemeiat lumea și tot ce cuprinde ea. Tu ai făcut miazănoaptea și miazăziua.”

➤ **Isaia 43,15**

„Eu Sunt Domnul, Sfântul vostru, Făcătorul lui Israel, Împăratul vostru.”

➤ **Isaia 45,18**

„Căci aș vrea să vorbesc Domnului, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: ‘Eu Sunt Domnul și nu este altul!’”

➤ **Iov 26,7,8**

„El întinde miazănoaptea asupra golului, și spânzură pământul pe nimic. Leagă apele în norii Săi, și norii nu se sparg sub greutatea lor.”

➤ **Matei 11,25**

„În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: ‘Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor.’”

➤ **Luca 10,21**

„Tată, Doamne al cerului și al pământului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu.”

➤ **Faptele apostolilor 17,24**

„Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului, și nu locuiește în temple făcute de mâini.”

➤ **Coloseni 1,16,17**

„Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El.”

➤ **Evrei 1,10**

„La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.”

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Într-adevăr, omul a fost creat pentru a fi fericit. Iată o listă cu câteva dintre lucrurile pe care le-a făcut sau le-a pregătit Dumnezeu pentru ca Adam să fie fericit (descurcă literele). Completează lista.

1. Dumnezeu a făcut NU JUAROT TROPITIV

pentru Adam.

2. Dumnezeu a creat pentru el O MULE
SEDĂIVĂRTȘĂ _____.

3. În fiecare zi, Dumnezeu ATSĂTE ED ROVĂB
_____ cu Adam și Eva.

4. El le-a dăruit SĂPRĂI _____,
LORFI _____ și MIANAEL
_____, care să îi înveselească.

4. El a pus în mijlocul grădinii MOPLU IVEIȚI

_____.

5. _____

6. _____

Ce alte făgăduințe a făcut Dumnezeu pentru
fericirea omului?

Ce altceva ar mai fi putut să facă Dumnezeu
pentru a le asigura fericirea deplină oamenilor
pe care i-a creat?

Dacă ai cartea *Patriarhi și profeți*, citește
capitolul 2 în întregime.

Fericire prin alegere

Un gând inspirat în legătură cu textul din Proverbe 3,13:

„Ferice de omul care găsește înțelepciunea și de omul care capătă pricepere.”

Când inima îți este călăuzită de iubirea lui Dumnezeu, vei deveni cu adevărat un om înțelept. Rațiunea îți va fi clară și matură, conștiința iluminată, trează și curată, iar voința integră și sfințită, stăpânită de Duhul lui Dumnezeu. Vei putea să faci cu ușurință diferența între bine și rău, vei învăța să faci binele, iar deciziile pe care le vei lua vor fi dintre cele mai bune; vei avea succes în luptele vieții și vei câștiga slava și onoarea unei vieți mai bune decât aceasta. Vei fi cu adevărat fericit. „Alege astăzi cui vrei să slujești.” (*Mărturii*, vol. 2, pag. 559-565, parafrizare)

Pentru studiu suplimentar:

Cugetări de pe Muntele Fericirilor, cap. 3

Obiective

- Copiii să conștientizeze că fericirea depinde de alegerea făcută.
- Să înțeleagă faptul că o singură hotărâre nechibzuită îi poate costa viața veșnică.
- Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că, atunci când influențează și viața altora, decizia pe care trebuie să o luăm este de două ori importantă: o dată pentru viața noastră și apoi pentru viața celorlalți.

Materiale

Câte o coală de hârtie și un pix pentru fiecare participant la grupa de juniori.

Introducere

A. Dați exemple de oameni ai Bibliei care au avut de suferit pentru că au ales să-L urmeze pe Dumnezeu.

B. Apoi faceți o listă cu persoane care au ales să nu asculte de Dumnezeu și, aparent, toate lucrurile le-au mers bine. (Concluzia este că nu întotdeauna bunăstarea este dovada că ai făcut alegerea cea mai bună.)

C. Faceți o listă cu ceea ce considerați voi că înseamnă o alegere bună.

Dumnezeu l-a creat pe om cu posibilitatea de a alege viața, o viață fericită iubindu-L pe Dumnezeu și ascultând de El. Rezultatul acestei alegeri ar fi fost o viață veșnică fără să guste suferința și moartea. Din nefericire, omul a ales neascultarea de Dumnezeu – urmarea fiind o viață mizerabilă, cu un sfârșit groaznic: moartea veșnică.

Unul dintre motivele pentru care Isus, Fiul lui Dumnezeu, a venit pe acest pământ îmbrăcat în trup omenesc a fost acela de a ne arăta care este adevărata viață de valoare, ca apoi să putem avea viața veșnică.

Cu toate că viața pământească a Domnului Isus nu a fost scutită de lipsuri, de ispite și de renunțare la sine, a fost cea mai fericită viață. El era atât de amabil și plăcut în cuvinte și atitudine, încât toți erau atrași de El. Domnul Isus a trăit pentru a-i face pe alții fericiti. Acesta este marele secret al unei vieți pe deplin fericite.

Întrebări pentru discuții

1. Minunatul privilegiu al alegerii este unul dintre cele mai mari daruri oferite omului de Dumnezeu. În fiecare zi ai ocazia să alegi între o acțiune sau alta. Dar există alegeri care se fac pentru totdeauna. Asupra acestora nu mai poți reveni. În cazul acesta, importanța alegerii este copleșitoare. Ofertele sunt foarte atractive. Care sunt criteriile de selecție? În funcție de ce alegi o variantă sau alta? Ții cont doar de preferințele personale sau de sfaturile lui Dumnezeu? De beneficiile pe termen lung sau de cele care îți aduc o satisfacție imediată?

2. Ce înseamnă „o alegere bună”? Ce înseamnă să-L alegi pe Isus?

3. Uneori, suferința este ambalajul unei binecuvântări. Alteori, consecințele pozitive ale unei decizii bune întârzie să apară. De unde putem să știm că am făcut o alegere bună?

4. Patru tineri au fost puși să aleagă între a merge sâmbăta la un concurs pe țară la matematică sau nu? Unul dintre ei a ales să meargă și a luat o notă bună, mergând la etapa următoare. Unul dintre cei trei care nu au mers a regretat alegerea făcută, dar ceilalți doi s-au bucurat că nu au încălcat un principiu doar pentru satisfacție proprie. Ce crezi, au procedat corect? Tu ce ai fi făcut în locul lor? De ce?

Povestirea 1

Hawthorne a scris despre un popor care a fost guvernat atât de bine de regele lor, încât supușii au cerut ca fața lui să fie dăltuită într-o stâncă ce se afla la marginea capitalei lor. Când regele a murit, au numit o comisie care să caute în toată țara un bărbat care să se asemene cu regele mort și acela să fie făcut rege. Au căutat mult, dar nu au găsit un astfel de om. În drumul spre casă, într-o căsuță sărăcăcioasă de la marginea capitalei, aflată aproape de stânca în care fusese sculptat chipul regelui, au zărit un tânăr ce semăna izbitor de mult cu fostul rege. Avea aceeași privire semeață și, în același timp, senină și plină de bunătate. Timp de ani de zile, el privise la acel chip și, pentru că îl admirase foarte mult, trăsăturile acestuia se imprimaseră întocmai pe chipul tânărului. El alesese să fie ca regele.

Povestirea 2

Proprietarul unui mare magazin universal a vrut să demonstreze unor prieteni dificultatea de a alege ceva bun când ți se oferă ocazia potrivită. Așa că i-a zis unui client care tocmai intra pe ușă că în zece minute poate să-și aleagă ceea ce-i place din întreg magazinul – un singur lucru – în mod gratuit. Clientului nu-i venea să creadă, dar proprietarul l-a asigurat în fața mai multor martori că îi oferă posibilitatea aceasta. S-au uitat la ceas și au pornit cu toții prin magazin. Omul s-a dus la raionul cu unelte, s-a uitat la una, la alta, dar nu s-a putut decide. Așa că a

pornit spre raionul de îmbrăcăminte. De asemenea, s-a uitat la mai multe costume, apoi la cămăși, dar și-a zis că nu are timp să le încerce și, în fugă, s-a îndreptat spre raionul de îmbrăcăminte de damă, să aleagă ceva pentru soție. Proprietarul, care era cu ceasul în mână, îi spuse că au trecut cinci minute, apoi că au trecut șase, șapte, opt. Se grăbi să aleagă o rochiță, dar consideră că nu i se potrivește niciuna. Se îndreptă în grabă spre costumele de pe manechin, dar nu găsi mărimea potrivită. În cealaltă parte erau niște bluze frumoase, dar cum privirea îi fugea în toate părțile, a văzut mai departe un raion cu blănuri, la care soția se uita de multă vreme. Nu avuseseră bani să cumpere, așa că alergă într-acolo, dar n-a ajuns, căci proprietarul îi spuse că mai are o secundă. Omul, să nu piardă ocazia, întinse mâna și apucă ceva de pe un stand de lângă el. Cele zece minute trecuseră. Când se uită mai bine să vadă ce a apucat, în mână avea un ciorap de damă, care fusese expus ca model, dar nu era al doilea. Atâta stres pentru un ciorap de damă!

E bine să nu amâni alegerea pentru ultima clipă. Mulți au pierdut marea oportunitate a mântuirii, a fericirii veșnice prin zăbovire și amânare sau printr-o alegere greșită.

Încheiere

Domnul Isus este izvorul vieții noastre fizice și spirituale și numai prin credința în El putem avea viață veșnică. Dacă Îl alegem pe El ca să fie Domnul vieții noastre, vom experimenta fericirea autentică. Bogăția, poziția socială, faima nu sunt valori reale și nu pot mulțumi pe deplin un om. Fără prezența Domnului Isus în viața noastră nu vom avea niciodată bucurie deplină, ci doar o pseudo-bucurie, amestecată cu multe amărăciuni, dezamăgiri, așteptări pesimiste de la viață și o stare permanentă de nemulțumire.

Materialul pentru elevi

11 octombrie 2014

Fericirea prin alegere

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Pământul este o sferă gigantică, aproape rotundă, care are o masă de aproximativ 6×10^{21} t, adică 6 urmat de 21 de zerouri! Raza acestui glob uriaș este la ecuator de 6376,1 km, iar suprafața sa, din care două treimi sunt acoperite de apă, de mări și de oceane, cealaltă treime fiind uscatul, este de 510.101.000 km².

Pământul are nu numai dimensiunile cele mai potrivite, dar și alcătuirea cea mai potrivită pentru dezvoltarea vieții omului. Și aceasta este încă o dovadă a faptului că a fost făcut după planul unui Dumnezeu înțelept și plin de iubire.

Pământul are și un înveliș de gaze – aerul pe care îl respirăm – numit atmosferă. Atmosfera este mai mult decât o „haină de protecție”, care apără Pământul de frigul cosmic și îi păstrează temperatura; ea este și un minunat ecran de protecție împotriva razelor și radiațiilor care ar dăuna formelor de viață de pe Pământ. Atmosfera Pământului are o compoziție formată în principal din azot și oxigen. Procentele sunt: azot – 77%, oxigen – 21% și alte gaze – 2%. Viața nu ar mai fi posibilă în cazul în care proporțiile s-ar schimba chiar și cu puțin. De exemplu, în cazul în care procentul de hidrogen din aer ar atinge 35%, întreaga vegetație terestră ar arde spontan! La fel și proporția de oxigen nu poate suferi fluctuații foarte mari. Mai mult chiar, comparativ cu celelalte planete ale Sistemului Solar, ce conțin în atmosfera lor azot și oxigen într-o proporție redusă, se poate afirma, fără greșală, că această compoziție a aerului este un eveniment cu totul excepțional.

Carbonul este un alt compus esențial pe Terra. El face parte din tripleta speciilor atomice cu ponderea cea mai mare într-un organism viu

(celelalte fiind hidrogenul și oxigenul). Carbonul are o contribuție majoră la construcția materiei vii. Este greu de imaginat că viața ar putea să existe fără carbon. Importanța acestuia se poate vedea și în cazul dioxidului de carbon, care trece din atmosferă în apă; se fixează prin depuneri solide pe fundul mării, intră în scoarța terestră, unde este retopit și împins din nou la suprafață, intrând în compoziția atmosferei. Pământul ține la dispoziție în atmosferă o cantitate de dioxid de carbon și un „stoc de rezervă” în adâncul oceanului. Când este prea cald, rezerva de dioxid de carbon este transportată și depozitată prin intermediul precipitațiilor în stocurile din adânc. Rezervele de pe fundul mării vor fi disponibile mult mai târziu, pentru că mecanismele care duc la consumul lor se produc mult mai încet. Însă, absența unei cantități semnificative din atmosferă, pentru un timp mai îndelungat, diminuează efectul de seră de la sol, determinând scăderea temperaturii.

De asemenea solul este astfel alcătuit pentru susținerea vieții. Acesta oferă ancorare rădăcinilor, reține apa îndeajuns ca plantele să se poată folosi de ea, și stochează nutrienții care mențin viața – în lipsa acestor calități, Pământul ar fi la fel de steril ca planeta Marte. Solul este mediul de viață pentru nenumărate microorganisme, ce desfășoară multiple transformări biochimice, începând de la fixarea azotului atmosferic până la descompunerea materiei organice a organismelor moarte. Solul adăpostește animale microscopice, dar și râme, furnici și termite. De fapt, o mare parte a biodiversității terestre se găsește în sol, și nu deasupra lui. Toată această activitate biologică contribuie la „fabricarea” solului: solul nu există fără viață și nici viața nu poate exista fără sol – încă o dovadă a înțelepciunii nemărginite a lui Dumnezeu.

Dar iată și o altă dovadă a iubirii Sale, la fel de nemărginite ca înțelepciunea: „În darul fără egal al Fiului Său, Dumnezeu a înconjurat lumea întreagă cu o atmosferă de har, tot așa de reală ca

și aerul care înconjoară globul pământesc. Toți aceia care aleg să respire această atmosferă dătătoare de viață vor trăi și vor crește până la statura de bărbați și femei în Isus Hristos.” (*Calea către Hristos*, p.60)

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Tuturor ne place să ni se dea voie să luăm singuri hotărâri. De fapt, aceasta înseamnă să facem alegeri. Uneori este greu să iei o hotărâre, alteori, este foarte ușor. Scrie pe rândurile de mai jos două hotărâri „ușoare” pe care le-ai luat azi.

1. _____
2. _____

Ai avut de luat și o hotărâre pe care ți-a fost greu să o iei? Poate nu chiar azi, să zicem de săptămâna trecută încoace. Trece-o pe rândul de mai jos.

Și Dumnezeu face alegeri, iar când a creat universul, a avut de făcut multe alegeri, dintre care unele foarte dificile.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Alegerile sunt balamalele destinului.” – Edwin Markham, poet American

➤ „Pentru mine succesul sunt alegere și oportunitate.” – Harrison Ford, actor

➤ „Destinul nu este legat de noroc, este mai degrabă legat de alegere. Nu este un lucru pe care trebuie să îl așteptăm, este mai degrabă un lucru care trebuie realizat.” – William Jennings Bryan, politician American

➤ „Dumnezeu ne-a dat puterea de a alege liber; ne-o putem exercita, căci este a noastră. Noi nu ne putem schimba inimile, nu ne putem controla gândurile, pornirile, afecțiunile. Nu ne putem face pe noi înșine curați, potriviți pentru serviciul lui Dumnezeu. Dar putem alege să-l slujim lui Dumnezeu, Îi putem da voința noastră; atunci va lucra în noi voința și înfăptuirea după bunul Său plac. Astfel, întreaga noastră fire va fi adusă sub controlul lui Hristos.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Alegerile bune aduc adevărata fericire.” – Maryan Jessen, scriitoare creștină

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Dumnezeu a trebuit să aleagă, adică să hotărască, dacă să rămână singur sau să creeze și alte ființe care să trăiască în jurul Său și cu care să Se bucure de căldura unei relații de iubire și părtășie. Astfel S-a hotărât să creeze îngerii și celelalte ființe cerești.

➤ Apoi Dumnezeu a trebuit să hotărască dacă ființele create să aibă sau nu posibilitatea de a face și ele alegeri. Era o hotărâre importantă, pentru că, dându-le posibilitatea de a alege, s-ar fi putut ca vreuna dintre ființele create să facă vreodată vreo alegere care să nu fie spre cel mai mare bine al ei. Dar Dumnezeu a vrut să creeze ființe care să poată să aleagă să asculte de El din iubire, nu pentru că sunt programate să asculte, ca niște roboți.

➤ Astfel, Dumnezeu a înzestrat ființele cerești, și mai apoi și pe Adam și Eva, cu puterea de a alege. Dar a apărut posibilitatea ca unul dintre ei să facă o alegere greșită. De fapt, Lucifer a și făcut acest lucru (Isaia 14,12-15; Ezechiel 28,12-17). Iar Dumnezeu a fost pus în fața unei situații foarte dificile. Ce era de făcut? Să-l nimicească pe Lucifer și astfel să pună capăt răului sau să-l lase să continue cu ce își pusese în gând? Dacă Dumnezeu ar fi ales să-l nimicească pe Lucifer, iubirea celorlalte ființe create s-ar fi transformat în teamă.

➤ Așa că Dumnezeu a ales să-i îngăduie lui Lucifer să meargă înainte pe calea pe care și-o alesese, să-și urmeze planul, chiar dacă urmarea avea să fie un dezastru. În cele din urmă,

Lucifer a fost alungat din cer și împreună cu el o mulțime de îngeri care făcuseră aceeași alegere. Dacă vrei să înțelegi mai bine aceste lucruri, citește capitolul „De ce a fost îngăduit păcatul?” din *Patriarhi și profeți*.

➤ Planul lui Dumnezeu pentru Adam și Eva includea și posibilitatea lor de a alege. Din nefericire, nici ei n-au făcut o alegere bună (Geneza 3,1-13).

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Proverbe 3,13-15**

„Ferice de omul care găsește înțelepciunea, și de omul care capătă pricepere! Căci câștigul pe care-l aduce ea este mai bun decât al argințului, și venitul adus de ea este mai de preț decât aurul; ea este mai de preț decât mărgăritarele, și toate comorile tale nu se pot asemui cu ea.”

➤ **Iosua 1,8**

„Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune.

➤ **Psalmi 1,1,2**

„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși, și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui!

➤ **Proverbe 9,7-9**

„Cel ce mustră pe un batjocoritor își trage dispreț, și cel ce caută să îndrepte pe cel rău se alege cu ocară.”

➤ **Proverbe 14,6**

„Batjocoritorul caută înțelepciunea și n-o găsește, dar pentru omul priceput știința este lucru ușor.”

➤ **Proverbe 15,14**

„Inima celor pricepuți caută știința, dar gura nesocotiților găsește plăcere în nebulie.”

➤ **Romani 11,5**

„Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri, prin har.”

➤ **2 Petru 1,10**

„De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată.”

➤ **1 Cronici 28,9**

„Și tu, fiule Solomoane, cunoaște pe Dumnezeu tatălui tău, și slujește-l cu toată inima și cu un suflet binevoitor; căci Domnul cercetează toate inimile și pătrunde toate închipuirile și toate gândurile. Dacă-L vei căuta, Se va lăsa găsit de tine; dar dacă-L vei părăsi, te va lepăda și El pe vecie.

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva ca să fie fericiți, înconjurați de toate frumusețile unei lumi minunate și nădăduia, desigur, că ei vor alege să urmeze sfaturile și instrucțiunile Lui. Dar ei au ales să asculte de Satana și au avut de suportat urmările. Dumnezeu a fost pus din nou în fața unei alegeri – ce să facă de-acum cu oamenii, cum să îndrepte teribilele urmări ale greșitei lor alegeri? Ce bine că Dumnezeu a dorit ca oamenii să mai aibă încă o ocazie de a alege! Ioan 3, 16.17 ne vorbește despre minunata iubire a lui Dumnezeu. Datorită ei, pentru oricine s-a oferit posibilitatea unei noi alegeri.

➤ 2 Petru 3,9 vorbește despre alegerea pe care Dumnezeu speră să o facem noi. Încearcă să descifrezi cuvintele de pe rândurile de mai jos. Este vorba de ultima parte a versetului, numai că textul trebuie citit ca în ebraică, de la dreapta spre stânga și, tot ca în ebraică, lipsesc vocalele (de data aceasta, ca să-ți fie mai ușor, sunt lăsate spații libere pentru vocale). Scrie pe rândurile libere de dedesubt ce ai reușit să citești. Verifică apoi cu Biblia.

_N _S L_N _C_N _C _TȘ_R_D ... L_NM_D,,
 „_T_N _C_P _L _N_V _S _T_T _C _R _P

➤ Uneori, când ni se cere să facem o alegere, ni se pare foarte simplu, totuși urmările arată adesea că nu era chiar așa de puțin importantă cum părea. Este important să ne gândim serios la deciziile care hotărăsc destinul nostru veșnic. Pentru că o singură hotărâre nechibzuită ne poate costa viața veșnică.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Cu ani în urmă, pe când mă aflu în India, am călătorit spre un sat pierdut undeva, într-o provincie din sud – Travancore. O vreme, drumul a fost foarte bine marcat și nu am avut niciun fel de probleme. De fapt, drumul despre care vorbesc era „trasat” de urmele lăsate de carele trase de boi, singurele vehicule care mergeau pe acolo.

Eram cu o mașină veche, un Austin englezesc cu motor puternic, care ne zgâlțâia grozav pe drumul acela. Deodată am ajuns într-un fel de vale, destul de pustie, care se umpluse cu apă de la ultimele ploi. Urmele lăsate de roțile carelor intrau în balta aceea și ieșeau pe la capătul celălalt. Ne-am oprit să hotărâm ce e de făcut. Nu era ușor nici să ocolim balta, pentru că terenul era nisipos și presărat cu tufișuri și pomișori. Părea mult mai simplu să o luăm prin apă. Părea simplu, pentru că mașina era pe un teren destul de solid și vedeam urmele de la roțile carelor care trecuseră pe acolo, înaintea noastră. Ne-am gândit să intrăm în apă, ca să vedem cât de adâncă este și dacă terenul este destul de solid. Dar unul dintre noi a spus: „Pare foarte ușor, carele au trecut, ce să ne mai batem capul atât?” Și astfel am luat nebuneasca hotărâre de a porni prin apă.

Desigur că vă dați seama ce s-a întâmplat. Am înaintat vreo șase metri și apa era deja destul de adâncă încât să intre la motor (care s-a oprit) și apoi și în mașină. Acum chiar că aveam de ce să ne batem capul! Cel mai apropiat sat era la o depărtare bună de locul în care ne aflam. Unul dintre noi s-a întors fuguța la satul dinainte – vreo opt kilometri de mers pe jos – și a venit cu doisprezece oameni care să ne ajute să scoatem mașina din groapa cu apă. Oamenii au tăiat niște crengi lungi și groase, pe care au ridicat mașina și au reușit să o scoată, deși era foarte grea. A durat mai bine de o jumătate de oră. Când am văzut-o așezată din nou pe pământ uscat, am curățat motorul, am uscat cum s-a putut instalația electrică și am spus „Doamne ajută!” când am răsucit, cam cu teamă, cheia în contact. Ce ușurare am simțit când am auzit motorul cel vechi huruind din nou!

Dar era ceva ce nu știam. Ori vreun bolovan de pe fundul apei, ori crengile cu care fusese ridicată mașina ne lăsaseră o amintire – o fisură prin care pierdeam... uleiul de la motor! Noi nu am știut nimic, până când, aproape ajunși la destinație, am auzit niște zgomote ciudate, prin care motorul ne anunța că „se gripase”. Bietele pistoane, care ar fi trebuit să fie protejate de uleiul pe care noi îl pierduserăm pe drum, practic s-au sudat de locașurile prin care ar fi trebuit să alunece cu ușurință.

Am trudit din greu șase zile ca să facem mașina să se urnească din nou. Când ne-am întors la sediul misiunii, a fost nevoie de o reparație capitală.

➤ O singură hotărâre nehibzuită ne-a întârziat călătoria cu o săptămână, ne-a costat sute de rupii și a avariat serios prețioasa noastră mașină. Și totuși, în momentul în care am luat hotărârea aceea, totul părea foarte simplu – să trecem de-a dreptul printr-o amărâtă de băltoacă, în loc să pierdem vremea, căutând un drum mai bun.

➤ Când influențează și viața altora, decizia pe care trebuie să o luăm este de două ori importantă: o dată pentru viața noastră și apoi pentru viața celorlalți.

➤ Nu uitați, alegerile bune aduc adevărata fericire!

Fericirea pornește din interior

Un gând inspirat în legătură cu textul din Matei 5,3:

„Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor.”

„Ferice de cei săraci în duh (cei care nu se înalță pe sine, ci sunt sinceri și cu o dispoziție smerită, nu prea îngâmfați pentru a fi instruiți, nu vanitoși și ambițioși pentru onorurile lumii), căci a lor este Împărăția cerurilor’. Aceste cuvinte veneau ca ceva straniu și nou la urechile multor mii uimite. O astfel de învățătură era cu totul deosebită de tot ce auziseră oamenii vreodată din gura vreunui preot sau rabin. Nu vedeau în ea nimic care să le lingusească mândria sau să le hrănească speranțele ambițioase. Dar acest nou Învățător avea o putere care-i fermeca. Dulceața iubirii se revărsa, în prezența Sa, ca parfumul dintr-o floare... Supușii Săi sunt săraci în duh, blânzi, prigonți pentru dreptate. Împărăția cerurilor este a lor... Toți aceia care au un simțământ al mării lor sărăcii sufletești, care simt că nu au nimic bun în ei înșiși, pot afla neprihănire și tărie, privind la Isus. El zice: ‘Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați’ (Matei 11,28). El vă invită să schimbați sărăcia voastră cu bogățiile harului Său.” (*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, cap. 3)

Pentru studiu suplimentar:

Hristos, Lumina lumii, cap. „Predica de pe Munte”

Obiective

- Să dovedim că fericirea este o certitudine.
- Să definim adevărata fericire.
- Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă ce a vrut să spună Domnul Isus când a vorbit despre ceea ce-i poate face pe oameni fericiți.

Materiale

Câte o coală de hârtie și un pix pentru fiecare participant la grupa de juniori.

Introducere

Rugați-i pe copii să facă o listă cu ceea ce cred ei că i-ar face fericiți – nu la modul ideal, ci la cel concret. (O relație de prietenie, o familie fericită, o școală bună, o carieră de succes, o reputație ireproșabilă, haine de firmă, popularitate, bani, iubire, atenție etc.)

Subliniați ideea că există o mulțime de lucruri bune pe care le putem avea și care ne induc o stare de bine, dar Dumnezeu ne atrage atenția doar asupra lucrurilor profunde, care ne fac fericiți cu adevărat, pe termen lung. Insistați pe ideea că fericirea autentică este independentă de lucrurile exterioare, ci depinde de modul în care ne raportăm la viață și la Dumnezeu.

Întrebări pentru discuții

1. Care este primul gând care vă vine în minte când auziți expresia „sărac cu duhul”?
2. Ce a vrut să spună Domnul Isus prin această expresie?
3. Această expresie se referă la cei fără minte, care nu înțeleg adevărurile profunde ale lui Dumnezeu?
4. La Dumnezeu, noțiunea de *fericire* este, după părerea majorității, distorsionată, stranie chiar. În zilele Domnului Hristos, conducătorii religioși ai poporului își închipuiau că sunt bogați în lucrurile spirituale, că nu duc lipsă de nimic; aveau simțământul plinătății. Dar erau și unii care, ca și vameșul, se simțeau „ticăloși, nenorociți, săraci, orbi și goi”. În aceste suflete, cuvintele Domnului Hristos au trezit speranță: „Ferice de cei săraci în duh!” Atunci au văzut că

viața lor era sub binecuvântarea lui Dumnezeu. În sufletul tău, ce rezonanță au aceste cuvinte? Te simți bogat spiritual (nu-ți lipsește nimic) sau sărac (ai nevoie de Dumnezeu, te simți murdar în comparație cu sfințenia lui Dumnezeu)?

Ilustrația 1

Mulți oameni de știință necredincioși spun că ei L-au căutat pe Dumnezeu, dar nu L-au găsit. Aceasta din cauză că toată știința e limitată. Un chimist va analiza o lacrimă și va ști compoziția acesteia, dar nu va ști niciodată cât de mare a fost durerea sau bucuria ce a stors lacrima aceea. Un medic poate constata temperatura unui bolnav, dar gradul de temperatură nu îi spune cât de grea e suferința bolnavului. Nu avem unități de măsurat suferința, de măsurat dragostea sau ura cuiva, dorul sau repulsia, curajul sau teama, gândurile bune sau rele. Fiindcă nu le putem măsura – nu le putem pune în eprubetă – nu înseamnă că ele nu există, ci noi trebuie să recunoaștem lipsa noastră de mijloace de verificare. La fel, pentru a verifica informația de pe un CD, este nevoie să-l introduci în computer, altfel nu ai de unde să știi că acea informație există. La fel este și cu Dumnezeu. El există, dar tu nu L-ai căutat cum trebuie. El Se revelează pretutindeni, trebuie doar să-ți iei timp să descifrezi tainele naturii. Astfel vei descoperi că de la firicelul de iarbă și până la planete și galaxii – toate ne vorbesc despre grandiosul și omniscientul Arhitect.

Ilustrația 2

Apostolul Pavel, deși a fost cel mai învățat dintre creștinii vremii, s-a smerit mai mult decât toți ceilalți. De trei ori, el folosește superlative de smerenie în legătură cu starea sa. În anul 59, când le scrie corintenilor, le spune: „Eu sunt cel mai neînsemnat dintre apostoli, nu sunt vrednic să port numele de apostol” (1 Corinteni 15,9). Cinci ani mai târziu, în anul 64, el spune: „Eu sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții” (Efeseni 3,8). Iar în anul 65, el se numește primul dintre păcătoși sau cel mai mare păcătos (1 Timotei 1,15). Nu este de mirare că a avut mare har, căci celor smeriți cu inima, Dumnezeu le dă har.

Povestire

Se întâmpla într-o celulă a unei închisori naziste. Într-o zi, gardianul a împins un nou deținut în celula în care erau ținuti creștinii. Era tuns, murdar și slab. La început nu l-a recunoscut nimeni, dar, după câteva minute, cineva a exclamat: „Acesta este căpitanul X.” El fusese unul dintre cei mai cruzi persecutori ai creștinilor. Arestase și bătuse pe mulți dintre cei cu care împărțea acum celula închisorii. Ei s-au adunat în jurul lui și l-au întrebat cum a ajuns să fie închis. Cu lacrimile șiroind, el a început să le povestească.

Cu câteva luni în urmă, în timp ce ședea în biroul său, un băiat de 12 ani a intrat ținând în mână un buchet pentru soția căpitanului. Băiatul i-a spus: „Domnule căpitan, dumneavoastră sunteți cel care i-a trimis pe tata și pe mama la închisoare? Astăzi este ziua de naștere a mamei. De fiecare dată, în această zi, i-am dăruit flori. Din cauza dumneavoastră nu o mai am pe mama lângă mine ca să-i pot face bucuria de a-i oferi flori, dar ea este creștină și m-a învățat să-mi iubesc dușmanii și să răsplătesc răul cu bine. De aceea m-am gândit să aduc un buchet de flori pentru mama copiilor dumneavoastră. Vă rog să i-l duceți și să-i spuneți despre dragostea mea și despre dragostea Domnului Isus.”

A fost prea mult pentru acest ofițer. Nu putea concepe cum în inima unui copil rămas singur pe lume poate exista atâta puritate, atâta dragoste... A vrut să afle, și L-a aflat pe Dumnezeu.

Aplicație

Noi nu suntem demni de dragostea lui Dumnezeu, nu o merităm, dar Domnul Isus poate să-i mântuiască pe toți cei care vin la El. Oricare a fost trecutul tău, oricât de descurajatoare este situația ta, dacă vei veni la Domnul Isus așa cum ești, slab, fără speranță și descurajat, Mântuitorul te va întâmpina încă de departe, te va cuprinde în brațele Sale iubitoare și te va îmbrăca cu mantia neprihănirii Lui. El ne prezintă Tatălui îmbrăcați în veșmântul alb al propriului Său caracter și mijlocește înaintea lui Dumnezeu în favoarea noastră, zicând: „Eu am luat locul păcătosului. Nu privi la acest fiu încăpățânat, ci privește la Mine. Neprihănirea Mea i-am dăruit-o lui. Prin sângele Meu a fost curățit.”

Materialul pentru elevi

18 octombrie 2014

Fericirea pornește din interior

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Pământul se rotește în jurul axei sale, făcând o rotație completă în 23 de ore, 56 minute, 4,1 secunde – aceasta este durata unei zile siderale. Ziua calendaristică, de douăzeci și patru de ore, este dată de fapt de rotația Pământului în jurul axei sale. Făcând media anuală, orice punct de pe glob are în general 12 ore de lumină și 12 ore de întuneric pe zi. În medie, pentru că în funcție de anotimpuri (de fapt, din cauza poziției înclinate a axei Pământului) durata zilei și a nopții variază în cursul anului. Ziua este egală cu noaptea numai la echinocții. Alternanța aceasta zi – noapte creează cel mai potrivit ritm de viață pentru om și pentru celelalte ființe de pe Pământ. Orice schimbare majoră ar produce grave perturbări ale sănătății omului și celorlalte viețuitoare.

Știi ce este un speolog? Speolog înseamnă specialist în domeniul explorării peșterilor.

Cu ani în urmă, când eram studenți la Southern College, soția mea, eu și încă vreo patru colegi ne-am hotărât, într-o minunăță zi însoțită de primăvară, să explorăm niște peșteri. Îmi place să știu tot ce se poate despre planeta Pământ. Sunt extrem de interesat de a descoperi singur multe lucruri. Dar ce am făcut noi a fost de-a dreptul nebunie, pentru că ne-am dus la niște peșteri aflate în locuri neumblate și, mai mult de atât, nici nu am spus nimănui unde plecăm. Nu eram echipați decât cu o funie din plastic și cu șase lanterne. Ce-i drept, luaserăm și niște chibrituri, ca să putem testa aerul.

Am lăsat mașina pe șosea și am mers cam o sută cincizeci de metri pe jos, până la intrarea peșterii. Am intrat târâș. Ajunși înăuntru, ne-am

oprit câteva clipe, ca să ne obișnuim cu întunericul, apoi am înaintat spre interiorul ei. Era o peșteră interesantă, cu multe stalactite și stalagmite de dimensiuni impresionante.

După vreo patruzeci de minute, am ajuns la o trecere foarte îngustă, lungă de vreo cinci metri. A trebuit să ne tragem bine burta, ca să ne putem strecura prin strâmtoarea aceea, dar dincolo de ea era o „sală” largă, deosebit de frumoasă, cu formațiuni carstice – forme pe care le capătă rocile calcaroase sub acțiunea apei, mult mai interesante decât tot ce văzuserăm până atunci. Ne-am întors cu hainele ude și pline de noroi, dar încântați de succesul expediției noastre. După aceea am aflat că, numai cu câțiva ani înainte, un speolog experimentat fusese într-o peșteră asemănătoare, singur. Trecând, ca și noi, printr-o strâmtoare, a clintit din locul ei o rocă destul de mare, care i-a prins piciorul sub ea, imobilizându-l. În ciuda tuturor eforturilor sale, nu a mai putut ieși de acolo și a murit în peșteră. I-am mulțumit lui Dumnezeu că a avut grijă de noi, în ciuda nepăsării și nechibzuinței cu care am pornit noi în expediția aceea.

Aș vrea să mă însoțiți astăzi și mâine într-o altă expediție de „explorare”. Nu vom merge într-o peșteră, dar vă promit că va fi foarte interesant. Vom porni să explorăm Biblia, pentru a descoperi comorile de preț pe care Dumnezeu le-a pus acolo pentru noi. Comorile acestea au fost ascunse în scrierile Bibliei de oameni ai lui Dumnezeu, în urmă cu sute și mii de ani, și așteaptă să fie descoperite de noi, cei care trăim la începutul secolului 21. Apoi să ne luăm timp să explorăm frumusețile naturii – „mesajul de iubire al lui Dumnezeu pentru noi”.

Să diminuăm ritmul vieții și să zăbovim căutând minunile lui Dumnezeu, care ne copleșesc prin imensitatea lor. Astfel ne vom bucura de viață și vom experimenta adevărata fericire.

Pentru început, citește Luca 1,53; 6,24; 18,18-23 și Iacov 2,5. Care este ideea comună din aceste texte?

1. Duminică

Iată părerea mea

➤ Bucuria cercetătorului este aceea de a descoperi ceva ce nu a mai văzut înainte. De exemplu, niște săgeți făcute din pene ne fac să ne gândim la un războinic indian, în vreme ce un ciob de lut, cu un basorelief provenind de la o civilizație străveche, ne poate duce cu gândul la viața din Canaan, în vremea lui Iosua. Ruinele de la Sarmizegetusa ne duc cu gândul la dacii care au trăit în aceste locuri, în vreme ce o povestire biblică ne poate aduce înaintea momentelor din zilele împăratului David sau ale profetului Daniel. Zile minunate, cu fapte mari făcute prin credință și prin puterea lui Dumnezeu. Uneori parcă îmi doresc să fi trăit și eu în vremea aceea. Dar, dacă stau și mă gândesc mai bine, nici timpul de acum nu este cu nimic mai prejos. Gândește-te numai la toate lucrurile pe care le poți face pentru a fi un martor pentru Dumnezeu, acolo unde locuiești, la școală, la locul de muncă sau printre prieteni.

Cuvintele pe care li le-a spus Isus ucenicilor, raportate în Luca 18,24.25, au fost ceva cu totul neașteptat pentru ucenici. Probabil că nu le-a venit să-și creadă urechilor. Ce le-a spus Isus? A vrut cumva să spună că bogățiile, banii, pământul sau casele sunt ceva rău, păcătos, și că noi nu ar trebui să avem așa ceva?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Adevărata fericire trebuie să vină dinăuntru, nu poate fi căpătată, câștigată, dobândită.” – Maryan Jessen, scriitoare creștină

➤ „Fericirea este un parfum pe care nu îl poți pulveriza pe cineva fără să ajungă și pe tine.” – Ralph Waldo Emerson, filozof american

➤ „Fericirea nu poate fi cumpărată cu bani și dragostea nu poate fi dobândită cu forța.” – Emile Zola, romancier francez

➤ „Fericirea supremă în viață este convingerea că suntem iubiți, iubiți pentru noi sau, mai curând, în ciuda noastră.” – Victor Hugo, poet francez

➤ „Fericirea se naște din iubire, iar iubirea se naște chiar din inima omului.” – Don Miguel Riuz, scriitor mexican

➤ „Fericirea nu e o destinație. E un mod de a trăi.” – Burton Hills, scriitor american

➤ „Fericirea izvorăște din bucuriile pământești este tot așa de schimbătoare ca și împrejurările care îi dau naștere; dar pacea lui Isus este o pace continuă și dăinuitoare. Ea nu depinde de niciuna dintre împrejurările vieții, nici de mulțimea bogățiilor, nici de numărul prietenilor pământești. Hristos este izvorul de apă vie, și fericirea primită de la El nu va pieri niciodată.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Nu faptul că avem mulți bani ne împiedică să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu, ci felul cum folosim banii. Dacă îngăduim ca banii, mașinile, hainele sau alte bunuri materiale să ne capteze întreaga atenție, așa încât Dumnezeu și Împărăția Sa să nu ne mai preocupe deloc, atunci vom ajunge să plângem și să ne tânguim, așa cum spune Iacov, din pricina nenorocirilor care vor veni peste noi.

➤ Apocalipsa 3,17 spune că bogăția poate să ne facă să simțim că „nu avem nevoie de nimic”, deși, de fapt, suntem nenorociți, săraci, orbi și goi. Părerea ta care este? Trece în fața următoarelor afirmații F – fals sau A – adevărat:

___ 1. Toți bogații ajung să fie orbiți de bogățiile lor, astfel încât îl pierd din vedere pe Dumnezeu.

___ 2. Nu este un păcat să fii bogat.

___ 3. Niciodată bogăția nu-L poate înlocui pe Isus. Fiecare om ar trebui să-și dea seama că o legătură personală cu Isus este lucrul cel mai important în viață.

— 4. În Împărăția lui Dumnezeu nu vor ajunge cei care se încred în ei înșiși, ci doar aceia care își pun nădejdea în Isus pentru mântuire și neprihănire.

— 5. Cei bogați sunt excluși în mod automat din cer.

— 6. Când ești foarte bogat, există primejdia să uiți că de fapt depinzi de Isus, pentru că de la El primești și viața, și sănătatea, și puterea sau priceperea de a câștiga banii.

Discutați aceste lucruri în familie. La ce concluzie ați ajuns?

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Matei 5,3**

„Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor.”

➤ **Iov 22,21**

„Împrietenește-te dar cu Dumnezeu, și vei avea pace; te vei bucura astfel iarăși de fericire.”

➤ **Psalmi 4,6**

„Mulți zic: ‘Cine ne va arăta fericirea?’ Eu însă zic: ‘Fă să răsară peste noi lumina Feței Tale, Doamne!’”

➤ **Psalmi 16,2**

Eu zic Domnului: ‘Tu ești Domnul meu, Tu ești singura mea fericire!’”

➤ **Psalmi 34,8**

„Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!”

➤ **Psalmi 73,28**

„Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu: pe Domnul Dumnezeu Îl fac locul meu de adăpost, ca să povestesc toate lucrările Tale.”

➤ **Proverbe 16,20**

„Cine cugetă la Cuvântul Domnului găsește fericirea, și cine se încrede în Domnul este fericit.”

➤ **Proverbe 17,20**

„Cel cu inimă prefăcută nu găsește fericirea, și cel cu limba stricată cade în nenorocire.”

➤ **Proverbe 19,8**

„Cine capătă înțelepciune își iubește sufletul; cine păstrează priceperea găsește fericirea.”

➤ **Isaia 48,18**

„O! de ai fi luat aminte la poruncile Mele, atunci pacea ta ar fi fost ca un râu, și fericirea ta ca valurile mării.”

➤ **1 Timotei 6,10**

„Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rățacit de la credință, și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.”

➤ **Iacov 5,1-6**

„Ascultați acum voi, bogaților! Plângeți și tânguți-vă, din pricina nenorocirilor care au să vină peste voi. Bogațiile voastre au putrezit, și hainele voastre sunt roase de molii. Aurul și argintul vostru au ruginit și rugina lor va fi o dovadă împotriva voastră: ca focul are să vă mănânce carnea! V-ați strâns comori în zilele din urmă! Iată că plata lucrătorilor care v-au secerat câmpiile și pe care le-ați oprit-o prin înșelăciune strigă! Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor. Ați trăit pe pământ în plăceri și în desfătări. V-ați saturat inimile chiar într-o zi de măcel. Ați osândit, ați omorât pe cel neprihănit, care nu vi se împotriva!”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Să vorbim astăzi despre un om care a avut o avere fabuloasă. Practic, a avut orice se putea cumpăra cu bani. Și, în plus, a fost și cel mai înțelept om din lume. Desigur că ți-ai dat seama despre cine este vorba. Despre Solomon (1 Regi 10, 14-27).

➤ Din nefericire, toată înțelepciunea pe care a avut-o nu a putut să-l ferească de niște alegeri rele.

➤ În ce fel a greșit Solomon? (1 Regi 11,5,6) Care au fost urmările?

➤ În Eclesiastul, Solomon vorbește despre toate lucrurile rele pe care le-a făcut de-a lungul vieții și pe care le regretă. Amărăciunea lui este atât de mare încât își spune că nimic din lumea aceasta nu are nicio valoare, și chiar marea lui înțelepciune i-a adus numai (Eclesiastul 1,18).

➤ În Eclesiastul 5,10-14, vorbește despre zădărnicia bogăției. Citește aceste versete și redă în cuvintele tale cel puțin patru dintre ideile prezentate în aceste texte:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

➤ Dacă în viață nu este important nici să fii bogat, nici să fii onorat de oameni, nici să fii înțelept, ce poate fi important? Care este sfatul lui Solomon în privința aceasta? Ecl. 12,1.13

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Solomon, precum și alți scriitori ai Bibliei ne-au lăsat, prin cuvânt sau exemplu, adevărate lecții despre fericire, fericire prin Isus. Iată mai jos câteva reguli de viață care pot aduce fericire (F) sau nefericire (N). Trece litera potrivită în fața fiecăreia.

- ___1. Voi căuta totdeauna să adun cât mai mulți bani și lucruri de valoare.
- ___2. Voi face numai ce îmi place.
- ___3. Îl voi urma pe Domnul și Îl voi lăsa să aibă control deplin asupra vieții mele.

___4. Voi urma sfatul lui Solomon și Îl voi căuta pe Domnul acum, „în zilele tinereții”.

___5. Cu ajutorul lui Dumnezeu, nu voi îngădui nimănui și nici unui lucru să mă despartă de El sau să slăbească legătura mea cu El.

___6. Principiul vieții mele va fi totdeauna acesta: este important ce vreau eu.

___7. Îl voi privi pe cei din jur cu iubire și înțelegere și voi încerca să le fiu de folos, așa cum a făcut Isus.

___8. Mă voi gândi totdeauna la nevoile și dorințele mele și voi lăsa ca restul familiei să-și rezolve cum poate propriile dorințe și nevoi.

___9. Mă voi conduce toată viața după regula de aur, dată de Isus: „Ce vreți să vă facă vouă oamenii, faceți-le voi lor, mai întâi”.

___10. Nu voi uita niciodată cuvintele lui Isus: „Viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui” (Luca 12, 15) și îmi voi căuta fericirea iubindu-L pe Dumnezeu, iubindu-i pe cei din familia mea și pe prieteni.

➤ „Scump Isus, aș vrea, cu ajutorul Tău, să trăiesc în fiecare zi fericirea și bucuria unei relații bune cu cei din jur. Te rog, condu-mă Tu, arată-mi căile Tale și care este voia Ta cu mine.”

Dușmanul fericirii

Un gând inspirat în legătură cu textul din Matei 5,4:

„Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați.”

„Predica de pe Munte a lui Hristos spune cine sunt cei cu adevărat fericiți. Pe lângă cei săraci în duh, sunt amintiți și 'cei care plâng (cei care se pocăiesc, se supun și care se întristează adânc pentru abaterile și greșelile lor, din cauză că Duhul lui Dumnezeu este întristat), căci ei vor fi mângâiați'... Aici, Hristos nu ne învață că plânsul are putere în sine să ridice vina păcatului. El nu aprobă prefăcătorie sau umilința voită. Plânsul de care vorbește El nu înseamnă nici deprimare și nici lamentări. Deși ne întristăm din cauza păcatului, noi trebuie să ne bucurăm de prețioasele privilegii pe care le avem ca fii ai lui Dumnezeu.

Adesea, noi ne întristăm și plângem din cauză că faptele rele aduc urmări neplăcute pentru noi, dar aceasta nu e pocăință. Adevărata întristare pentru păcat este urmarea lucrării Duhului Sfânt. Duhul descoperă nerecunoștința inimii care L-a disprețuit și întristat pe Mântuitorul și ne aduce în pocăință la piciorul crucii. Prin fiecare păcat, Isus este rănit din nou; și atunci când primim la Acela pe care noi L-am străpuns, plângem pentru păcatele care au adus chin și suferință asupra Lui. Un astfel de plâns va duce la renunțarea la păcat...

Despre un astfel de plâns vorbește Domnul. Celor ce plâng astfel, El le spune: 'Le voi preface jalea în veselie și le voi da bucurie după necazurile lor' (Is. 57,18; Ier. 31,13)." (*Hristos, Lumina lumii*, cap. 31)

Pentru studiu suplimentar:

Cugetări de pe Muntele Fericirilor, cap. 3

Obiective

1. Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că, atunci când afirmă: *Ferice de cei ce plâng*, Domnul Isus Se referă la întristarea inimii din cauza păcatului, din cauza nedesăvârșirii pe care ei o văd în propria lor viață, și nu la o stare de nemulțumire continuă.

2. De asemenea, să înțeleagă ideea că cei care plâng și sunt întristați din cauza păcatelor obțin iertarea lui Dumnezeu, care le va aduce mângâiere.

3. Să-i ajutăm pe copii să vadă însemnătatea părerii de rău și a umilinței în procesul pocăinței.

Materiale

O coală A3 și un marker.

Introducere

A. Scrieți pe o coală A3, în fiecare Sabat, fericirea dezvoltată în studiu. (Este important ca juniorii să memoreze fericirile în ordine.) De asemenea, scrieți în dreptul fiecărei fericiri ideea care reiese din studiu – ce a vrut să spună Domnul Isus. Pe o coloană alăturată, scrieți ideea voastră despre fericire, ceea ce vă face pe voi fericiți. Este important să fiți sinceri, pentru a vedea dacă ideea voastră se aseamănă cu aceea a Domnului Isus.

B. Dați exemple de oameni ai Bibliei care au plâns pentru nelegiuirea unei națiuni. (Moise, David, Ieremia, Domnul Isus etc.)

Pentru cei cu inima curată, păcatele întregului popor (ale multora din biserică) sunt copleșitoare, nu numai din cauza vinovăției celor ce săvârșesc păcatul, ci și din cauza influenței spre rău, a imaginii defavorabile pe care o oferă întregii lumi. Pentru cei credincioși lui Dumnezeu și Legii Sale, toate acestea sunt peste puterile lor de a suporta. Unor astfel de oameni Domnul le promite fericirea.

Întrebări pentru discuții

1. La prima vedere, ceea ce spune Domnul Isus pare să se contrazică: „Ferice de cei ce plâng...” Parcă plânsul era un indicator al nefericirii! Adică, de obicei, oamenii plâng pentru că sunt nefericiți. Crezi că Domnul S-a exprimat greșit? Justifică-ți răspunsul.

2. Plânsul provocat de consecințele alegerilor noastre greșite are vreo valoare în ochii lui Dumnezeu? (Nu, pentru că, dacă nu ar fi existat consecințe, am fi urmat aceeași cale)

3. De ce fel de mângâiere credeți că vor avea parte cei care plâng pentru păcatele proprii? (Iertare, conștiință împăcată, curăție sufletească) Dar cei care deplâng păcatele lumii? (Speranța unei lumi mai bune, asigurarea că toate vor trece, bucuria că timpul este pe sfârșit) Sau chiar ale celor care formează biserica? (Asigurarea din partea lui Dumnezeu că Biserica este sfântă, curată.)

Povestirea 1

În urmă cu mai mulți ani, într-o sală impresionantă din San Francisco, dr. Ironside, un evanghelist renumit, a ținut o serie de seminare biblice, la care au participat 300-400 de persoane. Într-una dintre seri, la final, un om prezentabil și impunător se apropie de el și îi dădu cartea sa de vizită. Când se uită pe ea, recunosc numele unui conferențiar universitar foarte renumit, dar ateu. Pe verso era scris: „Vă invit, domnule, la o conferință în sala Academiei de Științe, pentru duminica viitoare, la ora patru după-amiaza, unde vom avea o dezbatere. Tema va fi: *Ateismul împotriva creștinismului*. Eu voi plăti toate cheltuielile.”

Dr. Ironside citi cu voce tare cele scrise, apoi răspunse: „Primesc această provocare – pentru că mă interesează și pe mine –, cu o singură condiție însă: la dezbatere să aduceți două persoane care să-i convingă pe cei prezenți că ateismul poate să schimbe în bine o viață și să transforme un caracter alterat. Primul să fie un bărbat care cândva a fost hoț, bețiv, subjugat de patimi, dar care, prin conferințe care promovează ateismul, să fi fost transformat. De atunci să urască păcatul și să fie interesat doar de curăție, bunătate, dreptate etc.

A doua persoană să fie o femeie, care înainte a fost decăzută, imorală, dar care, din clipa când

a auzit una sau mai multe conferințe despre ateism, prin care s-a ironizat Biblia și credința în Isus Hristos, iar ateismul a fost ridicat în slăvi, să se fi simțit pătrunsă de o mare și fericită speranță. Și, ieșind din sala aceea să fi zis: ‘Iată ce-mi trebuia mie ca să scap de lanțurile păcatului și să devin o persoană mai bună!’

Domnule profesor, dacă îmi promiteți că îmi veți aduce astfel de persoane, eu voi fi acolo duminică, la ora patru. Iar eu voi aduce cel puțin o sută de persoane schimbate ca urmare a auzirii Evangheliei lui Isus Hristos.”

Conferențiarul zâmbi, lăsând să se înțeleagă faptul că i-ar fi imposibil să accepte o astfel de condiție. Apoi plecă, în timp ce toți băteau din palme.

Povestirea 2

Un păgân care a devenit creștin îi declara celui prin care îl cunoscuse pe Dumnezeu: „Păcatele mele devin din ce în ce mai mari. Când ai venit la mine să-mi prezinți posibilitatea eliberării de păcate, nici n-am vrut să te ascult – credeam că nu am niciun păcat. Dar, când Duhul lui Dumnezeu a început să-mi atingă sufletul, mi s-au deschis ochii și am văzut la mine câteva păcate urâte și josnice. M-am pocăit și am primit iertarea prin credință. De atunci însă, descopăr în mine din ce în ce mai multe păcate pe care înainte nici nu le-am băgat în seamă. Odată credeam că n-am păcate, după aceea le-am putut număra, iar acum nu le mai știu numărul. Lucrul acesta mă întristează, dar întotdeauna găsesc speranță în sângele Domnului Isus.” Apostolul Pavel, numai după pocăință, a strigat: „O nenorocitul de mine...!”

Încheiere

Există mângâiere și pentru cei care plâng din cauza păcatului și a încercărilor. Amărăciunea provocată prin pocăință și umilință a inimii e mult mai prețioasă decât euforia păcatului. Prin tristețe, Dumnezeu ne descoperă punctele slabe din caracter, pentru ca, prin harul Său, să ne putem corecta defectele. Descoperim în noi lucruri despre care nici nu bănuiam că există – sentimente, emoții, atitudini, reacții – și ni se dă ocazia să arătăm dacă primim mustrarea și sfatul lui Dumnezeu. Când suntem încercați, nu

trebuie să ne plângem, ci să ne umilim sufletul în fața lui Dumnezeu. Căile Domnului sunt întunecate și triste pentru cel care așteaptă ca lucrurile să se întâmple conform cu dorințele sale. Dar căile lui Dumnezeu sunt pline de îndurare și finalul este mântuirea. Cuvântul lui Dumnezeu

pentru cel întristat zice: „I-am văzut căile, și totuși îl voi tămădui; îl voi călăuzi și îl voi mângâia pe el și pe cei ce plâng împreună cu el. Le voi preface jalea în veselie și le voi da bucurie după necazurile lor” (Isaia 57,18; Ieremia 31,13).

Materialul pentru elevi

25 octombrie 2014

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Pentru că dintotdeauna trăim pe Pământ, avem tendința să considerăm că Pământul este exact așa cum se cuvine să fie. Destul de rar ne luăm vreme să ne gândim cât de minunat a fost conceput și cât este de potrivit pentru toate nevoile noastre. Zonele de uscat, continentele și insulele au munți frumoși, văi roditoare, câmpii întinse, râuri care curg domol sau lacuri liniștite. În jurul acestor zone de uscat se întind mările și oceanele.

Când au devenit preocupați de lucrul acesta și au început să poată să măsoare și să calculeze, oamenii de specialitate au descoperit că uscatul reprezintă doar a treia parte din suprafața planetei. Numai că lucrul acesta era deja scris în Carte, de Cel care le măsurase și le cântărise – Isaia 40,12.

Câtă frumusețe este în textul biblic, dar câtă frumusețe și măreție găsim în lucrarea descrisă de el! Ce minunat că ne putem încrede pe deplin în Cel care a cumpănit în planurile Sale greutatea munților, întinderea uscatului, adâncimea, suprafața și volumul apelor, așa ca să răspundă cât mai bine nevoilor noastre!

Într-un studiu anterior vorbeam despre minunile lucrării lui Dumnezeu de creație, arătând că fiecare lucru a fost creat pentru a-i asigura omului toată fericirea posibilă. Numai că Adam și Eva au făcut o alegere greșită și, în felul acesta, s-au despărțit de Dumnezeu și au fost izgoșiți din

Dușmanul fericirii

grădina Eden. În loc să trăiască veșnic, au ajuns supuși legii morții; ei și tot ce fusese creat atât de minunat, desăvârșit, totul a început să se deterioreze. Pomii și-au pierdut veșmântul de frunze, florile înfloresc doar ca să se veștejească și să moară, iarba nu-și mai poate păstra verdele mătăsos. Păcatul a intrat în lume și, de atunci, lumea aceasta nu mai putea fi ca la început, atâta timp cât exista păcat.

Desigur că Adam și Eva au plâns adesea, gândindu-se cum ar fi fost dacă nu s-ar fi lăsat ispitiți de Satana. Dar ei aleseseră să asculte de cel rău, în loc să asculte de Dumnezeu, și acum erau „proprietatea” lui Satana. Lumea aceasta, care le fusese dăruită la început oamenilor, a ajuns sub controlul lui Satana. Adam și Eva au fost dintr-odată împovărați cu un sentiment de mare vinovăție, văzând ce făcuseră. Și, foarte repede, și-au dat seama că nefericirea și vinovăția merg mână în mână.

1. Duminică

Întă părărea mea

➤ Psalmul 32 este cunoscut și ca psalmul căinței lui David. Citește-l și notează expresiile și versetele care vorbesc despre:

1. Simțământul său de vinovăție

2. Mărturisire

3. Iertare

4. Simțământul de eliberare, ca urmare a iertării

5. Făgăduința lui Dumnezeu pentru cei care nu vor să mai trăiască experiența aceasta a vinovăției

➤ Ți s-a întâmplat să faci o faptă pentru care te-ai simțit vinovat? Cum poți scăpa de simțământul de vinovăție?

➤ Nu te cunosc personal, dar aș dori să faci totdeauna ce este bine și, măcar din când în când, câte un gest frumos față de cei dragi.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Satana, autorul nefericirii, ne face să ne simțim vinovați și să avem remușcări, ca să fim mereu nefericiți.” – Suzanne Jessen, profesoară

➤ „Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați.” Plânsul despre care e vorba aici este sincera întristare a inimii din cauza păcatului. Când cineva este atras să-L privească pe Isus înălțat pe cruce... vede că păcatul său a fost acela care L-a biciuit și L-a răstignit pe Domnul slavei. Vede că, în timp ce a fost iubit cu o iubire de negrăit, viața sa a fost o continuă priveliște de neregăsit și răzvrătire. El L-a părăsit pe cel mai bun Prieten al său și a abuzat de cel mai prețios dar al cerului. L-a răstignit din nou, pentru sine, pe Fiul lui Dumnezeu și a străpuns din nou inima aceea însângărată și lovită... și plânge cu inima zdrobită. Cel ce plânge așa va fi mângâiat”. – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Iertarea este cheia către acțiune și libertate.” – Hannah Arendt, istoric

➤ „Păcatele nu pot fi anulate, pot fi doar iertate.” – Igor Stravinski, compozitor rus

➤ „A greși este omenesc, a ierta este divin.” – Alexander Pope, poet englez

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Cineva povestea următoarea întâmplare. Cred că eram prin clasa a doua sau a trei, când,

într-o zi, împreună cu un grup de colegi, am văzut coborând dintr-o mașină un om care mergea în cârje. Avea picioarele atât de strâmbe încât era de mirare că se putea sprijini pe ele. Am fost primul care a văzut cât de caraghios mergea și, arătându-l cu degetul, le-am spus colegilor într-un hohot de râs:

– Mamă!! Ce picioare strâmbe! Mă mir că nu se încolăcesc pe cârje!

Toți copiii au izbucnit în râs. Omul s-a întors și și-a plimbat privirea tristă peste noi. Știa că eu eram autorul glumei și mi-am dat seama că făcusem o greșală. Strâmbându-se de durere, omul a mai făcut un pas, apoi s-a oprit puțin. Atunci, am văzut cu uimire cum tatăl meu, care parcă apăruse din pământ, se oprește lângă el, îl îmbrățișează cu căldură și-l ajută apoi să se îndrepte spre... casa noastră!

Mi-am făcut de lucru pe afară cât am putut, sperând că nedoritul vizitator va pleca, dar zadarnic. Venise ora mesei și am fost chemat înăuntru. Când am intrat, tata m-a prezentat. Ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, omul mi-a zâmbit, cu aceiași ochi triști, și a spus:

– Ce băiat drăguț și voinic! A meritat efortul!

Am încremenit! Deci el era... Știam de la părinți că, într-o iarnă, pe când nu aveam decât câțiva anișori și eram foarte neastâmpărat, căzusem de pe pod, în râul înghețat. Un prieten al tatei, care era de față, s-a aruncat în apă după mine. Eu am scăpat nevătămat, dar prietenul tatei s-a ales cu o pneumonie gravă și cu un reumatism care l-a adus în starea nenorocită de care făcusem eu atâta haz. M-au trecut fiori de gheață, apoi m-a năpădit o fierbințeală de nedescris! Omul acela îmi salvase viața! Eu eram nevătămat, iar el, schilodit pe viață din cauza neastâmpărului meu! Eu îl batjocorisem cu atâta cruzime în fața prietenilor, dar el mă privea cu un zâmbet cald și bun și îmi întinsese mâna... Am regretat mult pentru ce făcusem. În singurătate am plâns și l-am cerut lui Dumnezeu iertare.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Matei 5,4**

„Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați.”

➤ **2 Samuel 12,13**

„David a zis lui Natan: 'Am păcătuit împotriva Domnului!' Și Natan a zis lui David: 'Domnul îți iartă păcatul, nu vei muri.'”

➤ **1 Împărați 8,33,34**

„Când poporul Tău Israel va fi bătut de vrăjmaș, pentru că a păcătuit împotriva Ta: dacă se vor întoarce la Tine și vor da slavă Numelui Tău, dacă-Ți vor face rugăciuni și cereri în casa aceasta, ascultă-i din ceruri, iartă păcatul poporului Tău Israel și întoarce-i în țara pe care ai dat-o părinților lor!”

➤ **Psalzii 42,11**

„Pentru ce te mâhnești, suflete, și gemi înăuntrul meu? Nădăduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda; El este mântuirea mea și Dumnezeul meu.”

➤ **Psalzii 107,10-15**

„Cei ce ședeau în întuneric și umbra morții, trăiau legați în ticăloșie și în fiare, pentru că se răzvrătiseră împotriva cuvintelor lui Dumnezeu, pentru că nesocotiseră sfatul Celui Preaînalt. El le-a smerit inima prin suferință: au căzut, și nimeni nu i-a ajutat. Atunci, în strîmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor. I-a scos din întuneric și din umbra morții și le-a rupt legăturile. O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!”

➤ **Isaia 25,8**

„Nimicește moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu șterge lacrimile de pe toate fețele și îndepartează de pe tot pământul ocara poporului Său; da, Domnul a vorbit.”

➤ **Isaia 61,1-3**

„Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns... să vestesc un an de îndurare al Domnului și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați; să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plînsului, o haină de laudă în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți 'terebinți ai neprihănirii', 'un sad al Domnului', ca să slujească spre slava Lui.”

➤ **Isaia 65,17-19**

„Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în

minte. Ci vă veți bucura și vă veți veseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. Căci voi preface Ierusalimul în veselie, și pe poporul lui în bucurie. Eu însumi Mă voi veseli asupra Ierusalimului și mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plînselor, nici glasul țipetelor.”

➤ **Luca 6,21 u.p.**

„Ferice de voi, care sunteți flămânzi acum, pentru că voi veți fi săturați! Ferice de voi care plângeți acum, pentru că voi veți râde!”

➤ **Ioan 16,20**

„Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.”

➤ **Apocalipsa 21,4**

„El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

5. Joi***Ce îmi spune acest lucru?***

➤ Poate că vei zice: „Bine, bine, eu mi-am 'rezolvat' aceste lucruri. Am cerut iertare și cred că Isus m-a iertat, și totuși sunt trist. Nu am prieteni. Am avut un prieten la școală, dar m-a dezamăgit cu totul. Nu mai pot avea încredere în nimeni. Dar nici singur nu mă simt bine. Nici părinții nu mă înțeleg, nici fratele mai mare, iar cu cel mic nu pot discuta. Câteodată îmi vine să plâng. Mă simt nedreptățit, izolat, neînțeles, fac lucruri care aș vrea să iasă bine, și ies rău. De ce nu are Dumnezeu o soluție pentru întristarea mea?”

➤ Ba da, Dumnezeu are soluții pentru orice situație. „Dacă este primită în credință, încercarea care pare amară și greu de suportat se va dovedi o binecuvântare. Lovitura nemiloasă care veștejește bucuriile de pe pământ va fi mijlocul de a ne întoarce privirile spre ceruri. Cât de mulți sunt aceia care nu L-ar fi cunoscut niciodată pe Isus dacă întristarea nu i-ar fi făcut să caute mângâiere la El! ...Tatăl nostru nu-i uită niciodată pe aceia care sunt loviți de întristare.” (*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 12, 13ed. 1996)

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Ai găsit totuși mângâierea? Ce soluție dă Solomon în Proverbe 22,26?

➤ Dar în Proverbe 16,12?

➤ Vezi în 2 Corinteni 1,3.4 în ce fel poate fi mai bine „gustată”, înțeleasă și sporită mângâierea pe care ne-o dă Tatăl ceresc.

➤ Când încercăm să-i ajutăm pe cei care au nevoie de mângâiere, durerile noastre ni se vor părea mai mici. Le putem împărtăși experiențele noastre. Isus ne va fi alături, pentru că El este „lângă cei cu inima zdrobită”. Prin aceasta ne vom face părtași lucrării, dar și bucuriei Lui.

➤ Gândește-te chiar acum la cineva care are nevoie de „un umăr pe care să plângă”, de un cuvânt de înțelegere sau de mângâiere. Și vei înțelege mai bine ce înseamnă bucuria adevărată, cea care îți aduce mângâiere pentru orice necaz.

Fericire și blândețe

Un gând inspirat în legătură cu textul din Matei 5,5:

„Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul.”

„În fericiri descoperim o cale crescândă de experiență creștină. Aceia care au simțit nevoia de Hristos, aceia care au plâns din cauza păcatului și au stat împreună cu Hristos în școala durerii vor învăța blândețea de la Divinul Învățător. Răbdarea și omenia, în caz de nedreptate, nu erau însușiri prețuite de păgâni sau de iudei. Dar Isus pune blândețea printre cele dintâi însușiri pentru Împărăția Sa. Chiar în viața și caracterul Său se descoperă frumusețea dumnezeiască a acestei virtuți. Isus, strălucirea slavei Tatălui, 'n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor' (Filipeni 2,6.7). El a consimțit să treacă prin toate experiențele umiltoare ale vieții, umblând printre fiii oamenilor nu ca un împărat, ca să ceară omagiu, ci ca Unul a cărui misiune era aceea de a le sluji altora. Nu era în purtarea Sa nicio pată de bigotism, nicio asprime. Răscumpărătorul lumii avea o natură mai presus decât cea îngerească; totuși blândețea și umilința, care îi atrăgeau pe toți la El, erau strâns legate de maiestatea Sa dumnezeiască. A fost supremul exemplu de bunătate și blândețe. Privind la El, putem deveni asemenea Lui.” (*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, cap. 3)

Obiective

1. Juniorii să fie conștienți că fiecare gest de bunătate și blândețe este o reflectare a ceea ce suntem și că putem fi transformați numai prin puterea lui Dumnezeu.

2. Să înțeleagă faptul că blândețea este o altă etapă în aflarea fericirii autentice.

3. Să conștientizeze că un om blând ține eul sub control și că blândețea nu este o dovadă de slăbiciune, ci o virtute.

4. Și, de asemenea, că un „duh blând... este de mare preț înaintea lui Dumnezeu” (1 Petru 3,4).

Materiale

Hârtie, instrumente de scris, premii (un pix, o făgăduință, un breloc etc.).

Introducere

A. Pe câte o foaie de hârtie scrieți cât mai multe sinonime ale cuvântului *blândețe* (atitudine a inimii, a minții și a vieții), într-un minut. Cei care au scris cele mai multe cuvinte vor fi premiați. (Cu un pix, cu o făgăduință sau alte obiecte care nu sunt scumpe.)

B. Cine a fost cel mai blând om de pe pământ, conform Scripturii? (Moise) Dați exemple de alte personaje biblice care au dat dovadă de bunătate și blândețe, deși situația cerea să reacționeze. (Isus, în sala de judecată; Abel, în confruntarea cu Cain; Pavel, în temniță etc.)

Întrebări pentru discuții

1. Uneori, în societatea de astăzi a fi blând echivalează cu a fi slab, lipsit de curaj, nesigur pe sine, incapabil de replică etc. În acest context, când ești provocat și nu reacționezi, se consideră că ai pierdut bătălia. La Dumnezeu lucrurile stau altfel. Despre acești „ratați” ai unei societăți în care trebuie să calci în picioare ca să ieși deasupra, Domnul Isus spune că ei – cei blânzi, cei liniștiți și iertători, cei care, când sunt insultați, nu insultă, ci manifestă un duh ascultător – vor moșteni pământul. Despre care pământ vorbește Domnul Isus că va fi moștenirea lor?

2. De ce spune Moise despre sine, sub inspirația Duhului Sfânt, că a fost cel mai blând om de pe fața pământului? (Moise este autorul Penta-teuhului – primele cinci cărți ale Bibliei: Geneza, Exod, Levitic, Numeri, Deuteronom.) Pentru a ajunge la această etapă, Dumnezeu l-a trecut prin școala suferinței, a umilinței și a blândeții. (Moise a plâns pentru starea de ignoranță în care se afla poporul său în Egipt, a învățat lecția umilinței în pustie, când, din prințul Egiptului, a devenit un păstor anonim și a experimentat răbdarea și blândețea în îngrijirea oilor.) Ce astfel de persoane mai cunoști din Scriptură?

3. Este greu să mergi contra curentului, să fii bun când toată lumea e rea, să fii iertător când toți se răzbună, să fii liniștit când toți sunt tulburați? (De fapt, orice lucru valoros se obține cu dificultate.)

Povestirea 1

Mervyn Maxwell afirma în *Dumnezeu în era spațială*: „Eram unul dintre cei patru profesori care urmau să discute despre existența lui Dumnezeu la un program de televiziune. Deodată, profesorul care se afla în dreapta mea se întoarce spre mine și mă întreabă: 'Într-adevăr, intenționați să spuneți că studenții cărora le predați ies din laboratoare crezând încă în Dumnezeu? Nu știți că acum 400 de ani, Copernic l-a alungat pe Dumnezeu din Univers?' I-am răspuns: 'Dimpotrivă, își întăresc credința în El. Știința, departe de a dovedi că Dumnezeu nu există, furnizează continuu tot mai mari dovezi ale existenței Sale. Și apoi, Copernic, acum 400 de ani, nu l-a alungat pe Dumnezeu din Univers, ci a întărit dovezile pentru măreția încrederii în El, furnizând minunăția probelor prin care Dumnezeu conduce Universul. Timp de secole, înaintea lui Copernic, oamenii au crezut în ipoteza limitată și aberantă a lui Claudiu Ptolomeu (astronom grec), în teoria geocentrismului (concepție conform căreia Pământul ar fi centrul imobil al universului, în jurul lui s-ar învârti Soarele și ceilalți astri). Copernic a demonstrat că sistemul nostru solar este mult mai bine aranjat și că întotdeauna prezența unei inteligențe este la cârmă. El a murit creștin, crescându-și tăria încrederii într-un Arhitect inteligent.'"

Povestirea 2

Cercul gloatei de indieni furioși ce-și agitău pumnii în aer se strângea din ce în ce mai mult în jurul doctorului Marcus Whitman. Din ușa clădirii misiunii, soția lui, Narcissa, privea cum Tilkanaik, căpetenia indienilor, iese în față și-l lovește pe Marcus în piept.

– O, Doamne, ajută-l pe Marcus să nu se înfurie! se rugă ea.

Marcus nu întoarse lovitura. Asta părea că-i înfurie și mai tare pe indieni. Fața lui Tilkanaik era schimonosită de furie, când îl apucă pe doctor de urechea stângă, răsucindu-i-o. Ceilalți așteptau cu încordare ca misionarul să răspundă provocării, pentru a putea declanșa bătălia

Dar Marcus strânse din dinți și nu zise nimic. Imediat ce indianul îi dădu drumul, el își întoarse calm fața, oferindu-i urechea dreaptă. Înfurat la culme, șeful indian îl apucă acum de amândouă urechile. Misionarul rămase în continuare calm.

Hotărât să-l provoace la replică pe omul alb, Tilkanaik îi smulse pălăria de paie și i-o aruncă într-o baltă de noroi.

– Te rog, dă-mi pălăria aceea, îi spuse calm dr. Whitman unuia dintre indieni, care făcu asta pentru el și, fără niciun cuvânt, doctorul își puse pălăria pe cap, așa murdară cum era.

De încă două ori, înfuriatul șef indian îi smulse misionarului pălăria de pe cap și de atâtea ori acesta și-o repuse la loc.

– E imposibil să-l faci pe acest om alb să se bată, mormăi un indian.

– Cât de curajos stă pe poziție! observă altul.

Până la urmă, Old Tilkanaik renunță și se retrase cu războinicii lui. Narcissa alergă atunci la soțul ei și, cu ochii strălucind, îi zise:

– Ești un bărbat și un creștin de toată lauda, Marcus Whitman! Mă bucur pentru răbdarea și blândețea ta.

Data viitoare, când vreun „viteaz” încearcă să te provoace la bătaie, oprește-te o clipă și analizează cele trei variante: te bați, fugi sau aplici metoda confruntării pașnice, metoda Domnului Isus. Care dintre ele crezi că necesită mai mult curaj? Și care este cea mai bună? De ce?

Încheiere

Dificultățile cu care ne confruntăm pot fi foarte mult diminuate de umiliința aceea care se ascunde în Hristos. Dacă experimentăm umiliința Domnului, ne vom ridica mai presus de dispreț, de refuzurile altora, de necazurile la care suntem expuși în fiecare zi și ele vor înceta să ne afecteze într-un fel sau altul. Cea mai înaltă dovadă

de noblețe la un creștin este stăpânirea de sine. Acela care, atunci când e insultat sau nedreptățit, nu păstrează un spirit calm și încrezător îi răpește lui Dumnezeu dreptul de a descoperi în el desăvârșirea caracterului Său. Umiliința inimii este tăria care dă biruință urmașilor lui Hristos; ea este dovada legăturilor lor cu Cerul.

Materialul pentru elevi

1 noiembrie 2014

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Mările și oceanele ocupă cam două treimi din suprafața planetei noastre. În natură, apa se găsește din abundență, în toate stările de agregare: în stare lichidă (formă în care acoperă 2/3 din suprafața pământului; sub formă de mări, oceane, râuri, fluvii, ape subterane); în stare solidă (formează calote glaciare); în stare gazoasă (atmosfera conține o cantitate considerabilă de apă, sub formă de vapori de apă, invizibili).

Apa este un component indispensabil vieții. De ce este nevoie de atâta apă, dacă omul este oricum o ființă care trăiește pe uscat?

Un om consumă în medie 3 l apă/zi, iar corpul său are un conținut de 60-70% apă. În organismele vii, apa este conținută în forma: intracelulară (50%), interstițială (15%) și circulantă (5%). Țesutul adipos și oasele conțin 33% apă, mușchii 77%, plămânii și rinichii 80%, substanța cenușie 85%, iar lichidele biologice: plasma 90%, saliva 99,5%. Un om adult, cântărind 70 kg, conține apă în proporție de 65-70% din greutatea sa, adică până la 50 kg apă. Ființele vii nu pot supraviețui în absența apei, toleranța la deshidratare depinzând de specia respectivă. Apa este nu numai un constituent al organismelor vii, dar joacă și un rol extrem de important ca cel de regulator termic sau de irigator al Țesuturilor vii.

Probabil că știi deja câte ceva despre circuitul apei în natură. Apa de la suprafața mărilor și a oceanelor, dar și a fluviilor, lacurilor, bălților se evaporă din cauza căldurii, adică se transformă în vapori, care se ridică în aer, asigurând mai întâi umiditatea din atmosferă și apoi formând norii. Norii trimit apa (sub formă de precipitații – ploaie, zăpadă) înapoi, pe pământ, unde este așteptată „cu sete”. O parte este absorbită în

straturile superioare ale scoarței, unde își au rădăcinile plantele. „Seva”, hrana plantelor, nu este altceva decât „apa de ploaie” în care s-au dizolvat substanțe minerale aflate în sol, care întrețin viața plantelor.

Dar plantele nu consumă toată apa provenită din ploi și zăpezi. În anotimpurile calde, dar cu nopți răcoroase se depune roua, iar dacă temperatura solului este sub 0° C, se depune bruma. O parte se scurge, formând șuvoaiele, care se varsă în pâraie și râuri, și astfel, apa ajunge din nou în mări. O altă parte este „înghițită” de pământ, ajungând în straturile mai adânci, unde formează „pânze freactice”. Din aceste straturi subterane de apă „se alimentează” izvoarele și fântânile. Ajunsă astfel la suprafață, apa se adună din nou în râuri și pâraie, care se varsă în mări. De pe suprafața lor se ridică vaporii, continuând în felul acesta minunatul „circuit al apei în natură”.

Te-ai gândit ce s-ar întâmpla dacă nu ar exista suprafețe atât de întinse de apă? Mai întâi, aerul ar fi foarte uscat și înecăcios, practic un fel de nor de praf, pe care l-am trage în plămâni cu fiecare respirație. Apoi, ar exista zone foarte întinse de deșerturi, pe unde nu ar crește nicio plantă, nu ar putea trăi nicio vietate. Pe unde trec pâraie și râuri, totul este verde și roditor, plin de viață.

Dar mâna Creatorului a făcut Pământul ca să fie locuit. De aceea a ales cea mai potrivită combinație, cea mai potrivită proporție între apă și uscat, între căldură și frig, pentru ca omul să aibă un mediu plăcut în care să trăiască.

Dacă mai știi și alte lucruri interesante despre apă, le-ai putea spune celor din grupă, ca să le discuțați împreună.

1. Duminică

Întăi părerea mea

➤ Traducerea Cornilescu a Bibliei redă Numeri 12,3 astfel: „Moise însă era un om foarte

blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului”. Într-o traducere mai nouă, mai aproape de originalul ebraic, în loc de „blând” este folosit un cuvânt care înseamnă „smerit, umil”. Așa putem să înțelegem mai ușor ce vrea să spună Biblia când vorbește despre blândețe. Dictionarul dă următoarea definiție: „Smerit” – *umil, supus, modest, (bis.) cucernic, evlavios*. Iar pentru „umil” – *om care are o atitudine modestă, de om simplu, fără pretenții*. Pentru „blând” găsim următoarea definiție: (pentru oameni) *omenos, pașnic, blajin*. Deci un om smerit, sau blând, cum spune traducerea noastră, este un om liniștit, înțelegător, care nu are impresia că este mai bun decât alții, care nu este mândru.

➤ Ce spune Isus despre cei smeriți? Care va fi răsplata lor? Matei 23,12.

➤ Tu ești smerit? Dar blând? Ar mai fi ceva de schimbat?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Blândețea aduce fericire.” – Suzanne Jessen, profesoară

➤ „Cel blând pentru Dumnezeu este mai înțelept decât înțelepții și cel smerit cu inima e mai puternic decât cei puternici, căci poartă jugul lui Hristos.” – Marcu Ascetul

➤ „Blândețea este cel dintâi rod al bunătății.” – Anonim

➤ „Blândețea vine dintr-un suflet mărinimos și dintr-o cugetare sănătoasă.” – Ioan Hrisostom

➤ „Prin bunăvoință și blândețe veți câștiga inimile oamenilor, mult mai mult decât prin tot

felul de cunoștințe, de lumini și de științe.” – Dumitru Stăniloae, teolog

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Care dintre situațiile următoare crezi că ar putea aduce fericire?

1. Sunt cu câțiva prieteni care glumesc și râd de credincioși. Eu nu râd cu ei, dar nici nu le spun că nu sunt de acord. Pur și simplu tac.

2. Trei prieteni ai mei stau de vorbă și spun că nimeni nu trebuie să știe că sunt adventiști și că merg la biserică sâmbăta, pentru că le-ar spune „pocăiți” și ar râde de ei. Eu le spun că toată lumea ar trebui să afle de la noi că mergem la biserică sâmbăta, pentru că așa spune Dumnezeu.

➤ Exod 32 ne vorbește despre idolatria de la Sinai, când Moise se afla chiar pe munte pentru a primi Legea scrisă de Însuși Dumnezeu. Este o situație asemănătoare celor prezentate mai sus. Când poporul i-a propus să facă un vițel din aur, Aron, deși nu era de acord, s-a conformat, ba chiar i-a sfătuit ce să facă. Care crezi că a fost reacția lui Moise când Dumnezeu i-a spus ce se întâmpla în tabără? (vers. 11-14)

➤ Și totuși, chiar și cel mai blând om de pe pământ a avut momentele sale de slăbiciune. (Vezi Num. 20,10-13.) Dacă viața lui nu ar fi fost pătată de unicul păcat săvârșit atunci când a întârziat să-l dea cinste lui Dumnezeu pentru apa scoasă din stâncă la Cades, Moise ar fi putut intra în țara făgăduită și ar fi fost proslăvit fără să vadă moartea. Însă, din cauza aceluia păcat, el nu a mai putut beneficia de aceste privilegii. Și, în ciuda acestui fapt, el a continuat să rămână un om iubit de Dumnezeu.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Matei 5,5

„Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!”

- **Iov 22,29**
„Vină smerirea, tu te vei ruga pentru ridicarea ta: Dumnezeu ajută pe cel cu ochii plecati.”

- **Psalzii 37,11**
„Cei blânzi moștenesc țara și au belșug de pace.”

- **Efesenii 4,2**
 „...cu toată smerenia și blândețea, cu
 îndelungă răbdare, îngăduiți-vă unii pe alții în
 dragoste...”

- **Filipeni 4,5**
„Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape.”

- **Tit 3.2**
 „...să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie gata de ceartă, ci cumpătați, plini de blândețe față de toți oamenii.”

- **2 Timotei 2,24**
„Și robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blând cu toți, în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință răbdătoare...”

- **Iacov 3,17**
„Înțelepciunea care vine de sus este întâi curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

- Isus este modelul nostru în toate, dar, în legătură cu blândețea, El Însuși a spus: „Luați jugul Meu asupra voastră și _____, căci Eu sunt _____ si smerit cu inima” (Matei 11, 29).

- Poți aminti câteva „lecții de blândețe” pe care li le-a dat Isus ucenicilor?

- Una a fost pentru „fiii tunetului”. Știi cine erau? Ce l-au propus ei odată? (Luca 9,54)

- Ce le-a răspuns Isus?

- Care a fost influența lui Isus asupra lui Ioan? Sub ce nume a ajuns el să fie cunoscut?

- Îți poți aminti și de o „lecție de blândețe” primită de Petru? Dar de Iuda? Discutați-le în grupă.

- Ți-a oferit și ție studiul acesta „o lecție de blândete”?

6. Vineri

Cum procedez?

- În urmă cu mai bine de treizeci de ani, fr. A.F.Jessen era președintele Uniunii India de nord-vest. Venise din Australia să facă lucrare de colportaj în Asia. Era un om credincios, care știa că Dumnezeu îi va da puterea și înțelepciunea de care avea nevoie pentru a face față lucrării care îi fusese încredințată. Nu era mândru, dar era curajos. Știa că Domnul este totdeauna alături de el și, atâta vreme cât Îl știa pe Domnul alături, nu se temea de nimic.

Odată era la Karachi, Pakistan, să vadă un spital pe care Biserica dorea să-l cumpere. Călătorea cu un expres în care se aflau vreo patru sute de pasageri. Dar, în timp ce ei moțăiau, trenul se îndrepta în viteză spre... un dezastru! Un marfar cu cisterne de petrol deraiașe și ajunsese de-a curmezișul liniei pe care venea expresul. Când a trecut de o curbă, mecanicul de locomotivă a văzut primejdia, însă era prea târziu. Într-un cumplit scrâșnet de frâne, expresul a intrat în plin în cisternele pe care scria „Inflamabil”. În câteva secunde, țigetele scurs din cisternele avariate a luat foc. Mai bine de o sută de persoane au fost prinse în marea de flăcări, chiar în primele cinci minute după ciocnire.

Fratele Jensen era în al treilea vagon de la locomotivă, prins sub încâlceala de fiare. Dar, ca prin minune, nu era rănit. „Doamne, îți mulțumesc!” a spus el, în vreme ce ieșea de sub bucățile de lemn și barele de fier răsucite, care numai cu câteva minute înainte fuseseră un compartiment de tren. Era „muiat” până la brâu în petrol și flăcările, înalte de peste zece metri, se apropiau cu iuțeală de el. A luat-o la fugă, dar s-a oprit imediat pentru că, de undeva, a auzit o voce: „Ajutor!! Nu mă lăsați! Vă rog, ajutați-mă!” Era unul dintre vecinii săi de compartiment, locotenent în Aviația Militară Pakistaneză.

„Mi-a fost frică”, a spus mai târziu fr. Jessen. „Știam că Dumnezeu mă ajutase să scap, dar nu poți să fii liniștit când vezi cum se apropie de tine un zid de flăcări, mai ales dacă ești și ‘împregnat’ cu petrol.”

Ziarele au consemnat evenimentul și au încercat să-l înalțe în slăvi pe tata pentru fapta sa eroică, prin care l-a salvat pe locotenent, dar el a spus: „Toată lauda l se cuvine lui Dumnezeu. Eu nu am făcut altceva decât să-L las pe El să mă ajute să salvez viața acestui om.”

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Fericire prin neprihănire

Un gând inspirat în legătură cu textul din Matei 5,6:

„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați.”

„Neprihănirea este sfințenie, asemănare cu Dumnezeu, și ‘Dumnezeu este iubire’ (1 Ioan 4,16). Ea este trăirea Legii lui Dumnezeu, pentru că ‘toate poruncile Tale sunt drepte’ (Psalmi 119,172) și ‘iubirea este lumina și viața lui Dumnezeu’. Neprihănirea lui Dumnezeu este întrupată în Hristos. Noi primim neprihănirea primindu-L pe El. Dreptatea sau neprihănirea nu se capătă nici prin lupte chinuitoare sau munci istovitoare, nici prin daruri sau sacrificii, ci ea este dată în dar oricărui suflet care flămânzește și însetează după ea. ‘Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate fără bani și fără plată.’ ‘Neprihănirea lor este de la Mine, zice Domnul’ (Isaia 55,1; 54,17)... După cum avem nevoie de hrană, pentru susținerea puterii noastre corporale, tot așa avem nevoie de Hristos, pâinea din ceruri, pentru a ne susține viața spirituală și a ne da putere să facem faptele lui Dumnezeu. După cum corpul primește continuu mâncarea care susține viața și vigoarea, tot așa și sufletul trebuie să comunice continuu cu Hristos, supunându-se Lui și depinzând în totul de El. După cum călătorul obosit caută izvorul în pustie și, când îl găsește, își potolește setea arzătoare, tot așa și creștinul, când însetează după apa curată a vieții, o va căpăta de la Hristos, care este izvorul de apă vie” (*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, cap. 3)

Studiu suplimentar:

Hristos, Lumina lumii, cap. „Predica de pe Munte”

Obiective

1. Juniorii să înțeleagă ce înseamnă neprihănire.
2. Să înțeleagă faptul că „flămânzi și însetați după neprihănire” înseamnă dorința de a trăi o viață fără păcat.
3. Să conștientizeze că putem primi neprihănirea doar primindu-L pe Domnul Isus.

Materiale

Tablă și cretă; o coală A3 și un marker.

Introducere

A. Pe coala A3 faceți o listă cu ceea ce este necesar pentru experimentarea fericirii. Completați-o în fiecare Sabat cu ideea din studiul respectiv. De exemplu:

Conform Bibliei, pentru a fi fericit trebuie să fii:

1. sărac în duh – care nu se înalță pe sine, neîngâmfat
2. dintre cei care plâng – care se pocăiește și care se întristează pentru păcatele lui
3. blând – liniștit și iertător, care nu insultă sau jignește
4. flămând și însetat după neprihănire – care tânjește după dreptate etc.

În dreptul fiecărei afirmații notați și ce înțelegeți prin expresia respectivă.

B. Faceți un acronim pe tablă din cuvântul *fericire* – în dreptul fiecărei litere scrieți un cuvânt care **nu** corespunde ideii prezentate de Domnul Isus despre fericire. De exemplu:

Faimă
Egoism
Răutate
Indiferență
Cinism
Ironie
Repulsie
Egocentrism

De ce toate acestea îl îndepărtează pe om de adevărata fericire și îl orientează spre pseudo-fericire sau spre un surogat?

C. Propuneți-vă ca Sabatul viitor să fie o zi de post (fără hrană și apă). Veți înțelege mai bine ce a vrut să spună Domnul Isus prin această metaforă.

Metafora aceasta era deosebit de impresionantă într-o țară unde media anuală a precipitațiilor nu este mai mult de 26 de degete (650 mm). Ceea ce se poate spune despre Palestina se potrivește în general în mul-te părți ale Orientului Apropiat. Mărginindu-se cu mari zone de deșert, chiar și mare parte din ținutul locuit este semiarid. Fără îndoială, mulți dintre ascultătorii lui Isus suferiseră chinurile setei. Așa cum este ilustrat în cazul cu Agar și Ismael, un călător care rătăcise drumul sau care nu dăduse de unul dintre puținele izvoare în drum, ușor s-ar fi putut găsi la grea strâmtorare (vezi Geneza 21,14).

Dar Isus vorbea despre foamea și setea sufletului (vezi Psalmi 42,1.2). Numai aceia care tânjesc după dreptate cu neliniștea îngrijorată a omului care este pe moarte din lipsă de hrană și de apă o vor găsi. Nicio sursă pământească de hrană și de apă nu poate satisface foamea și setea sufletului, fie că sunt bogății materiale, filozofii profunde, satisfacerea poftelor trupești sau onoare și putere.

Întrebări

1. Ce înseamnă neprihănire? (Neprihănirea este o viață identică cu viața Domnului Isus. Neprihănirea este opusul păcatului.)

2. Ce înseamnă neprihănire atribuită? (Neprihănirea pe care ne-o atribuie Dumnezeu, ca urmare a credinței noastre în Isus Hristos.) Ce înseamnă neprihănire împărtășită? (Neprihănirea atribuită aduce îndreptățirea. Iar cel îndreptățit crește în har. Prin puterea lui Hristos care locuiește în inimă, el își conformează viața cerințelor Legii morale, în conformitate cu învățătura și exemplul Domnului Isus. Aceasta este neprihănirea împărtășită.)

3. Este posibil să trăiești o viață neprihănită? Cum? (1 Ioan 3,7; 1 Petru 2,21.22)

Povestirea 1

O femeie antropolog a întrebat o aborigenă din Australia:

– Tuplin, este oare pământul pe care stăm rotund ca o minge – și-i arată o minge din bumbac – sau pătrat ca lada pe care stau eu acum?

– Rotund ca o minge, îi răspunse prompt fata.

– De unde știi? a întrebat antropologa.

– O, doamnă, uită-te în jur. Vezi că cerul care atinge pământul este rotund și, oriunde stai și privești, totul e rotund: dacă dai drumul unui copilăș să umble, el se va învărti în curând în cercuri; oile care se pierd se învărt în cerc. Uită-te la acel tânăr cangur – aleargă puțin drept, apoi începe să meargă de jur împrejur, toți copacii sunt rotunzi, toate tufișurile cresc rotunde... O, doamnă, de ce ne întrebă pe noi? Privește și află.

În mintea unui indigen primitiv, problema formei Pământului a fost rezolvată în modul cel mai simplu. Fără minți geniale, educație, telescoape sau calcule complicate, aborigenii au descoperit forma Pământului.

Noi ne bazăm prea mult pe autoritățile științifice, religioase sau filozofice. Ne uităm în cărți pentru a descoperi realitatea și adevărul, deși „puterea veșnică a lui Dumnezeu” poate fi văzută în creația Sa chiar și de către oamenii simpli.

Povestirea 2

Urcușul pe traseul de-a lungul coastei Na Pali, de pe insula Kauai, este o experiență rară și extraordinară. Coasta îngustă de pământ îmbrățișează falezele verticale, care coboară zeci de metri spre Oceanul Pacific, iar vegetația tropicală, luxuriantă, se adaugă plăcerii vizuale. Multe pâraie curg de-a lungul traseului de 15 km.

Cineva povestea: „Într-o călătorie spre Hawaii, acum câțiva ani, soția mea și cu mine am programat o drumeție pe coasta Na Pali, o călătorie de 30 km dus-întors, într-o singură zi. Din moment ce ghidul ne-a promis multă apă pe drum, ne-am lăsat termosurile, ca să ușurăm bagajul. Totuși, după ce am pornit, am aflat adevărul. Semne îndrăznețe, puse lângă pârau, ne preveneau:

‘Fierbeți apa înainte de a o bea.’

Eram foarte ghinionişti, pentru că nu luaserăm niciun fel de echipament de gătit, nici chibrituri. Pârâu după pârâu prezenta aceeaşi prevenire groaznică şi curând drumeţia noastră frumoasă a început să fie una disperată. Căldura intensă şi umiditatea au făcut traseul o adevărată saună şi pierdeam multă apă prin transpiraţie.

Într-un anume punct, poteca intra în interiorul insulei, unde un pârâu viguros şi zgomotos curgea repede, cu acelaşi semn de prevenire. Am hotărât că, dacă nu putem să bem apă, cel puţin ne putem răcori în ea. Aşa că ne-am cufundat foarte atenţi în pârâu, până la gât. A fost o uşurare minunată de căldura zilei, dar, amintindu-ne de *Rima marinarului antic*, medităm: 'Apă, apă pretutindeni, dar nicio picătură de băut.'

Ca şi gâtul meu uscat, pe coasta Na Pali, sufletul meu uscat dorea să fie umplut. Senzaţia de sete te usucă. Într-un astfel de moment, apa are un efect înviorător, uimitor. Când, în cele din urmă, am găsit apă bună de băut, la capătul traseului de 15 km, durerea de cap mi-a dispărut, braţele şi picioarele s-au simţit revigorate, întregul meu corp s-a simţit ca nou. Aşa că, atunci când citesc că Domnul Isus promite că îmi va potoli setea, îmi imaginez cât de revigorat din punct de vedere spiritual mă voi simţi."

Încheiere

Dacă ai un simţământ de gol în sufletul tău, dacă flămânzeşti şi însetezi după neprihănire, este o dovadă că Hristos a lucrat asupra inimii tale, ca să poată fi căutat pentru a face pentru tine, prin darul Duhului Sfânt, ceea ce tu singur nu eşti în stare să faci. Nu trebuie să căutăm a ne potoli setea la nişte pâraiaşe, pentru că Marele Izvor este chiar deasupra noastră şi din apele lui îmbelşugate putem să bem după voie, numai dacă ne ridicăm puţin mai sus pe calea credinţei.

Simţământul de nevrednicie va face inima să flămânzească şi să înseteze după neprihănire şi dorinţa aceasta nu va fi dezamăgită. Aceia care îi fac loc lui Isus în inima lor îi vor simţi iubirea. Toţi aceia care doresc să ajungă la un caracter asemănător cu al lui Dumnezeu vor fi satisfăcuţi. Niciodată Duhul Sfânt nu-l lasă fără ajutor pe cel care-L caută pe Isus. El ia din lucrurile lui Hristos şi i le descoperă. Dacă ochiul este aţintit asupra Domnului Isus, lucrarea Duhului nu încetează până când sufletul nu ajunge să aibă chipul Lui. Elementul curat al iubirii va face sufletul să crească, dându-i destoinicia să ajungă la ţinte mai înalte şi să aibă cunoştinţe mai mari în lucrurile cereşti, aşa încât el nu va rămâne neîmplinit. „Ferice de cei flămânzi şi însetaţi după neprihănire, căci ei vor fi săturaţi."

Materialul pentru elevi

8 noiembrie 2014

Fericire prin neprihănire

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

FOAME ȘI SETE

Poate ne este greu să definim ce este foamea și setea, totuși fiecare dintre noi știe cum se manifestă. Sunt semnalele corpului sănătos că are nevoie de hrană și de băutură, condiții esențiale ale vieții. Atunci când copiii nu au poftă de mâncare, părinții sunt îngrijorați și știu că este un semn de boală. Dacă această situație se prelungește, părinții apelează la ajutorul medicilor. După cum corpul nostru are nevoie de hrană și băutură, tot așa viața noastră sufletească are nevoie de „hrană și băutură”. Domnul Isus Hristos folosea acest limbaj simbolic. Biblia spune despre El că este Pâinea vieții și Apa vieții. Fără El, omul mai întâi slăbește din punct de vedere sufletească, apoi se îmbolnăvește și, în final, va muri.

Unul dintre cei mai frumoși psalmi, care ilustrează dorința intensă după Dumnezeu, se exprimă astfel: „Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule! Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu...” (Psalmii 42,1.2).

Foamea și mai ales setea sunt nevoi vitale, urgente. Atunci când îți este sete, nu o poți amâna nici pentru anul viitor, nici chiar pentru ziua de mâine. Când îți este sete, lași totul și cauți să-ți astâmperi setea. Aceasta este atitudinea la care Se referă Domnul Isus Hristos atunci când vorbește despre cei care sunt flămânzi și însetați după neprihănire.

Dacă urmărim cu atenție șirul fericirilor, constatăm că ele subînțeleg procesul de vindecare

spirituală. Totul pornește de la acceptarea diagnosticului stabilit de Marele Medic în prima fericire: sărăcia spirituală.

A doua fericire se referă la luarea în serios a acestei stări prin aceea că suntem sincer întristați de această realitate.

A treia fericire se referă la supunerea noastră de bunăvoie la tratamentul prescris de Domnul Isus.

Urmarea îmbucurătoare este revenirea foamei și a setei sănătoase.

În general, toți suntem doritori după dreptate. Toți suferim de pe urma nedreptăților de orice fel. Dar, în timp ce protestăm împotriva formelor de nelegiuire care există, nu manifestăm dorința ca noi înșine să devenim drepti. Cuvintele Domnului Isus se referă totuși la o neprihănire personală, la dorința fiecăruia dintre noi de a trăi o viață fără păcat. Este posibilă atingerea unui asemenea standard de viațuire?

De la început, Satana, marele adversar al lui Dumnezeu, a susținut că poruncile lui Dumnezeu nu pot fi ținute; cu alte cuvinte, Dumnezeu a creat niște ființe care nu pot atinge cotele moralității prevăzute de cele Zece Porunci. Majoritatea oamenilor de astăzi, neexceptând o mulțime de creștini, susțin același lucru.

Unul dintre motivele întrupării Domnului Isus și viețuirii Sale pe Pământ a fost acela de a demonstra această posibilitate. El a trăit o viață neprihănită, o viață fără păcat. Domnul Hristos ne dezvăluie secretul biruinței Sale și, chiar mai mult, El dorește să ne transmită neprihănirea Sa.

În această săptămână învățăm secretul obținerii acestei biruințe.

1. Duminică

Întălmirea mea

➤ În terminologia biblică, apar două noțiuni care definesc neprihănirea. Una aparține

Vechiului Testament, termenul ebraic *ṭadac*, care sugerează imaginea unui cântar cu două talere aflate în echilibru. De aici înțelegem că pe un taler se așază greutatea, unitățile de măsură, iar pe celălalt taler, lucrul care trebuie cântărit. Al doilea termen apare în Noul Testament, și anume termenul grecesc *dicoiosune*, care înseamnă „a da fiecăruia ce i se cuvine”.

➤ Psalmii 24,5. Cum spune psalmistul că poate un om să obțină neprihănirea? De unde? De la cine? _____

➤ Cum mai definește el neprihănirea?

➤ Tu ce crezi, omul se naște neprihănit sau păcătos? _____ Explică-te.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ *Dicționarul Explicativ al Limbii Române* definește noțiunea „neprihănire” prin cuvintele: *curățenie sufletească, nevinovăție, inocență, puritate, candoare, castitate*.

➤ „În contextul Bibliei, *neprihănire* înseamnă starea de nevinovăție înaintea lui Dumnezeu, care poate fi realizată doar prin credință din inimă în Domnul Isus Hristos și prin pocăință.” – Mark Finley, evanghelist

➤ „Revenirea foamei este semn de însănătoșire.” – John Ortberg, scriitor creștin

➤ „Neprihănire înseamnă nevinovăție, dar în contextul Sfințelor Scripturi se referă cel mai des la o stare spirituală a omului care îl face plăcut înaintea ochilor lui Dumnezeu. Există o neprihănire adevărată, care are la bază relația cu Dumnezeu și sunt alte feluri de neprihănire, inventate de oameni pentru a-și scoate în evidență religiozitatea personală.” – Albert Bartman, scriitor creștin

➤ „Noi nu avem nimic în noi înșine cu care să ne mândrim. Nu avem niciun motiv pentru înălțare de sine. Singura noastră speranță este neprihănirea Domnului Hristos, care ne este atribuită, și acea lucrare prin care Duhul Sfânt lucrează în și prin noi.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Din imaginea cântarului cu două talere aflate în echilibru, reiese că unitățile de măsură sunt cele Zece Porunci, iar faptele omului reprezintă „lucrul de cântărit”. Întrebarea este dacă faptele noastre vor reuși să echilibreze cerințele unei legi divine perfecte.

➤ Iată și ce spune Biblia în legătură cu faptul că omul se naște neprihănit sau păcătos: „Iată că sunt născut în nelegiuire...” (Psalmii 51,5 p.p.). Prin această afirmație, psalmistul nu își învinovățește părinții, ci arată faptul că noi nu ne naștem nici neprihăniți, nici neutri din punct de vedere moral. Aceasta nici nu înseamnă că ne naștem cu păcate, ci ne naștem cu tendințe spre păcat.

➤ Conform credinței populare, copiii se nasc nevinovați ca îngerii. Atunci cum se întâmplă că, deși părinții își învață copiii să fie buni, totuși ei știu să mintă, uneori sunt neascultători sau obraznici? Explicația se află în afirmația psalmistului.

➤ Neprihănirea atribuită se referă la trecutul nostru. Cum putem repara acele greșeli și păcate pe care le-am săvârșit în trecut? Este cu neputință să ne întoarcem în timp. Și nici chiar o viață neprihănită de acum înainte nu poate să compenseze păcatele trecutului. Rezolvarea se află în neprihănirea pe care ne-o atribuie Dumnezeu, ca urmare a credinței noastre în Isus Hristos. Prin procesul pocăinței (recunoaștere, mărturisire, părere de rău, cerere de iertare), noi depunem întreaga noastră vinovăție trecută asupra Domnului Isus Hristos, ca Miel al lui Dumnezeu, care a purtat păcatele lumii (Ioan 1,29). Iar pe cei care s-au pocăit de păcate și le-au părăsit, El îi declară „curați” (Ioan 13,10).

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Matei 5,6**

„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi saturați.”

➤ **Psalzii 15,1.2**

„Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt? Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu și spune adevărul din inimă.”

➤ **Psalzii 33,5**

„El iubește dreptatea și neprihănirea; bunătatea Domnului umple pământul.”

➤ **Psalzii 34,10**

„Puii de leu duc lipsă și li-i foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de niciun bine.”

➤ **Psalzii 107,9**

„Căci El a potolit setea sufletului însetat și a umplut de bunățate sufletul flămând.”

➤ **Proverbe 21,21**

„Cine urmărește neprihănirea și bunătatea găsește viață, neprihănire și slavă.”

➤ **Isaia 55,1**

„Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!”

➤ **Osea 10,12**

„Semănați potrivit cu neprihănirea, și veți secera potrivit cu îndurarea. Deșteleniți-vă un ogor nou! Este vremea să căutați pe Domnul, ca să vină și să vă ploaie mântuire.”

➤ **Matei 5,20**

„Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a Fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.”

➤ **Matei 6,31-33**

„Nu vă îngrijorați, dar, zicând: ‘Ce vom mânca?’ sau: ‘Ce vom bea?’ sau: ‘Cu ce ne vom îmbrăca?’ Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

➤ **Luca 1,53**

„Pe cei flămânzi i-a saturat de bunățate, și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.”

➤ **1 Ioan 3,7**

„Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire, este neprihănit, cum El Însuși este neprihănit.”

➤ **1 Petru 2,21.22**

„Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. El n-a făcut păcat și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Cum este posibil să trăim o viață neprihănită? Iată cum ilustrează apostolul Pavel dobândirea acestei victorii. În Romani cap. 7 el vorbește despre o familie alcătuită din soț și soție. Soțul este „firea pământească”, „eul”, iar soția „mintea”. Ei locuiesc în aceeași casă, și anume corpul omenesc. Minții îi place Legea lui Dumnezeu (vers. 22), pentru că „Legea este negreșită sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună”, și ar dori să facă binele. Dar este împiedicată de firea pământească, mai puternică – „nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc”; „am voință să fac binele, dar nu am puterea să-l fac”. În casă domnește „legea celui mai puternic”, „legea bărbatului”. În cele din urmă, soția exclamă cu durere, la fel ca apostolul: „O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?” Răspunsul vine numaidecât: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru!” Domnul Hristos îi propune minții să intre în legământ cu El. Lucrul acesta este posibil doar dacă încetează legământul de căsătorie cu firea pământească. În urma mărturisirii păcatelor de către minte (soție), eul (firea pământească) este condamnat la moarte, căsătoria se desface și credinciosul se „logodește” cu Isus Hristos (2 Corinteni 11,2).

➤ Spre deosebire de îndreptățirea atribuită, cât timp durează lupta pentru obținerea neprihănită împărtășite? Filipeni 3,12-14

➤ Când a spus Pavel că a încheiat cu succes această luptă? (2 Timotei 4,6-8)

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Fericirea despre care am studiat în această săptămână nu pare atât de evidentă, după cum nu ni se pare un fapt ieșit din comun să ne fie foame și sete. Ni se pare ceva normal. Dar binecuvântarea ei devine vizibilă doar după ce ai pierdut-o și reușești să o redobândești.

Trenul accelerat înainta cu viteză pe ruta Râmnicu-Sărat – București. Casierul unei întreprinderi se pregătea să coboare în Ploiești. Și-a luat geanta de pe suportul pentru bagaje, unde mai era o geantă la fel ca a lui. Când trenul a oprit, omul a coborât liniștit. Dar liniștea aceasta nu a durat mult. După plecarea trenului, a constatat cu groază că geanta lui a rămas în tren, iar el luase cealaltă geantă. Problema era

că în geanta lui se afla o cantitate foarte mare de bani (ar echivala acum cam cu două sute de milioane de lei). Nu vedea nicio șansă de a recupera banii, iar în vremea aceea, pentru o asemenea lipsă, pedeapsa era moartea. Dar proprietarul celeilalte genți era un frate adventist care, la coborâre în București, și-a dat seama de eroare. Cu primul tren a revenit în Ploiești și l-a găsit pe casier arestat de poliție, la secția unde se dusesse să anunțe pierderea banilor. Cât de fericit a fost omul că banii au fost recuperați și că a scăpat cu viață!

Majoritatea oamenilor par foarte liniștiți, deși trăiesc în starea de păcat, pentru că încă nu-și dau seama ce au pierdut și ce îi așteaptă. Dar, de îndată ce încep să-și înțeleagă sărăcia sufletească, nicio valoare a acestei lumi nu îi mai liniștește.

Domnul Hristos a coborât pentru ca mai întâi să ne conștientizeze cu privire la ce am pierdut și să ne redea haina neprihănirii Sale. El a spus că ar trebui să căutăm mai întâi Împărăția cerurilor. (Matei 6,33)

Mila și fericirea

Un gând inspirat în legătură cu textul din Matei 5,7:

„Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă.”

„Inima omului este rece din fire, întunecată și lipsită de iubire. Ori de câte ori cineva dă dovadă de un spirit de milă și iertare, nu face aceasta de la sine, ci prin influența Duhului lui Dumnezeu, care planează asupra inimii sale. 'Noi Îl iubim, pentru că El ne-a iubit mai întâi' (1 Ioan 4,19). Dumnezeu este izvorul oricărei îndurări. Numele Lui este 'plin de îndurare și milostiv' (Exod 34,6)... Cei milostivi sunt 'părtași de fire dumnezeiască' și prin ei se exprimă iubirea plină de compătimire a lui Dumnezeu... Hristos, locuind în suflet, este un izvor care nu seacă niciodată. Oriunde locuiește El, va fi belșug de binefacere. La strigătul celor rătăciți, la strigătul victimelor naufragiate din cauza lipsei și păcatului, creștinul nu întrea-bă: 'Merită ei oare?' ci: 'Cum pot să le vin în ajutor?'... Milostivi sunt aceia care dau dovadă de împreună-simțire cu cei sărmani, suferinzi și apă-sați." (*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, cap. 3)

Pentru studiu suplimentar:

Hristos, Lumina lumii, cap. „Predica de pe Munte”

Materiale

Foi de hârtie și pixuri.

Obiective

1. Juniorii să înțeleagă faptul că mila este un atribut divin.
2. Să fie conștienți că, în Biblie, mila este prezentată ca fiind condiția primirii în împărăția slavei.
3. Să înțeleagă faptul că principiul Regulii de aur (Matei 7,12) se aplică atât la felul cum tratăm

noi pe alții, cât și la felul cum ne tratează ei pe noi în schimb.

Introducere

A. Pe câte o foaie de hârtie, scrieți un psalm despre mila lui Dumnezeu. Cei mai frumoși psalmi să fie premiați. Trebuie încurajați toți „autorii”.

B. Dați exemple de oameni din Biblie care **nu** au dat dovadă de milă în diverse situații. (Șimei, Nabal, cel care, deși fusese iertat de o datorie mare, nu a vrut să ierte o alta mai mică etc.). Apoi amintiți-vă câteva personaje biblice care au dat dovadă de milă. (văduva, Dorca etc.)

Apostolul Pavel, în lucrarea lui în biserici, se străduia să le insufle nou-converților dorința de a face lucruri mari pentru cauza lui Dumnezeu. Deseori, el îi îndemna să dea dovadă de dărnici-e. Vorbindu-le prezbiterilor din Efes despre începuturile lucrării sale printre ei, el a spus: „În toate privințele v-am dat o pildă și v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să-i ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care Însuși a zis: 'Este mai ferice să dai decât să primești.'” „Cine seamănă puțin”, le scria el corintenilor, „puțin va secera; iar cine seamănă mult mult va secera. Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui; nu cu părere de rău sau de silă, căci 'pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu'” (Fapte 20,35; 2 Corinteni 9,6.7).

Întrebări pentru discuții

1. Povestiți o situație în care ați dat dovadă de milă față de cineva. Cum v-ați simțit când ați ajutat acea persoană?
2. De asemenea, povestiți și despre o situație în care cineva a avut milă de voi. Ce sentimente v-au încercat?
3. Crezi că este adevărat principiul Domnului Isus: „Este mai ferice să dai decât să primești”? În ce fel?

4. Astăzi există o întreagă rețea de cerșetorie, în urma căreia unii devin victime (de cele mai multe ori copii), iar alții se îmbogățesc izbitor. Într-un astfel de context, este bine să dai un bănuț? Dacă nu sunteți de acord cu această metodă, cum altfel ați putea să-i oferiți o mână de ajutor unei persoane care, evident, are nevoie de milă? Găsiți împreună mai multe soluții.

Povestirea 1

Odată, cardinalul Faulhaber, din München, stătea de vorbă cu omul de știință Albert Einstein. Cel din urmă remarcă:

– Eu respect religia, dar cred în matematică. Pentru dumneavoastră, aceasta poate este o altă cale.

– O, nu, zise cardinalul, pentru mine ambele sunt expresii diferite ale aceleiași „exactități divine”.

– Dar ce ați spune dacă, într-o zi, știința matematicii ar ajunge la concluzii direct contrare credinței religioase?! întrebă Einstein.

– Eu am mare respect pentru competența matematicienilor și sunt sigur că ei nu vor avea liniște până nu vor descoperi unde au făcut greșeala.

Povestirea 2

– Salariul dumneavoastră, pastore! îi spuse trezorerul lui John Eliot, întinzându-i o bocceluță de bani, legați într-o batistă mare. Sunt toți banii, aproape 10 lire.

– Dar văd că i-ați legat strașnic, zâmbi pastorul Eliot, văzând numărul de noduri făcute de către trezorer batistei cu bani.

– Asta ca să vă împiedice să-i mai dați pe toți până ajungeți acasă, îi răspunse casierul. Sunteți cu adevărat mult prea darnic.

– Ah, dar nu pot să nu le ofer și celor nevoiași! mărturisi pastorul, punându-și legătura de bani în buzunarul încăpător al hainei. Și, de fapt, uitați-vă la mine, arăt eu cumva a muritor de foame?

– Păi aveți dreptate, admise trezorerul, căci John Eliot era un bărbat corpolent, cu obraji plini și rotunzi și cu bărbie dublă.

În loc să meargă direct acasă, pastorul coti spre o stradă mărginașă din Roxbury, Massachusetts, unde trăia o familie săracă, pe care o cunoștea el.

– Cum mai merge? întrebă John intrând în casă, dar ochii săi antrenati observară obraji supti ai copiilor, fruntea îngândurată a mamei și pustiul de pe masă... Domnul m-a ajutat ca astăzi să împart ceva cu voi, adăugă el scoțând legătura cu bani și punând-o pe masă.

Copiii se adunară în jurul lui privindu-l cum încerca să desfacă nodurile. Se părea că, pe măsură ce trăgea de ele, acestea se strângeau mai tare.

– Nu-i nimic, spuse el atunci, întinzându-i mamei nevoiaș batista cu salariul său întreg pe o lună. Probabil că Dumnezeu a hărăzit toți acești bani pentru voi.

Nu exista un om mai fericit în Roxbury decât John Eliot în drumul său spre casă, cu mâinile goale. N-avea nicio îndoială că Dumnezeu îi va întoarce tot ce el dăruise.

În afara slujirii sale ca pastor în Roxbury, John Eliot umbla călare prin împrejurimi, vizitând satele de indieni. El a câștigat mai bine de 1.000 de indieni la Hristos și a pregătit mai bine de 24 de pastori indieni. Pe lângă asta, a tradus Biblia în algonchiană pentru indienii convertiți.

Încheiere

Dumnezeu nu are plăcere de interesul egoist manifestat față pentru propria persoană sau familie. Îngerii așteaptă să vadă dacă folosim ocaziile pe care le avem la îndemână spre a face bine – așteptând să vadă dacă noi îi vom binecuvânta pe alții, pentru ca ei, la rândul lor, să ne poată binecuvânta pe noi. Domnul Însuși ne-a făcut diferiți – pe unii săraci, pe unii bogați, pe alții necăjiți – pentru ca toți să aibă ocazia de a-și clădi caracterul. Dumnezeu a rânduit să existe săraci, pentru ca noi să putem fi încercați, puși la probă, și să scoatem la iveală ceea ce este în inimile noastre.

Materialul pentru elevi

15 noiembrie 2014

Mila și fericirea

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Mulți cred că anotimpurile sunt cauzate de faptul că Pământul se depărtează de Soare în timpul anului. Adevărul este că, în fapt, anotimpurile au ca motiv faptul că Pământul este înclinat față de planul creat de mișcarea sa de rotație în jurul Soarelui, am văzut săptămânile trecute.

Unghiul format de axa nord-sud a Pământului cu perpendiculara pe planul mișcării de revoluție a Pământului este de 23.5 grade. Prin urmare, pentru că Pământul nu-și modifică acest unghi în călătoria lui în sistemul solar, pentru o jumătate de an Polul Nord și emisfera nordică sunt mai apropiate de Soare decât Polul Sud și emisfera sudică; în cealaltă jumătate de an, vine rândul Polului Sud și al emisferei sudice să se situeze mai aproape de Soare.

Luând în calcul diferența totuși mică dintre distanța Polul Sud-Soare și distanța Polul Nord-Soare, trebuie spus că există și un alt motiv pentru care survin diferențele de temperatură atât de mari între iarnă și vară: este vorba de faptul că pe timpul verii (deci pentru emisfera mai apropiată de Soare) razele Soarelui cad mult mai direct pe emisferă mai apropiată decât o fac pentru zona în care este iarnă.

Tot o consecință a faptului că axa nord-sud formează unghiul de 23,5 grade este și faptul că durata în care Soarele încălzește Pământul în intervalul zilnic de 24 de ore este mai mare în emisfera mai apropiată de Soare. Și acest aspect are importanța în stabilirea diferenței de temperatură dintre vară și iarnă.

Pe de altă parte, faptul că Pământul este înclinat cu 23,5 grade față de planul mișcării sale

de rotație răspunde și la întrebarea *de ce ziua este mai lungă decât noaptea pe timpul verii decât pe timpul iernii*. Pentru că Ecuatorul se găsește la aceeași distanță față de Soare tot timpul anului, atât temperatura medie, cât și durata zilei în raport cu noaptea sunt constante pe toată durata anului.

O altă consecință a înclinării axei Pământului este aceea că la Polul Nord Soarele răsare la 21 martie și apune la 21 septembrie, așa că ziua durează jumătate de an, iar noaptea la fel. Bineînțeles, același lucru se întâmplă și la Polul Sud, doar datele se schimbă. Pentru oameni este o mare problemă adaptarea la lumina solară continuă timp de șase luni; unii dintre cei care locuiesc în zonele polare suferă de insomnie. Pe de altă parte, fauna și flora polare sunt adaptate pentru acest ciclu zi-noapte.

Dar te-ai gândit ce s-ar întâmpla dacă unghiul de înclinare ar fi de 80 de grade față de verticală?

Atunci, în afară de o fâșie lată de vreo 2000 km, de o parte și alta a ecuatorului, în oricare alt punct de pe Pământ ar fi lumină de zi, soare, 24 de ore din 24, șase luni pe an, iar celelalte șase luni, noapte. Cum crezi că ar fi această lungă vară fierbinte, cu lumină de zi non-stop șase luni, urmată de o la fel de lungă noapte rece și întunecată? Și așa ar fi pe tot globul, cu excepția acelei fâșii, destul de înguste, de la ecuator. Schimbările atât de mari ar produce dezastre – furtuni și înghețuri, urmate de căldură foarte mare și uscăciune. Gândește-te și la gravele dezechilibre ecologice – cum ar rezista plantele atâta timp fără lumină? Cum ne-am descurca și noi? Probabil că viața nu ar mai fi posibilă. Iată de ce soluția aleasă de Dumnezeu, ca unghiul de înclinare a axei să fie de 23,5 grade, este cea mai bună. El a știut care sunt condițiile necesare vieții și a făcut un proiect care să dureze.

„Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului, și toată oștirea lor prin suflarea gurii lui. El îngrămădește apele mării într-un morman și pune adâncurile în cămări. Tot pământul să se teamă de Domnul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea Lui! Căci el zice, și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă.” (Psalmii 33,6-9)

1. Duminică

lată părerea mea

➤ De obicei, când spunem *milă*, ne gândim la sentimentul pe care îl avem față de un om bolnav sau handicapat și asociem imediat acest sentiment și cu imaginea unui cerșetor. Totuși mila înseamnă mai mult decât să spui: „Vai, săracul, ce milă îmi este de el!” sau să scoți câteva monede din buzunar și să i le dai nenorocitului care cere „milă” sau pomană. Mila este sentimentul de compătimire, de înțelegere față de suferința cuiva, suferință fizică sau sufletească, împreună-simțire și dorința de a ajuta.

Biblia este plină de istorisiri cu oameni cărora le-a fost milă de alții și, prin aceasta, au avut parte ei înșiși de mari binecuvântări și bucurii. Un exemplu foarte cunoscut din Vechiul Testament este cel din 2 Regi 6, când prorocului Elisei i-a fost milă întâi de slujitorul său, când l-a văzut înspăimântat și neajutorat, și apoi de ostașii sirieni care voiau să-l prindă și să-l predea împăratului lor. Și, în locul să lase să fie omorâți de către împăratul lui Israel, le-a dat hrană și apă.

Tu ce-ai fi făcut în locul regelui lui Israel? Dar în locul lui Elisei?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Mila, compasiunea și înțelegerea pentru alții ne aduc fericire.” – Jessica Borton, prof. dr.

➤ „Cine nu are milă nu merită respect.” – proverb românesc

➤ „Mila este, în primul rând, un sentiment de compasiune față de o ființă care se află în nevoie, fie că merită sau nu merită să fie ajutată. Mila înseamnă mai mult decât un sentiment sau emoție. Ea este o atitudine, un principiu.” – Joan Brians scriitoare

➤ „De obicei mila noastră e selectivă. Întotdeauna gândim ca unii merită compasiunea noastră, iar alții nu. Biblia însă nu ne învață niciunde că astfel trebuie să se manifeste mila noastră. Dimpotrivă. Orice om aflat în suferință, indiferent că regretă sau nu viața păcătoasă pe care a dus-o, indiferent că are sau nu o relație cu Dumnezeu, el are drept la mila noastră. Ce s-ar fi întâmplat dacă și Tatăl nostru ceresc ar fi fost selectiv? Ce s-ar întâmpla dacă El ar avea milă de noi doar atunci când suntem credincioși, iar atunci când păcătuim ne-ar întoarce spatele? Da, cel mai puternic argument că cineva are nevoie de mila noastră este suferința lui, indiferent în ce constă ea.” – Lori Balogh

➤ „Omul milos are parte de pace, iar cel ce slujește cu dezinteres binele altora va avea o mulțumire binecuvântată în viață. Duhul Sfânt, care rămâne în suflet și este învederat în viață, va îndulci inimile aspre și va da naștere la simpatie și duioșie. Veți secera ceea ce ați semănat.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Caută într-un dicționar definiția cuvântului *milă* și trece-o pe liniile de mai jos. În lipsa unui dicționar, încearcă să formulezi tu o definiție.

➤ Apoi, notează frazele următoare cu M sau N (milos sau nemilos), după cum crezi că este fapta sau atitudinea descrisă.

1. Pe strada voastră s-a mutat de curând un copil pe care ceilalți nu-l pot suferi. Tu încerci să te împrietenești cu el.

2. Prietenii tăi tocmai râd de cineva care face greșeli gramaticale când vorbește. Tu li te

alături, făcând o observație mai hazlie decât toți ceilalți.

3. Aveți în clasă un coleg nou, pe care nu-l ia nimeni în seamă. Tu știi că nu are prieteni, dar nu-ți pasă. „Este treaba lui.”

4. Găsești în apropierea casei tale un câine al nimănui și îi dai ceva să mănânce.

5. Ai văzut în grădină la voi un pisoi vagabond și arunci cu pietre după el sau asmuți câinele, ca să-l faci să plece.

6. Colegii se uită disprețuitor la o fată îmbrăcată cu haine cam decolorate și demodate, iar tu reușești să spui imediat „una bună”, așa încât toți izbucnesc în râs, iar fata simte că ar vrea să intre în pământ.

8. Afli că cineva a spus lucruri rele despre tine, dar tu îl ierți, pentru că știi că a fost provocat și că este mai repezit din fire.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Matei 5,7**

„Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă.”

➤ **Geneza 6,5**

„Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.”

➤ **Exod 34,6**

„Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: 'Domnul, Dumnezeul este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie...’”

➤ **Proverbe 11,17**

„Omul milostiv își face bine sufletului său, dar omul fără milă își tulbură însăși carnea lui.”

➤ **Proverbe 11,25**

„Sufletul binefăcător va fi săturat și cel ce udă pe alții va fi udat și el.”

➤ **Proverbe 14,21**

„Cine disprețuiește pe aproapele său face un păcat, dar ferice de cine are milă de cei nenorociți.”

➤ **Mica 6,8**

„Ți s-a arătat, omule, ce este bine. Și ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?”

➤ **Psalmi 41,1**

„Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac! Căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește.”

➤ **Matei 9,13**

„Duceți-vă de învățați ce înseamnă: ‚Milă voiesc, iar nu jertfă!’”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Cu mai bine de trei sute de ani în urmă, an de an, corăbii spaniole încărcate cu aur, argint și pietre prețioase cărau aceste comori din America de Sud spre Spania. Prețioasa încărcătură, ce aparținea de fapt locuitorilor Americii de Sud, era dusă de iscusii corăbieri casei regale a țării lor.

➤ Dar corăbiile cu valoroasa încărcătură nu ajungeau totdeauna la destinație. Uneori se scufundau din cauza furtunilor, alteori erau purtate de curenți puternici și vânturi năprasnice spre insule necunoscute sau, pur și simplu, erau atacate de alți navigatori, de exemplu de englezi, care le făceau concurență și cărau apoi comorile în țara lor. Alteori erau atacați de pirați, care ascundeau comorile.

➤ Așa au apărut „căutătorii de comori” – temerari care încearcă să aducă la suprafață comorile de pe vasele scufundate sau să descopere ascunzătorile piraților. Nu e o muncă ușoară, nici lipsită de pericole. Uneori este încununată de succes – căutătorii găsesc câte o lădiță cu monede de preț, cu bijuterii din aur și argint, pietre prețioase și perle. Alteori, nu găsesc nimic.

➤ Isus ne spune să cercetăm Scripturile, adică să căutăm în ele cu atenție, așa ca oamenii care caută comori, ca să găsim comorile ascunse ale Bibliei. De exemplu, în Luca 6,36 găsim un îndemn extrem de important pentru noi. Tot Biblia ne spune că Isus este Marele nostru Preot și ne îndeamnă să ne apropiem de El „cu deplină încredere”. Chiar dacă, în general, nu ne place când îi este cuiva milă de noi – e mai bine să nu avem nevoie de mila nimănui – de mila lui Dumnezeu avem nevoie.

6. Vineri

Cum procedez?

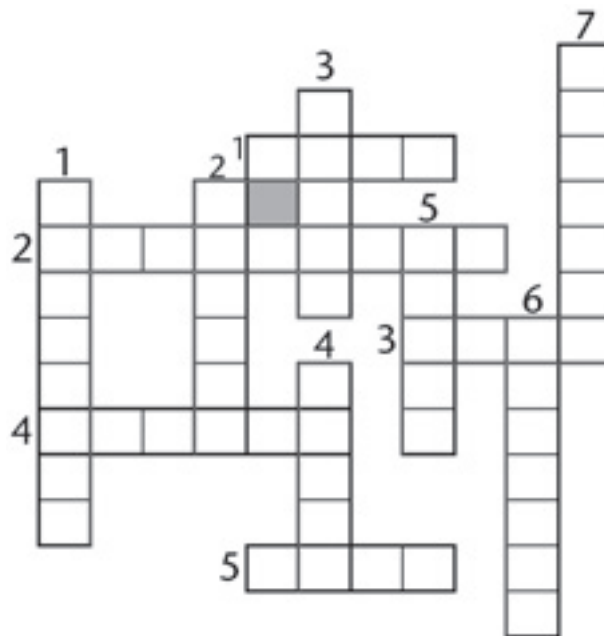
➤ În istoria Esterei, apare o plăcută împletire a înțelesului cuvintelor din titlu. Estera a dovedit înțelegere și compasiune pentru poporul ei, care era în primejdie, și, deși ea era „la adăpost”, în casa împărătească, și-a riscat viața, cerând îndurare, har, milă, pentru cei din neamul ei. Cunoscând istoria Esterei, poți dezlega următorul joc de cuvinte încrucișate.

Orizontal:

1. Numele capitalei de atunci a împărăției.
2. Numele împăratului care domnea în acea vreme.
3. Acțiunea la care au participat toți iudeii din capitală, împreună cu Estera și slujnicele ei.
4. Numele evreiesc al verișoarei lui Mardoheu.
5. Folosit pentru a pecetlui documente date de împărat.

Vertical:

1. Numele iudeului pe care îl ura primul ministru persan.
2. Numele eroinei noastre.
3. Din neamul Esterei.
4. Favoritul împăratului.
5. Cadrul în care și-a spus Estera dorința.
6. Însemn al puterii împărătești.
7. Acțiune descoperită de Mardoheu, care ar fi putut primejdui viața împăratului.

Fericirea de a avea o inimă curată

Un gând inspirat în legătură cu textul din Matei 5,8:

„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.”

„Da, ca și Moise, ei vor putea suporta vederea Celui ce este nevăzut. Ei au asigurarea celor mai bogate binecuvântări, atât în viața aceasta, cât și în viața veșnică viitoare...”

Orice gând necurat pângărește sufletul, distruge simțul moral și tinde să șteargă influențele Duhului Sfânt. El întunecă înțelegerea spirituală, așa că oamenii nu îl mai pot vedea pe Dumnezeu. Domnul poate și chiar îl iartă pe păcătosul care se căiește; dar, cu toate că este iertat, sufletul rămâne pătat. Acela care dorește să aibă o vie cunoaștere a adevărului spiritual trebuie să evite orice necurăție în vorbire sau în cuget.

Însă cuvintele lui Hristos cuprind mai mult decât eliberare de necurățiile senzuale, mai mult decât eliberarea de acele întinări ceremoniale, de care iudeii se fereau cu atâta grijă. Ceea ce ne împiedică să-L vedem pe Dumnezeu este egoismul. Spiritul egoist îl judecă pe Dumnezeu ca fiind asemenea lui. Câtă vreme n-am renunțat la acest spirit, noi nu-L putem înțelege pe Acela care este iubire. Numai o inimă neegoistă, numai un spirit umil și încrezător îl va vedea pe Dumnezeu ca fiind ‘plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie’ (Exod 34,6).” (*Hristos, Lumina lumii*, cap. „Predica de pe Munte”)

Obiective

1. Să prezentăm înțelesul deplin al expresiei „cu inima curată”.
2. Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că ceea ce ne împiedică să-L vedem pe Dumnezeu este egoismul.

3. Să înțeleagă faptul că a fi cu „inima curată” nu înseamnă că cineva este absolut fără păcat, ci înseamnă că motivele lui sunt drepte, că prin harul lui Hristos el a întors spatele greșelilor din trecut și că el aleargă înainte către semnul desăvârșirii în Hristos Isus.

Materiale

Hârtie de scris și pixuri.

Introducere

A. Alegeți-vă un personaj biblic care L-a văzut pe Dumnezeu și pe care îl admirați și caracterizați-l. Scrieți ce v-a plăcut cel mai mult la el.

B. Scrieți și fixați pe ușa de la intrare un bilet cu inscripția: „Astăzi vreau să iubesc, să iert și să ajut pe cineva. Ajută-mi, Doamne!”

C. Nu uitați să completați lista de pe foaia A3 cu ceea ce este necesar pentru experimentarea fericirii.

Curăția inimii, în sensul în care o folosește Domnul Isus, cuprinde toate trăsăturile de caracter vrednice de dorit cu excluderea a tot ce nu este vrednic de dorit. A fi „cu inima curată” este echivalent cu a fi îmbrăcat cu haina neprihănirii lui Hristos.

Întrebări pentru discuții

1. După tot ce ai studiat până acum, cum ai convinge un tânăr care nu crede în existența lui Dumnezeu că se înșală? Tu de unde știi că există?

2. Ce înseamnă „cu inima curată”? Poate avea cineva o inimă într-un tot curată? Apostolul Pavel spune că „nu există niciun om neprihănit, niciunul măcar”. La ce Se referă atunci Domnul Isus?

3. Ce înseamnă că Îl vor vedea pe Dumnezeu? (Cei curați cu inima Îl văd pe Dumnezeu într-o nouă și specială relație, ca Răscumpărător al lor; Îl văd pe Dumnezeu în lucrările mâinilor Sale, în lucrurile frumoase care se află în universul acesta.) Tu L-ai văzut pe Dumnezeu? Cum?

4. Imaginați-vă că sunteți redactorul unui ziar celebru și că vreți să faceți un reportaj despre fericire. Pentru aceasta este nevoie și de un interviu. Ce fel de întrebări ar conține? Ce titlu i-ați pune articolului? Trebuie să fie ceva nou, șocant chiar. Ce părere aveți de titlul: *Fericirea și curăția morală* sau *Fericire = Nevinovăție*?

Povestirea 1

În legătură cu procesul lui Galileo Galilei, Blais Pascal a scris Inchiziției: „În zadar v-ați trudit să obțineți un decret pentru anularea constatărilor lui Galilei despre mișcarea Pământului. În modul acesta nu veți dovedi niciodată că Pământul nu se mișcă, ci stă pe loc. Dacă Pământul se rotește în jurul Soarelui, cum afirmă și argumentează Galilei, nicio putere din lume nu va putea să oprească această rotire. Adevărul poate fi ascuns, îngropat, dar el acționează și trebuie să iasă la suprafață. Cu cât i se pun mai multe piedici, cu cât durează mai mult această luptă, cu atât mai strălucit va fi triumful.”

Necredința nu anulează realitatea. Că unul nu crede în existența lui Dumnezeu, aceasta nu anulează existența Lui, ci doar se păgubește pe sine.

Povestirea 2

Edith Cavell a fost o infirmieră engleză, care, în timpul Primului Război Mondial, a ajutat sute de militari ai aliaților să se refugieze din Belgia în Olanda. Când a fost prinsă și cercetată, ea a preferat să nu mintă, recunoscând ceea ce făcuse, și a fost condamnată la moarte prin împușcare, pentru data de 12 octombrie 1915.

În preziua execuției, Edith a cerut să stea de vorbă cu capelanul S. T. Gahan, recent eliberat dintr-un lagăr de concentrare, și acesta a primit permisiunea să o viziteze în celulă.

– Îmi pare atât de rău de această condamnare! spuse pastorul, găsindu-și cu greu cuvintele de alinare. Nici nu știu ce să mai spun ca să-ți facă bine!

– Nu mă tem de moarte, spuse Edith împăcată. Dumnezeu mi-a dat aceste săptămâni de liniște în închisoare pentru a mă pregăti pentru sfârșit. Un singur lucru mă pune acum pe gânduri.

– Da? Te ascult!

– La ora aceasta când stau înaintea lui Dumnezeu și a veșniciei, îmi dau seama că a fi patriot nu este totul, că trebuie să nu urăsc pe nimeni, că trebuie să-mi iubesc și dușmanii. Vă rog, pastore, rugați-vă pentru mine să am o inimă curată.

Se ridică, apoi îngenunche lângă patul din celulă, iar pastorul făcu la fel și, după citirea câtorva versete, se rugară Domnului împreună.

Ziua următoare i se permise capelanului să fie alături de ea până în clipa execuției.

Edith Cavell a fost legată de un stâlp în fața plutonului de execuție format din opt militari și un ofițer comandant.

– Atenție! dădu acesta ordinul.

În acest moment, unul dintre soldați ieși din pluton și-și puse arma jos.

– Îmi pare rău, dar conștiința nu-mi dă voie să trag asupra acestei femei, domnule! în timp ce ceilalți soldați ezitară și ei.

– Porc rebel! răcnii ofițerul și, scoțându-și pistolul, îl împușcă pe soldat.

Uitând că este legată de stâlp pentru a fi ea însăși împușcată, Edith simți o adâncă milă pentru acel soldat. Îi părea rău că, din cauza ei, acel tânăr fusese împușcat. Începu să se roage în gând: „Doamne, dă-mi putere să iubesc și să iert, asemenea Ției!”

Încheiere

Amintiți-le copiilor că inima lui Satana a fost și este întotdeauna plină de ură, plină de răutate. El Îl urăște pe Dumnezeu. Îi urăște pe oameni și le dorește răul. Ne urăște pe noi și vrea să ne ispitească să urâm și noi și, dacă este posibil, să le facem rău altora. Viața nu este ușoară, nici simplă. Se vor ivi nenumărate ocazii în care să ne simțim îndreptățiți să fim furioși, să ne mâniem, să ne supărăm pe alții, să fim egoiști. Să-L rugăm pe Domnul să ne ajute să avem o inimă curată, neîntinată de egoism și răutate.

Materialul pentru elevi

22 noiembrie 2014

Fericirea de a avea o inimă curată

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Universul a fost creat și își menține echilibrul într-un mod inexplicabil, care ne pune pe gânduri. Ordinea din univers arată indubitabil existența unui invizibil *Genial Arhitect* cu un intelect hiperdezvoltat, care a creat întregul sistem. Este deosebit de greu de conceput că această ordine și existența ființelor inteligente provin din inexistența gândirii, respectiv din substanțe anorganice, pe calea unor simple „întâmplări”.

Se pot constata nenumărate exactități și coincidențe incredibile în determinarea echilibrului perfect al universului. Iată numai câteva dintre aceste „minuni” inexplicabile.

Imaginează-ți Pământul ca pe o gigantică navă spațială cu mai bine de 5 miliarde de oameni la bord. Noi „cîrclăm” prin spațiu cu o viteză de circa 30 km/s, deci cu mai bine de 100.000 km/h. Ce înseamnă aceasta? O viteză cam de treizeci de ori mai mare decât a celor mai rapide avioane cu reacție. Deplasându-ne cu viteza aceasta, am putea ajunge de exemplu de la București la Cluj cam în 15 secunde sau la Satu-Mare în 20 de secunde!

Dacă viteza ar fi de trei ori mai mică, orbita s-ar modifica, Pământul ar ajunge mai departe de Soare, iar temperatura de la suprafața sa ar fi prea scăzută și nu ar mai asigura condiții de viață pentru oameni. O viteză de două ori mai mare ar determina o modificare a orbitei care ar însemna o apropiere prea mare de Soare și, deci, o temperatură mult prea mare. De exemplu, pe Venus, care este numai cu 28% mai aproape de Soare, temperatura este atât de ridicată, încât plumbul s-ar topi în orice loc s-ar afla pe suprafața planetei.

Soarele are ceea ce oamenii de știință numesc ecosferă – o zonă în care poate fi situată orbita unei planete pe care poate exista viață, în forma în care o cunoaștem noi pe Pământ. Numai Pământul are de a face cu această zonă în sistemul nostru solar. Dintre toate distanțele orbitale posibile, Pământul o are pe cea mai potrivită pentru dezvoltarea vieții.

Dacă temperatura medie a suprafeței Pământului ar fi mai mare decât +25°C, ar exista posibilitatea ca vaporii de apă să se amestece cu bioxidul de carbon din atmosferă, astfel încât radiațiile infraroșii să nu mai fie lăsate să se împrăștie în atmosferă și astfel să încălzească Pământul la o temperatură apropiată de aceea a lui Venus, temperatura de topire a plumbului. Din fericire, interacțiunea dintre vaporii de apă în curs de condensare și elementele atmosferei a fost de așa natură încât vaporii calzi au servit pentru a diminua conținutul de bioxid de carbon din atmosferă, iar norii formați din apa rezultată au servit ca filtru și reflector pentru razele calde ale Soarelui, înainte să ajungă la suprafața Pământului, menținând astfel o temperatură optimă, necesară pentru o planetă locuibilă.

Dacă Pământul ar fi fost numai cu 5% mai aproape de Soare, ne-am prăji din cauza efectului de seră, iar dacă ar fi fost cu numai 1% mai departe de Soare, am îngheța.

Dacă orbita Pământului ar fi ceva mai eliptică, am îngheța și ne-am prăji în cursul unui an, din cauză că intervalul dintre îngheț și fierbere este sub 2% din intervalul mediu de temperatură măsurat în Univers.

Universul întreg este uimitor de fin reglat pentru a menține viață. Iar Pământul este încă o dată o mărturie despre faptul că tot ce a ieșit din mâinile Creatorului celui Atotputernic a fost făcut pentru binele și fericirea oamenilor.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ În prima lecție spuneam că Pământul, așa cum l-a făcut Dumnezeu, cu tot ce era pe el, era desăvârșit. Dar, din cauză că Adam și Eva nu au rezistat ispitei lui Satana, păcatul a intrat în lume. Primii oameni au preferat să asculte de Satana, în loc să se încreadă în Dumnezeu și în cuvântul Său.

➤ Știm că Adam și Eva au păcătuțit. Dar ceilalți oameni? Ce spune Biblia? Romani 3,23:

➤ De fapt, ce este păcatul? Citește 1 Ioan 3,4 și redă ideea în cuvintele tale.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Nevinovăția te face să te simți fericit.” – John Ortberg, autor creștin

➤ „Va mai trece multă vreme până când nevinovăția va găsi tot atâta ocrotire de câtă se bucură nelegiuirea.” – François de La Rochefoucauld, scriitor francez

➤ „Cuvintele lui Isus ‘Fericite de cei cu inima curată’ au un înțeles profund, referindu-se nu numai la curăție, în sensul în care o înțelege lumea, adică de a fi neatins de senzualitate sau poftă, ci la faptul că trebuie să aibă un suflet curat; să fie neatins de mândrie și egoism; umil, dezinteresat și la fel ca un copil.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „‘Fiți înțelepți ca șerpilor și nevinovați precum porumbeii!’ (Matei 10,16) Pentru lupta cu răul este nevoie atât de înțelepciune, cât și de nevinovăție. Nevinovăția fără înțelepciune duce la naivitate și vulnerabilitate în fața răului. Dar și înțelepciunea fără nevinovăție este rea!

Înțelepciunea fără nevinovăție este înțelepciunea omenească limitată și supusă greșelii.” – Prof. dr. Isidor Todoran

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ La cuvântul „curat”, dicționarul explicativ dă o definiție foarte largă. Iată câteva dintre înțelesurile acestui cuvânt: *lipsit de murdărie, de praf, de pete etc.; fără impurități;* (despre ființe) *care iubește curătenia;* (fig.) *fără vină, decent, ireproșabil, cinstit, sincer, pur, nevinovat, veritabil, autentic, adevărat.* Subliniază-le pe cele care se potrivesc cel mai bine cu înțelesul biblic al cuvântului, așa cum este folosit în textul din Matei 5,8.

Cunoaștem cu toții istoria vieții lui David. Însă poate că nu știai că Biblia îl numește (subliniază în text): „Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toate voile Mele” (Fapte 13, 22). Cuvintele acestea sunt citate, de fapt, din Vechiul Testament. Știi cine a făcut această afirmație și cu ce ocazie? (Caută într-o Biblie cu trimiteri)

După ce a fost uns ca împărat, în casa tatălui său, de față cu întreaga familie, David, fiul cel mai tânăr, s-a întors la oi. Dar Duhul Domnului era cu el. La scurt timp a fost chemat la palat, pentru ca prezența sa, binecuvântată de Dumnezeu, să alunge duhul rău care-l chinuia pe împărat și astfel să-i aducă liniștea. Apoi s-a făcut război cu filistenii. David, care era prea tânăr, a fost trimis acasă. Au fost luați însă la oaste cei trei frați mai mari. Și a ajuns și David pe câmpul de luptă, trimis de tatăl său să le ducă merinde. Ce a aflat el atunci? (vers. 25-27)

Ce a făcut David? (vers. 26-37)

Care a fost reacția fraților săi? (vers. 27)

De fapt, cum se manifestase „răutatea inimii” lui David? Ce făcuse el pentru frații lui? (vers. 20,22)

Cum era de fapt inima lui David?

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Matei 5,8**

„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.”

➤ **Psalmii 24,4.5**

„Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună, și nu jură ca să înșele. Acela va căpăta binecuvântarea Domnului, starea după voia Lui dată de Dumnezeu mântuirii lui.”

➤ **Proverbe 22,11**

„Cine iubește curăția inimii, și are bunăvoința pe buze, este prieten cu împăratul.”

➤ **Filipeni 4,8**

„Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, și orice laudă, aceea să vă însuflețească.”

➤ **1 Ioan 3,3**

„Oricine are nădejdea aceasta în El, se curăță, după cum El este curat.”

➤ **1 Timotei 5,22**

„Să nu te faci părtaș păcatelor altora: pe tine însuși păzește-te curat.”

➤ **Tit 1,15**

„Totul este curat pentru cei curați; dar pentru cei necurați și necredincioși, nimic nu este curat: până și mintea și cugetul le sunt spurcate.”

➤ **2 Corinteni 6,4-6**

„... în toate privințele, arătăm că suntem niște vrednici slujitori ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări, în bătăi, în temnițe, în răscoale, în oste-neli, în vegheri, în posturi; prin curăție, prin înțelepciune, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, printr-o dragoste neprefăcută...”

➤ **1 Petru 3,3.4**

„Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Viața lui David ocupă un loc important în istoria biblică. Dovadă – numărul mare de pagini ale Bibliei care relatează istoria vieții lui, experiențele lui, atât în cărțile istorice (1 și 2 Samuel, 1 Regi, 1 Cronici), cât și în Psalmi, precum și referirile la domnia și la viața lui în alte cărți ale Vechiului sau Noului Testament.

➤ De ce crezi că a fost numit David un om „după inima lui Dumnezeu”? Ce calități crezi că a avut? _____

➤ Dar David a făcut și greșeli, unele chiar foarte grave. Cum îl consideră Biblia totuși un om după inima lui Dumnezeu? Îi plac lui Dumnezeu păcătoșii? Versetele următoare pot oferi niște explicații.

1. Recunoașterea slăbiciunii sale și a temerilor pe care le avea datorită păcatelor – Ps. 6,2.3

2. Încrederea în Dumnezeu – Ps. 31,1

3. Bucuria și obiceiul de a-L lăuda pe Dumnezeu – Ps. 34,1.2.3.

4. Mărturisirea păcatelor și simțămintele pe care le avea când păcătuia – Ps. 38,18

5. Atitudinea sa față de voința lui Dumnezeu – Ps. 40,8

6. O cerință a sa, care ar trebui să fie și a noastră – Ps. 51,10

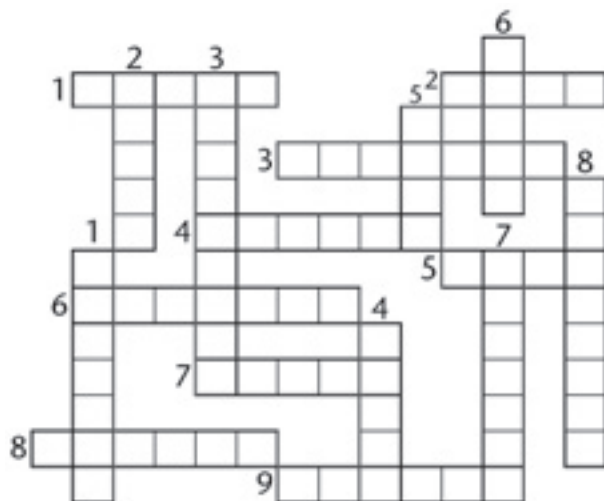
6. Vineri

Cum procedez?

➤ **Ce știi despre David?**

Orizontal: 1. Omul „după inima lui Dumnezeu”. 2. Al treilea dintre fiii lui Isai. 3. Prietenul lui David. 4. Profetul care l-a uns împărat. 5. Tatăl lui David. 6. Cetatea în care s-a născut. 7. Prințesa care i-a fost soție. 8. Uriașul biruit în luptă. 9. Cetatea în care a fost încoronat prima dată.

Vertical: 1. Fiul care i-a adus o mare întristare. 2. Întâiul născut al lui David. 3. Capitala împărăției. 4. Fratele mai mare. 5. Primul rege al lui Israel. 6. Profetul care i-a fost prieten și sfătuitor. 7. Copil al lui David, al cărui nume însemna „Fiul păcii”. 8. Alt frate al lui David.

Subliniază în citatele de mai jos cuvintele care arată căile sau lucrurile prin care Îl putem vedea pe Dumnezeu chiar acum:

„În experiența vieții noastre de toate zilele, putem să vedem bunătatea și milostivirea Sa în manifestarea purtării Sale de grijă. Îl recunoaștem în caracterul Fiului Său... Cei curați cu inima Îl văd pe Dumnezeu într-o nouă și duioasă legătură, ca Răscumpărător al lor...

Cei curați cu inima Îl văd pe Dumnezeu în lucrările mâinilor Sale, în lucrurile frumoase care se află în universul acesta. În cuvântul Său ei citesc în rânduri clare descoperirea îndurării Sale, bunătatea Sa și harul Său. ...Frumusețea și valoarea adevărilor care sunt ascunse de cei înțelepți în felul lumii sunt desfășurate fără încetare înaintea acelor care au o dorință încrezătoare, copilă-rească, de a cunoaște și de a face voia lui Dumnezeu...”

Tu L-ai „văzut” pe Dumnezeu în aceste lucruri? Ești gata să te rogi mai mult pentru „o inimă curată”?

Pacea aduce fericire

Un gând inspirat în legătură cu textul din Matei 5,9:

„Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu.”

„Pacea lui Hristos se naște din adevăr. Ea este în armonie cu Dumnezeu. Lumea este în vrăjmășie cu Legea lui Dumnezeu; păcătoșii sunt în vrăjmășie cu Creatorul lor și, ca urmare, sunt în vrăjmășie unii cu alții. Dar psalmistul spune: 'Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta și nu li se întâmplă nicio nenorocire' (Psalmi 119,165). Oamenii nu pot să producă pace. Planurile omenești pentru înnobilarea și înălțarea oamenilor sau a societății nu vor fi în stare să producă pace, deoarece ele nu pot atinge inima. Singura putere care creează sau care perpetuează adevărata pace este harul lui Hristos. Când acesta este sădit în inimă, el va îndepărta patimile care provoacă cearta și dezbinarea. 'În locul spinului se va înălța chiparosul, în locul mărăcinilor va crește mirtul', iar pustietatea vieții 'se va veseli și va înflori ca trandafirul' (Isaia 55,13; 35,1). (*Hristos, Lumina lumii*, cap. „Predica de pe munte”)

Obiective

1. Să-i ajutăm pe copiii să înțeleagă importanța păcii în experimentarea fericirii.
2. Să înțeleagă faptul că doar Isus ne poate umple inimile cu pace și fericire.
3. Să înțeleagă importanța faptului de a fi în pace cu toți oamenii (Evrei 12,14), de a se ruga pentru pace, de a lucra pentru pace și de a manifesta un interes constructiv față de activitățile care contribuie la starea de pace a societății.

Pentru studiu suplimentar:

Cugetări de pe Muntele Fericirilor, cap. 3

Materiale

Bilețele, pixuri și o cutie goală.

Introducere

A. Scrieți pe bilețele trei sfaturi pentru două persoane care se ceartă fără un motiv serios. Apoi introduceți-le în cutie și extrageți de acolo un alt bilețel. Citiți-l cu voce tare și ghiciți cine l-a scris, ale cui sunt sfaturile. Sunteți de acord cu ce a scris? Dacă nu, scrieți voi alte sfaturi.

B. Găsiți cât mai multe sinonime ale cuvântului „împăciuitori” și încercați să parafrazați textul biblic, adică să spuneți în cuvintele voastre ce înțelegeți din acel verset. (de exemplu: „Fericiti sunt cei care aduc pacea, care nu se ceartă etc.”)

C. Nu uitați să completați lista de pe foaia A3 cu ceea ce este necesar pentru experimentarea fericirii.

Pacea este dovada legăturii omului cu cerul. Atmosfera plăcută a lui Hristos îl înconjoară. Parfumul vieții, al frumuseții caracterului, descoperă lumii faptul că el este copil al lui Dumnezeu. Văzându-l, oamenii recunosc că el a fost cu Isus. „Oricine iubește este născut din Dumnezeu”. „Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui”, dar „toți cei care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu” (1 Ioan 4,7; Romani 8,9-14).

Întrebări pentru discuții

1. Pacea este considerată de Domnul Isus o condiție importantă pentru a fi numit fiu al lui Dumnezeu. Dar nu numai să ai pace, ci să și aduci pacea. Poți, prin simpla prezență, să aplanezi un conflict (nu atunci când ești șef, pentru că inspiri teamă, ci din respect pentru credința ta, pentru bunătatea și amabilitatea ta), adică două persoane să înceteze să se mai certe din respect pentru tine? Cum se poate întâmpla lucrul acesta? (Să ai un mod de viață moral, principii de viață înalte, un caracter care să impună respect...)

2. Vorbiți despre câteva personaje biblice care au fost aducătoare de pace. (Lot, Estera, fata evreică din casa lui Naaman, Domnul Isus etc.)

3. Ce diferență este între a aduce pace și a avea pace? Poți avea pace fără să fii împăciuitor sau să fii împăciuitor fără să ai pace?

4. A fi împăciuitor este un dar (cum este cel de negociator) sau este ceva ce se poate dezvolta (prin exercițiu, prin practică)?

Povestirea 1

Cei care neagă existența lui Dumnezeu afirmă că întreg Universul a apărut la întâmplare. Fiindcă nu vor, cu insistență, să creadă în Dumnezeu, cred ceva cu totul absurd. Sir James Jeans, eminent astronom englez, a făcut un calcul din care a reieșit că, nici într-o sută de milioane de ani, pentru o sută de mii de maimuțe, jucându-se, la întâmplare, la o sută de mii de mașini de scris, nu ar reuși să scrie una dintre piesele de teatru ale lui Shakespeare. Și chiar dacă ar reuși – zice el – atunci ele n-ar ști ce au scris acolo, n-ar înțelege ce au realizat.

Povestirea 2

În liniștea Sabatului, pe insula Atchin, răsună o împușcătură și tobele băștinașilor începură să bată.

– Vecinii noștri sunt în conflict, îi spuse pastorul Andrew Stewart soției sale. Mă duc să văd ce pot face.

Lângă coliba căpeteniei, se aflau grupuri-grupuri de bărbați vopsiți pe față și corp, înarmați și agitați.

– Vin ca prieten al vostru, spuse pastorul. Se poate face ceva ca să nu mai fie nevoie de luptă?

– Este vina celor din satul vecin, declară un războinic. Ei au început cearta.

– Am să vorbesc cu căpetenia acelui sat, spuse misionarul. Poate vom reuși să facem pace.

În satul celălalt, Andrew găsi un alt consiliu de război.

– Vin ca prieten, le spuse el. Pentru ce vă pregătiți de război?

– Unul dintre bărbații lor a încercat să fure o femeie de-a noastră, spuse încruntat Maltek Mare, căpetenia. Am fost la șeful lor să ne plăngem și acesta a tras un foc de armă înspre noi. Acuma ne vom lupta. Este vina lor.

– Nu există vreo cale prin care să oprim cearta înainte ca să se verse sânge? întrebă pastorul Stewart. Eu zic să veniți mâine la misiune și eu să vă asist tratativele.

– Venim, dar armele să rămână acasă, propuse căpetenia Maltek.

Misionarul merse cu propunerea și în tabăra cealaltă. Apoi se duse acasă să aștepte cele două „delegații”. Toată noaptea tobele bătură amenințător a război. În zori, însă ritmul lor cunoscu o schimbare distinctă.

– Ne-am hotărât să nu facem război, trimiseră ambele căpetenii vorbă misionarului. Ne întâlnim la dumneavoastră să stăm de vorbă.

După ce fiecare spuse ce avea de spus, un bătrân propuse un vechi ceremonial de confirmare a înțelegerii. Au săpat o groapă și toți războinicii din cele două tabere au scuipat în ea. Apoi, în această groapă, au sădit un pui de copac, simbol viu al păcii restabile.

Îmi place ideea aceasta a simbolizării păcii prin sădirea unui pom, a unui arbust. Ce prilej bun să ne împodobim curtea școlii, a bisericii sau a casei noastre!

Încheiere

Domnul Isus este „Prințul păcii” (Isaia 9,6), iar misiunea Lui este de a restabili pacea pe pământ și în ceruri, pacea pe care păcatul a nimicit-o: „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos” (Romani 5,1). Oricine dorește din toată inima să renunțe la păcat și își deschide inima în fața iubirii lui Hristos poate experimenta pacea și implicit adevărata fericire. O altă cale nu există. Acceptarea harului lui Hristos îndepărtează egoismul, ura, invidia și tot ceea ce generează conflicte; el potolește lupta și umple sufletul cu iubire. Omul care are pacea autentică va răspândi influența ei binecuvântată în jur. Influența păcii se va odihni, ca și roua, pe inimile obosite și tulburate de conflicte.

Urmașii lui Hristos sunt trimiși în lume cu solia păcii. Acela care, prin influența unei vieți sfinte, va descoperi iubirea lui Hristos, acela care, prin cuvânt și faptă, îl va conduce pe altul să renunțe la păcat și să-și predea inima lui Dumnezeu este un aducător de pace, un împăciuitor. „Ferice de cei împăciuitori, pentru că ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu.”

Materialul pentru elevi

29 noiembrie 2014

Pacea aduce fericire

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Ce poate fi mai frumos și mai liniștitor decât o noapte caldă și senină, cu cerul plin de stele și cu Luna care își revarsă strălucirea argintată de sus, din înalt?

Luna „călătorește” în jurul Pământului, efectuând o rotație completă cam... într-o lună (mai exact în 27 de zile, 7 ore, 43 minute și 14,95 secunde). Ea este satelitul natural al Pământului și are un diametru de 3476 km. Distanța medie de la Pământ la Lună este de 380.400 km. Luna nu are lumină proprie, ci reflectă lumina primită de la Soare.

Ce face Luna? Mai întâi, ea este „cauza” mareelor – a creșterii și scăderii nivelului apei din oceane și mări, datorită atracției pe care o exercită asupra acestor mase mari de apă. Câmpul gravitațional al Lunii ridică oceanele cu circa un metru, în funcție de poziția Soarelui, ajutând prin aceasta viața acvatică în privința hranei, a adăpostului și a reproducerii. Dacă Luna ar fi mai aproape de Pământ, ar produce marea catastrofe.

Apoi, ea este principalul „furnizor” de lumină în timpul nopții. Și funcționează și ca un fel de ceas. Unitățile de timp pe care le arată Luna sunt determinate de „fazele Lunii”. La Luna nouă, Pământul se află între Soare și Lună, astfel că fața dinspre Pământ a Lunii este aproape complet întunecată. Apoi, Luna începe să „crească” – o vedem pe cer ca o seceră foarte subțire, care se lățește până ajunge la „primul pătrar”, când putem vedea frumoasa semilună, atât de diferit prezentată de pictori și graficieni. „Creșterea” Lunii continuă până la faza de „Lună plină”, când întreaga față dinspre Pământ este

luminată – atunci o vedem ca pe un frumos glob argintiu, care va scădea din nou, la al doilea pătrar, și apoi tot mai mult, pregătind noua „Lună nouă”.

Toate tipurile de calendare și de unități de măsură a timpului au la bază observarea Soarelui și a Lunii, ca o împlinire a cuvintelor din Geneza 1,14: „Dumnezeu a zis: ‘Să fie niște luminați în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii’”.

Rolul pe care îl joacă Luna în viața planetei noastre este extrem de important. O variație semnificativă a masei Lunii „ar pune în pericol producerea eclipselor totale de Soare și ar face ca Pământul să fie populat cu creaturi cu o vedere nocturnă mult îmbunătățită sau, după caz, slăbită”. O Lună cu masa de doua ori mai mică, deci cu un diametru redus cu aproximativ 20% în ideea în care densitatea corpului ceresc s-ar păstra, „ar permite doar producerea eclipselor parțiale sau inelare de Soare, pentru că niciodată Luna nu ar „acoperi” în totalitate steaua, dacă distanța dintre cele două corpuri s-ar conserva”, susține profesorul american. Totuși, teoretic, dacă satelitul ar fi mai puțin masiv, el ar trebui să fie poziționat mai aproape de Terra, iar acest fapt le-ar da eclipselor totale de Soare șanse de producere.

Dacă Luna ar fi „înjumătățită”, ar exercita și o influență mai mică asupra Pământului, ceea ce s-ar traduce și prin marea de o mai slabă intensitate. Țărmurile mărilor și oceanelor ar fi mult mai line, pentru că forța de eroziune a valurilor care se sparg de uscat ar fi mai mică. Deși pare ne semnificativ, în acest caz, vietățile planetei s-ar mai fi confruntat cu o amenințare: gravitația Lunii influențează axa planetei, iar cu un satelit natural mai mic, Pământul ar fi condamnat să treacă prin schimbări relativ bruște ale climei. O Lună „înjumătățită” ar modifica până și durata zilelor. Geologii cred că, dacă satelitul nostru

natural ar fi fost mai puțin masiv, Pământul nu și-ar mai fi încetinit atât de mult mișcarea, iar zilele ar fi putut avea, astăzi, 15 ore.

Rolurile Lunii sunt multiple, demonstrând încă o dată inteligența Arhitectului a tot ceea ce reprezintă viață.

1. Duminică

Iată părerea mea

➤ Cum putem înțelege sensul biblic al cuvântului „pace”? Să căutăm câteva texte în care apare acest cuvânt și să încercăm să-l definim prin ceea ce găsim în aceste texte: Ps. 133,1; Prov.17,1; Prov. 15, 17; Rom. 12, 18; 1 Cor. 14, 33; Iac. 3, 17. Încearcă să formulezi ideea în cuvintele tale.

➤ Un alt fel de pace despre care vorbește Scriptura este pacea sufletească. Această pace vine dintr-o legătură strânsă, constantă, cu Isus. Vom vorbi despre ea în zilele următoare. Dar acum aș vrea să-ți pun o întrebare foarte personală. Este casa ta un loc al păcii? Este pace în viața ta? Dacă răspunsul la vreuna dintre aceste întrebări sau la ambele este „rareori” sau „nu totdeauna”, trece pe rândul de mai jos motivele pentru care nu este totdeauna pace în viața și în familia ta.

➤ Și acum încearcă să dai și soluții:

➤ Roagă-te lui Dumnezeu să te ajute să poți aplica aceste soluții, așa ca să fii un „făcător de pace” (acesta este înțelesul cuvântului „împăciuitor”).

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Când ‘suntem în pace’, adică nu avem certuri și neînțelegeri cu alții, suntem fericiți.” – Suzanne Freissen, lider de tineret

➤ Pacea nu este absența conflictului, ci prezența alternativelor creative pentru a răspunde la conflict – alternative la reacții pasive sau agresive, alternative la violență.” – Dorothy Thompson

➤ „Orice dai pentru o împăciuire nu constituie o pierdere.” – proverb românesc

➤ „Pacea eternă nu va dăinui pe pământ decât atunci când ultimul om îl va ucide pe penultimul.” – Adolf Hitler, lider politic, promotor al Holocaustului

➤ „Dreptatea cu pacea, când se îmbrățișează, fericire ne înconjoară.” – proverb românesc

➤ „Dumnezeu dorește să vadă pe toți fiii și fiicele Sale fericiți, plini de pace și ascultători. Domnul spune: ‘Vă las pacea Mea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte’. ‘V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină’ (Ioan 14,27; 15,11).” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Cu ani în urmă, studiam lecțiile Școlii de Sabat cu o grupă de copii de grădiniță. Când am ajuns la lecția despre copilăria lui Solomon, pentru că nu erau prea multe de arătat pe măsuță, am încercat să explicăm împreună cum ar trebui să se poarte un copil care se numește Iedidia (*Iubitul Domnului*) și mai ales Solomon (*Fiul păcii*), ca să merite acest nume. (Probabil că pentru Solomon nu a fost chiar așa de ușor cum credem, dat fiind că tatăl său a fost un mare om de război.) Și am ajuns la concluzia că un astfel de copil nu se bate niciodată cu alții, nu se lasă ispitit să lovească nici cu piciorul, nici cu pumnii, chiar dacă este provocat și simte că are destulă putere să se bată. Iar atunci când îi vede pe alții că se ceartă sau se bat, încearcă să-i oprească și să-i despartă, dar cu vorba, nu cu pumnul.

➤ Sabatul următor, unul dintre copii, care era foarte timid și puțin bâlbâit, a venit special mai devreme să-mi povestească în secret

„experiența” lui. „Știi”, mi-a spus el, „într-o zi, un băiat mi-a spus niște cuvinte urâte. E mai mic decât mine și mai slab, și așa i-aș fi tras un pumn!! Dar mi-am adus aminte de Solomon și, ca să fiu sigur că nu-l voi lovi pe băiatul acela, mi-am băgat pumnul în buzunar.” Chiar dacă ai zâmbit când ai citit această întâmplare, mie mi-a plăcut foarte mult felul în care a înțeles și mai ales cum a aplicat băiețelul acela de cinci ani lecția învățată.

➤ Ce crezi că ar trebui să facă un „fiu al păcii” ajuns la 12-14 ani, când „provocările” sunt mult mai variate?

➤ Ai încercat vreodată să-i împaci pe doi prieteni ai tăi, care se certaseră? Ce ai simțit atunci?

➤ Apostolul Pavel, în Romani 14,17, spune că Împărăția lui Dumnezeu este „neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt”, iar în Romani 15,13 continuă astfel acest gând: „Dumnezeul nădejii să vă umple de toată bucuria și pacea, pe care o dă credința.”

➤ De ce crezi că menționează Biblia pacea alături de fericire?

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Matei 5,9**

„Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu.”

➤ **Iov 22,21**

„Împrietenește-te dar cu Dumnezeu, și vei avea pace; te vei bucura astfel iarăși de fericire.”

➤ **Psalzii 27,1**

„Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele: de cine să-mi fie frică?”

➤ **Psalzii 29,11**

„Domnul dă tărie poporului Său, Domnul binecuvântează pe poporul Său cu pace.”

➤ **Psalzii 37,11**

„Cei blânzi moștenesc țara și au belșug de pace.”

➤ **Psalzii 119,165**

„Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta și nu li se întâmplă nicio nenorocire.”

➤ **Isaia 26,3**

„Celui cu inima tare, Tu-i cheazășuiești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine.”

➤ **Isaia 32,17**

„Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie.”

➤ **Isaia 53,5**

„Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”

➤ **Romani 8,6**

„Și umblarea după lucrurile firii pământești este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace.”

➤ **Galateni 5,22.23**

„Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.”

➤ **Coloseni 3,15**

„Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Isaia 11 vorbește despre vremea când Dumnezeu va face un Pământ Nou pentru cei răscumparați. Dar acest capitol se poate referi la fel de bine la grădina Eden. Vers. 6-9 sunt deosebit de frumoase: „Atunci lupul va locui împreună cu mielul, și pardosul se va culca împreună cu iedul; vițelul, puiul de leu și vitele îngrășate vor fi împreună și le va mâna un copilaș; vaca și ursoaica vor paște la un loc, și puii lor se vor culca împreună. Leul va mânca paie ca boul... Nu se va face niciun rău și nicio pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt; căci păământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă.”

➤ Ce tablou minunat! Toate făpturile create de Dumnezeu trăind în pace unele cu altele! Dar păcatul a schimbat totul. Acum animalele se vânează unele pe altele, iar oamenii, la rândul lor, le omoară și ei. Trăim într-o lume cu totul diferită de minunata planetă plină de pace pe care a creat-o Dumnezeu pentru noi.

➤ În Coloseni 1,20, Pavel spune că Isus a murit pentru noi, ca „să împace totul cu Sine... atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui”. Nu dorești să ai și tu această pace în inima ta?

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Ți s-a cerut vreodată să faci un lucru pe care nu ai fi vrut nicicum să-l faci, deși știai că trebuie? Așa i s-a întâmplat lui Iona cu vreo 2.700 de ani în urmă. Citește din nou istoria lui și răspunde la următoarele întrebări.

De fapt, era Iona un om rău sau neascultător?

Ce l-a făcut să fugă „departe de fața lui Dumnezeu”? De ce se temea Iona?

Care era locul cel mai potrivit, pentru a se ascunde de Dumnezeu?

În ce fel încercăm și noi câteodată să ne ascundem de Dumnezeu?

De ce facem acest lucru?

Cum ne simțim atunci?

Cum și-a regăsit Iona liniștea, pacea interioară?

Și cum a pierdut-o din nou?

Ție ți se întâmplă să te mânii fără un motiv real, așa cum i s-a întâmplat lui Iona? Care este remediul?

Citește Iona 2,7. Imaginează-ți că urmărești un submarin modern. Mai întâi se scufundă, apoi revine la suprafață. Iona a făcut o călătorie cu un fel de submarin natural, când a fost înghițit de peștele uriaș și a trebuit să stea în burta lui trei zile și trei nopți. Pentru Iona a fost ca și cum s-ar fi aflat pe un submarin în imersie, pe care nu-l putea aduce la suprafață. El a coborât nu numai în adâncurile mării, ci și în sufletul lui era tot un fel de coborâre, de prăbușire. Dumnezeu îngăduise ca el să ajungă într-o situație care îl făcea să se simtă „ca peștele pe uscat”.

Când ajungem în câte o situație grea și nu ne simțim deloc în largul nostru, ci așa „ca peștele pe uscat”, și atunci Dumnezeu Se poate îngriji de toate nevoile noastre, așa cum are grijă de păsări, de pești și cum a avut grijă de Iona. Ce spune Pavel în Efes. 2,13.14 p.p. că se întâmplă cu cei care pentru o vreme sunt departe de Dumnezeu?

Să-L rugăm pe Isus să ne umple inimile cu pacea și fericirea pe care numai El le poate da. Și să ne străduim să le păstrăm mereu, prin studiu zilnic și rugăciune.

Fericirea în ciuda greutăților

Un gând inspirat în legătură cu textul din Matei 5,10:

„Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor.”

„Isus nu le prezintă urmașilor Săi speranța de a ajunge la slavă și bogății pământești și de a avea parte de o viață ferită de încercări, ci El le prezintă privilegiul de a umbla împreună cu Învățătorul lor pe calea tăgăduirii de sine și a ocării, din pricină că lumea nu-i cunoaște.

El, care a venit să răscumpere omenirea pierdută, a fost primit cu împotrivire de către forțele unite ale vrăjmașilor lui Dumnezeu și ai omului. Uniți într-o confederație fără milă, oamenii răi și îngerii răi s-au ridicat împotriva Prințului păcii. Cu toate că fiecare cuvânt și faptă a Sa respira numai milă dumnezeiască, faptul că nu se potrivea cu lumea dădea naștere la cea mai dârză împotrivire. Din cauză că nu voia să dea nicio îngăduință pasiunilor rele ale firii noastre, El a trezit cea mai aprigă împotrivire și vrăjmășie. Tot așa se întâmplă cu toți cei care trăiesc cu evlavie în Hristos Isus. Între neprihănire și păcat, iubire și minciună, este o luptă ce nu poate fi oprită.” (*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, cap. 3, „Fericirile”)

Obiective

1. Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că fericirea implică și suferință și prigonire din cauza neprihănirii.

2. Să știe că, dacă Domnul este cu noi și în noi, putem fi fericiți, chiar când trecem prin încercări.

3. Să conștientizeze că, și atunci când totul ne pare întunecat, trist, și nu vedem nicio rezolvare pentru problemele noastre, Isus este lângă noi, gata să ne ofere putere de la El, ca să le depășim.

4. Să devină conștienți că cei care suferă cel mai mult pentru Hristos aici sunt cei mai în stare să aprecieze ce a suferit El pentru ei.

Pentru studiu suplimentar:

Hristos, Lumina lumii, cap. „Predica de pe Munte”

Materiale

Un marker.

Introducere

A. Dați exemple de personaje biblice care au fost foarte fericite atunci când au fost prigonite din cauza credinței lor. (Ștefan, Pavel, Petru etc.)

B. Jucați o scenetă al cărei subiect să fie prigonirea din pricina neprihănirii. (De exemplu, o persoană este persecutată la serviciu sau la școală pentru că nu renunță la un principiu biblic. Un copil să joace rolul celui persecutat, iar un altul, al persecutorului.) Discutați cum se comportă un creștin autentic într-o astfel de situație și cum poate fi fericit.

C. Nu uitați să completați lista de pe foaia A3 cu ceea ce este necesar pentru experimentarea fericirii. (Scopul este memorarea fericirilor în ordine.)

Lumea iubește păcatul și urăște neprihănirea și aceasta a fost cauza vrăjmășiei față de Isus. Cei care resping dragostea infinită a lui Dumnezeu vor considera creștinismul un izvor de conflicte și tulburări. Strălucirea slavei Domnului Isus risipește voalul ce le acoperă păcatele și se descoperă astfel nevoia lor stringentă de schimbare. În timp ce aceia care se lasă influențați de puterea Duhului Sfânt încep să se lupte cu ei înșiși, cei care se alipesc de păcat se luptă împotriva adevărului și împotriva reprezentanților

lui. Or lucrul acesta produce reacție, împotrivire. Și astfel izbucnește conflictul, iar urmașii lui Hristos sunt acuzați că provoacă tulburări. Însă comuniunea lor cu Dumnezeu este aceea care le aduce vrăjmășia din partea lumii. Ei suferă ocară lui Hristos, și lucrul acesta îi face fericiți.

Întrebări pentru discuții

1. Ți s-a întâmplat să fii ocărât, batjocorit, de alți copii pentru credința ta? Ce ai simțit atunci?
2. Uneori, persecuția vine și din partea unora care consideră că sunt și ei copii ai lui Dumnezeu și, „în Numele Lui”, batjocoresc, chinuiesc, schingiuesc și chiarucid. În istorie au existat multe cazuri de genul acesta. Puteți da exemple? (Persecuția ucenicilor, cea din timpul împăraților Dioclețian și Nero etc.)
3. Puteți da exemplu de o astfel de situație din zilele noastre? (În țările musulmane, în familii mixte)
4. Uneori chiar din religia ta sunt unii care te batjocoresc pentru că alegi să păstrezi un standard înalt al credinței tale sau că nu vrei să te uniformizezi cu lumea, că vrei să fii deosebit. Ți s-a întâmplat vreodată?

Ilustrația 1

Teoria Big-Bang despre formarea universului a fost formulată de George Gamov, cu scopul de a-L scoate pe Dumnezeu din univers. Dar teoria aceasta a produs reacții chiar în rândurile ateilor. Anthony Kenny, renumit ateu englez, a zis: „După teoria Big-Bang, întreaga materie a universului a început să existe la un anumit timp, în trecut. Cel care propune o astfel de teorie, dacă, în fine, este ateu, trebuie să creadă că materia universului a venit din nimic și prin nimic.”

Nu este absurd să crezi că Dumnezeu Creatorul a făcut lumea din nimic, dar este culmea disperării să crezi, în ciuda rațiunii, că lumea s-a făcut din nimic și prin nimic.

Ilustrația 2

Pe o piatră de cimitir din Anglia este gravată întrebarea: „Cine a rupt floarea aceasta?” Iar dedesubt, drept răspuns, e doar un cuvânt: „Stăpânul!”

Povestirea

Carol al IX-lea, regele Franței, din a cărui poruncă au fost masacrați peste 100.000 de hughenoti în noaptea Sfântului Bartolomeu, a fost extrem de zbuciumat când a simțit că i se apropie sfârșitul. Într-o zi, i-a zis medicului său, Ambrosie Pare: „Nu știu ce e cu mine, dar de câteva zile sunt mereu în friguri. Mi-e sufletul răscolit de groază și nefericire. În fiecare clipă, atât în somn, cât și când sunt treaz, mă urmărește imaginea sfinților care, din porunca mea, au fost uciși. Câtă fericire și bucurie pe chipul lor! Și, cu o singură lovitură mortală, le-am furat dreptul la viață. Vai, vai, dacă i-aș fi cruțat măcar pe cei nevinovați și fără putere! Doctore, ce să fac să scap de toate astea?!”

Încheiere

Urmașii Domnului Isus merg pe calea celor mai nobile persoane de pe pământ. Ei trebuie să facă față persecuției nu cu întristare, ci cu bucurie. Orice încercare de foc este mijlocul folosit de Dumnezeu pentru curățirea lor. Cu fiecare încercare, ei sunt mai pregătiți să fie împreună-lucrători cu El. Fiecare luptă își are locul ei în bătălia cea mare pentru neprihănire și fiecare va spori bucuria triumfului lor final. Având în vedere lucrul acesta, încercarea credinței și a răbdării lor va fi primită cu voie bună, nu cu teamă și nici cu gândul de a o înlătura. Dornici să-și îndeplinească misiunea față de lume și așteptând aprobarea lui Dumnezeu, slujitorii Săi trebuie să-și îndeplinească toată datoria fără să țină seama de teamă sau de favoarea oamenilor.

Materialul pentru elevi

6 decembrie 2014

Fericirea în ciuda greutăților

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Planeta Pământ a fost creată și își menține echilibrul într-un mod inexplicabil, care ne pune pe gânduri. Ordinea din Univers arată fără urmă de îndoială existența unui Arhitect care a făcut totul după un proiect perfect. Este deosebit de greu de conceput că această ordine și existența ființelor inteligente provin din inexistența gândirii, respectiv din substanțe anorganice, pe calea unor simple „întâmplări”, că provin din forme de viață primitive sau ca urmare a Big-Bangului.

Autorul cărții *Omul și astrele* își începe lucrarea cu o propoziție scurtă: „La început a fost universul.” (1) Într-un mod asemănător începe și Evanghelia apostolului Ioan: „La început a fost Cuvântul” (Creatorul n.n. – Ioan 1,1). Un singur cuvânt diferă în cele două afirmații, suficient ca el să separe complet și ireconciliabil două linii de gândire, două concepții despre lume și viață.

De când lumea, au circulat multe teorii despre apariția cosmosului, unele mai ciudate decât altele. Există însă o teorie modernă, larg acceptată în cercurile științifice, apărută pe la mijlocul secolului 20 – teoria Big-Bang. Această teorie susține că, în momentul 0, întregul univers era concentrat într-un singur atom universal, un fel de „ou primordial”, care a explodat cu aproximativ 13,7 miliarde de ani în urmă, dând naștere particulelor, din care ulterior s-au format corpurile cerești și galaxiile. Suportul științific pe care se bazează teoria este alcătuit din trei elemente: 1). Vârsta celor mai bătrâne stele este de 12-15 miliarde de ani. 2). Analiza luminii emise de galaxii indică faptul că ele se depărtează unele de altele. 3). În toate regiunile din univers există o radiație slabă (un fel de fosilă), un ecou

al torentelor de căldură și lumină din momentul exploziei.

Nu este ciudat că oameni de știință, care pot să studieze minunățiile planetei Pământ, uriașa noastră navă spațială, pot spune că toate aceste lucruri au apărut la întâmplare?

Să luăm de exemplu atmosfera. Are o grosime de circa 1600 km, adică ajunge la o altitudine de aproape 160 de ori mai mare decât munții cei mai înalți de pe Pământ. În principiu, se consideră că peste altitudinea de 1000 km, datorită rarefierii aerului, atmosfera nu mai permite existența unor fenomene observabile. Stratul acesta aflat la peste 1000 km este numit exosferă. Ce se întâmplă însă în straturile mai joase și care este rostul atmosferei?

Primul strat, până pe la 16.000 m altitudine, conține cam trei pătrimi din aerul atmosferic, este zona cea mai densă, numită și troposferă, cea în care au loc fenomenele meteorologice. Stratul următor are o mare concentrație de ozon (așa-numitul strat de ozon, în care, nu de prea mult timp, s-au descoperit niște găuri, cauzate de poluare).

Urmează un strat deja prea rarefiat pentru a mai permite de exemplu zborul turboreactoarelor. Este puternic ionizat și, din cauza aceasta, se numește ionosferă. El are rolul unui ecran de protecție, care apără Pământul de razele ultraviolete în exces, de razele X și de radiațiile gamma, care sunt dăunătoare vieții. Nu sunt „oprite” toate razele solare – cele care sunt necesare vieții de pe Pământ au „permis de liberă trecere”. Lumina și razele sonore se aseamănă cu razele ultraviolete, dar ele nu sunt dăunătoare, ci folositoare vieții.

Niște sisteme atât de complexe și atât de strâns legate între ele, pentru a asigura condițiile în care să poată exista viața pe Pământ, nu au putut să apară la întâmplare, ci au fost plănuit de un Creator atotputernic și foarte înțelept.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Cuvântul „prigoană”, folosit în Matei 5,10, este mai vechi. Înseamnă persecuție. Continuarea versetului biblic explică însă înțelesul. Sensul mai vechi al cuvântului „a ocări” este acela de *a defăima, a vorbi de rău*; expresia mai este folosită și cu sensul de *a mustra, a dojeni*.

➤ Pe la zece ani eram destul de gras și sufeream mult pentru că la școală colegii făceau haz pe seama mea. Când mergeam cu bicicleta, îi auzeam spunând: „la uite, un elefant pe bicicletă!” Mama îmi amintea atunci o vorbă din bătrâni, care spune că bățul și piatra pot să-ți rupă oasele, dar vorba, nu. Și totuși cuvintele pot răni inima și lasă urme dureroase. Ți s-a întâmplat să fii ocărat, batjocorit, de alți copii? Ce ai simțit atunci?

(Numește simțămintele pe care le-ai avut: durere, ciudă, ură, amărăciune, dispreț etc.) I-ai vorbit cuiva despre aceste lucruri? Dar tu ai spus vreodată cuvinte batjocoritoare despre cineva?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Știind că Domnul este cu noi și în noi, putem fi fericiți, chiar când trecem prin încercări.” – Jan Dyer, lider de tineret

➤ „După ce Dumnezeu a făcut cerurile și pământul, El nu a părăsit lumea, lăsând-o să se descurce singură, ci El continuă să fie prezent în viețile făpturilor Sale omenești și în purtarea de grijă față de creația Sa. Dumnezeu nu Se aseamănă cu un meșter ceasornicar care a întocmit lumea, a întors-o (ca pe un ceas) și apoi o lasă

să meargă singură; Dumnezeu este Tatăl iubitor care poartă de grijă pentru ceea ce El a creat.” – Charles Bell, doctor în consiliere

➤ „Pentru a experimenta purtarea de grijă a lui Dumnezeu în mijlocul necazurilor, noi trebuie să strigăm către El în rugăciune stăruitoare și în credință. Prin rugăciune și încredere, noi experimentăm pacea lui Dumnezeu, primim putere de la Domnul, îndurare, har și ajutor de la Dumnezeu la vreme de nevoie. Astfel de rugăciuni ale credinței pot fi ori pentru folosul nostru personal, ori pentru folosul altora.” – John Ortberg, scriitor creștin

➤ „Când cineva prezintă iubirea lui Hristos și frumusețea sfințeniei, îi dă la iveală pe supușii împărăției lui Satana, iar prințul răutății se simte provocat să se împotrivească. Prigoana și ocara îi așteaptă pe toți aceia care sunt pătrunși de spiritul lui Hristos. Caracterul prigoanei se schimbă tot timpul; dar principiul, spiritul care stă la temelie ei, este același care i-a ucis întotdeauna pe cei aleși ai Domnului, încă din zilele lui Abel.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Cu ani în urmă, un evreu, pe nume Mike Gold, a scris o carte cu titlu „Evreu fără să știi”. Descriind anii copilăriei, pe care și-a petrecut-o în New York, autorul povestește că mama îi spunea să nu treacă niciodată de anumite străzi, care erau foarte aproape de casa lor. Însă nu i-a spus că locuiau într-un ghetou evreiesc. Nu a putut să-i spună că ceilalți considerau că sângele care curge prin venele lui nu este curat. Copiii nu înțeleg lucrurile acestea. În ziua în care curiozitatea l-a împins să treacă de „hotarul” impus de mama lui, a fost oprit de un grup de băieți mai mari decât el, care l-au întrebat: „Hei, piciole, ești jidan?”

Pentru că nu mai auzise niciodată cuvântul acesta, singurul răspuns pe care l-a putut da a fost: „Nu știu.” Următoarea întrebare a fost: „Ești dintre cei care l-au omorât pe Hristos?” Din nou, Mike a spus: „Nu știu.” Nu auzise niciodată despre Hristos. Atunci l-au întrebat unde locuiește și, când le-a spus, au reacționat pe loc: „E clar, ești jidan!”

Apoi au început să țipe la el: „Ești un ucigaș! Neamul tău L-a omorât pe Hristos. Aici e teritoriu creștin! Noi suntem creștini! Te învățăm noi imediat să stai unde îți este locul!” L-au bătut, l-au umplut de sânge, i-au rupt hainele și l-au gonit acasă, țipând: „Noi suntem creștini! Tu L-ai omorât pe Hristos! Să stai la tine, cu jidanii tăi! Să nu te mai prindem pe aici!”

Când a ajuns acasă, mama l-a întrebat îngrozită ce i s-a întâmplat. „Nu știu” a răspuns Mike. Avea fața plină de sânge. Mama l-a spălat, i-a dat alte haine, apoi a încercat să-l liniștească. Copilul a ridicat spre ea fața plină de zgârieturi și vânătăi și a întrebat-o: „Mami, cine este Hristos?”

➤ Mike Gold a murit în 1967. Înainte de a muri, primea hrană de la un fel de cantină de ajutor pentru bătrâni a Bisericii Catolice din New York. Doamna care îl avea în grijă a spus despre el: „Mike Gold mănâncă de la masa lui Hristos, dar probabil că nu-L va accepta niciodată din cauza felului în care a auzit prima dată despre Numele Lui”.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Matei 5,10,11**

„Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor. Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră!”

➤ **2 Împărați 6,17**

„Elisei s-a rugat și a zis: 'Doamne, deschide-mi ochii să vadă.' Și Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai și de care de foc împrejurul lui Elisei.

➤ **Psalzii 27,14**

„Nădăjduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește în Domnul!”

➤ **Psalzii 28,7**

„Domnul este tăria mea și scutul meu; în El mi se încrede inima și sunt ajutat. De aceea îmi este plină de veselie inima și-L laud prin cântările mele.”

➤ **Psalzii 34,7**

„Îngerul Domnului tabără în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie.”

➤ **Psalzii 40,1-3**

„Îmi pusesem nădejdea în Domnul, și El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele. M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă, și mi-a întărit pașii. Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeu nostru. Mulți au văzut lucrul acesta, s-au temut și s-au încrezut în Domnul.”

➤ **Faptele apostolilor 5,41**

„Ei au plecat dinaintea Soborului și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui.”

➤ **2 Corinteni 4,17**

„Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.”

➤ **2 Corinteni 12,10**

„De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări, pentru Hristos; căci când sunt slab, atunci sunt tare.”

➤ **Romani 8,18**

„Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.”

➤ **Filipeni 1,29**

„Căci cu privire la Hristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El...”

➤ **1 Petru 4,12 .13**

„Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi: dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă înveseliți și la arătarea slavei Lui.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ De ce spune Isus că este ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii (că este bine de ei, că sunt binecuvântați)?

➤ În perioada imediat următoare învierii lui Isus, când, ca urmare a lucrării ucenicilor, începând cu Ziua Cincizecimii, biserica creștină s-a dezvoltat foarte mult, credincioșii au început să

fie persecutați. Mii de credincioși au murit pentru că nu au vrut să renunțe la convingerile lor. Erau duși în arenele circurilor să fie pradă leilor înfometate; au fost crucificați, bătuți, aruncați în cazane cu ulei încins. Dar, cu toate acestea, biserica creștea, iar persecuția părea că îi face pe creștini să fie și mai hotărâți, și mai statornici în a-L urma pe Isus.

➤ Biblia ne vorbește și despre o altă persecuție – în Matei 24, 21 și Apocalipsa 7, 14. Cum este numită persecuția aceasta în Apocalipsa?

Cum vom putea să rezistăm? Numai cerând ajutor și protecție de la Dumnezeu. El Însuși ne-a făgăduit acest lucru.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Poți totdeauna să zâmbești? Uneori nu poți zâmbi când faci o poză. Nu ai totdeauna dispoziția de a zâmbi și cu atât mai puțin când ai un necaz! Dar dacă ai mai multe! Și totuși necazurile și grijile nu ar trebui să șteargă zâmbetul de pe fețele noastre, pentru că noi suntem siguri de iubirea lui Dumnezeu, care rămâne mereu aceeași. Chiar atunci când totul ne pare întunecat, trist, și nu vedem nicio rezolvare pentru problemele noastre, Isus este lângă noi, gata să ne ofere putere de la El, ca să le depășim. Ce spune 2 Cor. 12,9.10 despre slăbiciunea noastră și puterea lui Dumnezeu?

➤ Alege soluția cea mai potrivită pentru fiecare dintre situațiile următoare și trece în dreptul ei cifra corespunzătoare.

1. Avem un vecin bătrân care are totdeauna de obiectat că facem gălăgie când ne jucăm în curte. Este groaznic de pisălog.

2. Prietenul meu și-a fracturat mâna și are dureri foarte mari.

3. Va trebui să ne mutăm. De când mă știu am locuit aici și mă tem de această schimbare.

4. Săptămâna viitoare am un examen foarte greu, pe care TREBUIE să-l iau cu notă mare.

5. Cel mai bun prieten al meu este supărat pe mine din cauza unei discuții pe care am avut-o și nu mai vrea să stea de vorbă cu mine, nici măcar să mă lase să-i cer scuze.

6. Aș vrea să merg la Colegiul Național, dar părinții nu au bani să-mi plătească taxele.

7. Mă cert tot timpul cu tata. Nu reușim să ne înțelegem niciodată în nici o privință.

8. Specialiștii estimează că, în viitorul apropiat, va avea loc un cutremur puternic în zona în care locuim noi.

9. Am păcătuit prea mult, am stăruit în lucruri despre care știam că sunt rele și acum mă tem că Isus nu mă va mai primi și nu-mi va mai asculta rugăciunile.

10. Nu sunt foarte sigur de viitor și nu pot să cred tot ce spune Biblia despre cer.

Soluții

a. „...orice veți cere în Numele Meu voi face...” Ioan 14,13.

b. „Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră ațâță mânia.” Proverbe 15,1.

c. „Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău și nu lepăda îndrumările mamei tale.” Proverbe 1, 8. „Și voi, părinților, nu întârâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i în mustrarea și învățătura Domnului.” Efes.6, 4.

d. „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.” Iacov 1,5.

e. „Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui!” Evrei 11,6.

f. „Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși.” Iac. 5,15.

g. „Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar zgudui pământul și s-ar clătina munții în inima mărilor.” Psalmii 46,1.2.

h. „Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc.” Luca 6,27

i. „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.” 1 Ioan 1,9.

j. „El Însuși a zis: ‘Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi’.” Evrei 13,5.

Ai găsit soluții și pentru problemele tale? Ai putea să le împărtășești prietenilor din grupă o experiență făcută de curând?

Fericirea de a da

Un gând inspirat în legătură cu textul din Matei 5,14:

„Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă.”

„Iudeii limitau binecuvântările mântuirii la națiunea lor; dar Hristos le-a arătat că mântuirea este ca lumina soarelui. Ea aparține întregii lumi. Religia Bibliei nu trebuie să fie mărginită între scoarțele unei cărți, nici între zidurile unei biserici. Ea nu trebuie să fie scoasă la iveală cu anumite ocazii pentru folosul nostru și apoi să fie pusă cu grijă înapoi. Ea trebuie să sfințească viața de toate zilele și să se dea pe față în toate tranzacțiile de afaceri și în toate legăturile noastre sociale.

Adevăratul caracter nu este ceva ce se realizează în afara noastră și care ne acoperă, ci el radiază dinăuntru. Dacă dorim să-i conducem pe alții pe calea neprihănirii, principiile neprihănirii trebuie să se găsească mai întâi în inima noastră. Mărturisirea noastră de credință poate face cunoscută teoria religiei, dar religia noastră practică este aceea care proclamă cuvântul adevărului. O viață consecventă, o purtare sfântă, o integritate neclintită, un spirit activ și binevoitor, o pildă de evlavie, toate acestea sunt mijloacele prin care se dă lumii lumină.” (*Hristos, Lumina lumii*, cap. „Predica de pe Munte”)

Obiective

1. Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că, dacă împărtășim cu alții iubirea lui Dumnezeu, vom fi fericiți.
2. Să conștientizeze faptul că adevărul trăit nu poate rămâne ascuns.
3. De asemenea, să conștientizeze faptul că, oriunde în jurul lor, există oameni care au nevoie de o licărire a iubirii lui Dumnezeu.

Pentru studiu suplimentar:

Hristos, Lumina lumii, cap. „Predica de pe Munte”; *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, cap. „Fericirile”

Materiale

Coli de hârtie și instrumente de scris, lanternă.

Introducere

A. Scrieți pe o coală de hârtie care sunt proprietățile luminii. (Luminează, ajută la menținerea vieții, la creșterea plantelor, purifică, încălzește, îndepărtează frica, ajută la vindecarea unor boli, dar și: arde, deformează, iriază, orbește) Faceți o paralelă cu textul biblic.

B. Dacă sala în care se desfășoară Școala de Sabat este întunecoasă, stingeți lumina și aprindeți o lanternă, pe care să o așezați pe o masă. Apoi, împachetați-o cu hârtii sau orice altceva pentru a-i reduce din lumină. Faceți o paralelă cu viața spirituală. Ce ar putea contribui la micșorarea capacității noastre de a reflecta lumina? (anumite obiceiuri, atitudini nepotrivite, conformare la standardele lumii etc.)

C. Nu uitați să completați lista de pe foaia A3 cu ceea ce este necesar pentru experimentarea fericirii. (Scopul este memorarea în ordine a fericirilor.)

„Voi sunteți lumina lumii”, spune Domnul Isus. Cei care sunt cu adevărat în legătură cu Dumnezeu, prin reflectarea luminii cerești, vor avea o putere salvatoare în lume; pentru că izul faptelor lor bune și al acțiunilor lor cinstitute le va face o reputație bună chiar printre cei care nu frecventează biserica din care aceștia fac parte. Cei care se tem de Dumnezeu vor onora și vor respecta astfel de caractere, iar necreștinii și

chiar atei, când văd spiritul și viața lui Hristos manifestate în acțiunile lor zilnice, Îl vor slăvi pe Dumnezeu, izvorul puterii și moralității lor.

Întrebări pentru discuții

1. Ce înseamnă să fii lumina lumii? Cum poți fi lumina lumii? Dați exemple de moduri în care am putea reflecta adevărul.
2. Gândește-te puțin la Daniel: un tânăr înzestrat cu toate aceste calități, care nu este decât un prizonier de război, deci... un rob! Poate i-a fost o mângâiere faptul că nu era singurul. Avea trei prieteni „de acasă” cu care era „coleg” la neobișnuita academie internațională cu regim de internat. Ce hotărâre au luat cei patru? Consideri că prin această hotărâre au fost o lumină pentru cei de la curtea împăratului și chiar pentru împărat însuși? Dar pentru lumea de astăzi? În ce sens?
3. Tu ai prieteni? Ați luat vreodată împreună o hotărâre foarte serioasă, pentru care v-ați rugat împreună? Dacă nu, gândiți-vă la lucrul acesta.
4. Credința și credincioșia lui Daniel au strălucit și altă dată ca o lumină vie, dând mărturie despre puterea lui Dumnezeu și purtarea Sa de grijă pentru copiii Săi. Când? (Daniel, cap. 2 și 6)
5. Mai cunoști și alte personaje biblice care au fost o lumină pentru cei din generația lor?

Povestirea 1

Legile din marele univers vorbesc despre un mare Legiutor. Nimeni nu poate crede că, aruncând o bombă într-o tipografie cu zeci de mii de litere, explozia ei ar putea formula un cod de legi. E cu totul absurd să crezi așa ceva. Pentru formularea unei legi, se cer inteligență și forță. Inteligența să o creeze și forța să o aplice. Cum ar fi fost posibil ca explozia de la Big-Bang să fi putut formula legi pe care să le impună și asupra atomului minuscul, și asupra astrilor giganti?! Numai un Dumnezeu omniscient și omnipotent a putut crea și impune întregului univers aceste legi. Mai vrei și alte dovezi că Dumnezeu este Creatorul a tot ce există?

Povestirea 2

Filozoful creștin Aristide, într-o scrisoare adresată împăratului Adrian, a încercat să-i descrie modul de viață al creștinilor. Iată un fragment: „Creștinii înduplecă cu vorba pe cei ce îi asupresc și devin prietenii lor. Ei nu-i urăsc pe cei care le fac rău, din contră răsplătesc răul cu bine. Soțiile și fiicele lor sunt cinstite și modeste; bărbații lor sunt fideli și iubitori – în speranța că vor primi cândva o răsplată veșnică.

Cât despre robii și roabele lor și copiii acestora, dacă mai au robi, ei îi conving să devină creștini, și, când au devenit creștini, îi numesc frați, fără deosebire..., ei își trăiesc viața în toată smerenia și bucuria. Nu vei găsi falsități între ei. Se iubesc unii pe alții. Nu sunt nepăsători la nevoile văduvelor și izbăvesc pe orfani de persoanele care îi asupresc... Într-adevăr, acești oameni sunt făpturi noi și este ceva dumnezeiesc în mijlocul lor.”

Încheiere

Dumnezeu depinde de aceia care cunosc calea, pentru a o arăta și altora. El le-a încredințat oamenilor comorile adevărului Său. Avem nevoie de credința, speranța și încrederea în Dumnezeu. Harul lăuntric va fi manifestat în acțiuni exterioare. Avem nevoie de acel spirit care să arate altora că noi am învățat în școala lui Hristos și că urmăm exemplul ce ne-a fost dat. Avem nevoie de o inimă umilă și o minte care să nu fie preocupată numai de ea. Fiecare ar trebui să aibă o dorință constantă de a-i binecuvânta pe alții. Dumnezeu ține seama de eforturile noastre umile și ele sunt prețioase înaintea Lui.

Materialul pentru elevi

13 decembrie 2014

Fericirea de a da

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Știi că Pământul este bombardat în fiecare zi cu cantități considerabile de meteoriți? Cei mai mulți sunt particule de roci de mărimea unui grăunte de nisip, dar mult mai grele și mai dure. Ei se apropie de Pământ cu o viteză extrem de mare, în jur de 140.000 km/h. La viteza aceasta, chiar și un grăunte de nisip poate omorî o ființă vie. Dar, datorită frecării cu particulele din care este alcătuită atmosfera, se dezvoltă o temperatură suficient de mare pentru ca meteoriții să ardă. În ionosferă există variații foarte mari de temperatură – noaptea până la 90°C, iar ziua până la +150°C. Din cauza aceasta, doar foarte puțini meteoriți reușesc să ajungă la mai puțin de 70-80 km apropiere de suprafața Pământului. Din fericire pentru noi, pentru că, altfel, ne-ar fi foarte greu să supraviețuim acestui „bombardament”.

Desigur că unii meteoriți au dimensiuni mult mai mari decât cele ale unui grăunte de nisip și, din cauza aceasta, reușesc să ajungă pe suprafața Pământului. Un meteorit uriaș, care a căzut cu mulți ani în urmă în Deșertul Arizona, a creat un crater cu un diametru de 1.200 m și o adâncime de 150 m. Ce bine că nu a căzut în centrul unui oraș!

De fapt n-a fost continent în care să nu fi căzut meteoriți. În Franța, pe 26 aprilie 1803, a fost semnalată o grindină de piatră ce s-a întins pe o arie care se putea traversa în 30 de ore. Această ploaie meteorică este probabil urmarea tot a dezintegrării unui meteorit în atmosferă. Cratere de diferite dimensiuni au fost descoperite în Arizona, în Deșertul Arabiei, în Oregon, în Texas, în Australia. Unii dintre meteoriții ce se

apropie de planeta noastră pierd suficientă viteză în contact cu atmosfera și, alunecând prin ea, rămân pe orbita circumterestră. Dacă Pământul este protejat cât de cât de atmosfera sa, cei mai mulți dintre meteoriți, de mici dimensiuni, dezintegrându-se în contactul cu aceasta și foarte puțini lovind solul, Luna a fost pur și simplu ciuruită de căderea lor, urmele unde au căzut arătând ca niște cratere ce ajung până la 100 km în diametru. Se pare că nici planeta Marte nu a fost scutită de impactul cu aceste corpuri rătăcitoare ale sistemului solar. Pentru planeta noastră, meteoriții nu reprezintă decât un pericol local, în cazul în care ajung pe sol, dar rămân asteroizii și cometele care sunt o adevărată amenințare pentru existența noastră.

Este clar că atmosfera este cel mai interesant, cel mai eficient, cel mai practic „scut” care ar fi putut să fie proiectat pentru planeta noastră și constituie încă o dovadă că Pământul a fost făcut de Cineva a cărui înțelepciune întrece cu mult puterea noastră de pricepere.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Când vorbim despre daruri și dăruire, se cuvine să începem cu începutul. Cine este Cel de la care primim orice dar bun? În Iacov 1,17 se spune: „Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl... în care nu este schimbare, nici umbră de mutare.”

➤ Ai putea enumera câteva dintre darurile bune pe care le primim continuu „de sus”? Viața, aerul, apa, lumina, sănătatea sunt daruri de care se bucură, într-o măsură mai mare sau mai mică, toți oamenii. Dar există și daruri deosebite, pe care le primește fiecare, individual, altfel și altele decât cele pe care le au ceilalți, de exemplu darul de a cânta frumos, de a desena bine, de a lega prietenii, de a înțelege ușor și de a te face înțeleș etc.

➤ Pentru că îmi place tenisul, de exemplu, eu pot considera o rachetă de tenis primită de la mama 'un dar desăvârșit'. Și totuși racheta nu a venit de sus, ci de la mama, ea mi-a cumpărat-o. Mai pot considera că textul biblic are dreptate?" Discutați în grupă.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Dacă împărtășim cu alții iubirea lui Dumnezeu, vom fi fericiți.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „A dăruie este nevoia noastră de a simți bucuria în ochii celui alt; poate că nimic nu e mai bine primit de suflet decât stropul de fericire dăruit, nu primit. Sunt multe feluri de a dăruie iubire, speranță, dar unul singur prin care exprimi tot: sinceritatea trăirii.” – Mariana Fulger, scriitor român

➤ „Dorința de a dăruie izvorăște din iubire și prețuire.” – Madame de Sevigne, aristocrată franceză

➤ „Pentru a dăruie, nu trebuie să devenim eroi. Nu trebuie să ne sacrificăm. Nu trebuie să ne ducem în ținuturi îndepărtate și să-i căutăm pe cei mai puțin norocoși. Trebuie doar să trăim mai conștient. Să fim convinși că fiecare întâlnire este o șansă de a dăruie.” – Ernest Hello, poet și scriitor

➤ „Familia, prietenii, rudele, colegii, șeful, clienții, toți cei cu care ne întâlnim zi de zi vor fi recunoscători să ne accepte darurile. Daruri care nu ne costă nimic, pentru că sunt neprețuite: un zâmbet, o încurajare, o perspectivă optimistă asupra unei situații de criză. Acestea sunt darurile dezvoltării personale și ale evoluției spirituale pe care le putem revărsa în viața noastră și a celor din jur.” – Abigail van Buren, scriitoare, jurnalistă

➤ „Timpul pentru a dăruie este acum. Nu te comporta ca și cum ai mai avea sute de ani de trăit!” – Lev Tolstoi, scriitor rus

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Dumnezeu Și-a arătat iubirea față de noi, dăruindu-ne tot ce avea mai scump, pe Fiul Său. Isus Și-a dat viața. Dar cum se poate dăruie cineva pe sine lui Dumnezeu? Ar trebui să mergă într-un loc anume sau poate continua să ducă o viață obișnuită, în familie, mergând la școală sau la serviciu, învățând, făcând sport, mâncând și dormind ca toți oamenii, și totuși să fie consacrat lui Dumnezeu?

➤ Iată mai jos câteva situații concrete. Notează-le cu x pe cele care crezi că se potrivește pentru cineva care dorește să „se dea pe sine însuși lui Dumnezeu”.

1. Dumnezeu nu are niciun amestec în felul în care îmi folosesc eu timpul. 2. Nu întârzii nicio dată la întâlnirile cu Dumnezeu în Sabat. 3. Îmi place să stau cel puțin trei ore pe zi la televizor. 4. Tot ce am – timp, sănătate, bani și chiar viața – îmi aparține lui Dumnezeu. 5. Îmi place să am banii mei, cu care să pot face ce vreau. 6. M-am hotărât să petrec în fiecare zi cel puțin o oră studiind Biblia și Spiritul Profetic. 7. Dacă nu pot să joc fotbal sau să merg la meciurile echipei preferate, cel puțin le urmăresc la televizor. 8. M-am hotărât să nu mai pierd vremea, uitându-mă la filme care nu au nicio valoare.

➤ Ce spune Pavel despre cei care s-au dăruit lui Hristos? 2 Cor. 5,17

➤ Cum numește Isus transformarea aceasta, prin care un om devine „o făptură nouă”? (Ioan 3,3) _____

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Matei 5,14**

„Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă.”

➤ **Matei 5,44.45**

„Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine

celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți.”

➤ **Proverbe 4,18**

„Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.”

➤ **Efesenii 5,1**

„Urmați dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți.”

➤ **1 Petru 2,12**

„Să aveți o purtare bună în mijlocul Neamurilor, pentru ca în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune, pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.”

➤ **Filipeni 2.15,14**

„Faceți toate lucrurile fără cărtiri și fără șovăieli, ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume...”

➤ **Efesenii 5,8**

„Odinioară erați întuneric; dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ În afară de viața curată, care trebuie să fie o mărturie despre lucrarea lui Dumnezeu în noi, ce altceva avem de făcut ca martori ai Săi? Ce trebuie să se întâmple înainte de revenirea lui Isus? (Mat. 24,14) _____

➤ Iată cum a ilustrat cineva vestea cea bună pe care o avem de dus oamenilor: În sala de judecată este adus un om, sub acuzații foarte grave. Judecătorul știe că omul este vinovat și nu poate decât să pronunțe sentința care, conform legilor în vigoare, este pedeapsa cu moartea. Dar, după pronunțarea sentinței, judecătorul coboară de la locul lui, își scoate roba (haina de judecător) și se oferă să ia locul condamnatului, să fie executat, pentru ca cel vinovat să mai aibă o șansă de a-și îndrepta viața. Așa a făcut Isus pentru noi. Aceasta este

vestea bună pe care trebuie să o afle orice om. Aceasta este vestea cea bună pe care Isus așteaptă ca tu și eu să o ducem tuturor celor care au nevoie de El.

➤ Fiecare creștin este o lumină care poate să-i ajute pe alții să găsească mântuirea prin Isus. Fiecare creștin este un misionar care trebuie să le vorbească altora despre dragostea lui Dumnezeu și despre iertarea Sa prin Isus. Aceasta înseamnă că este vorba despre tine. ‘Tu ești lumina lumii’. În fiecare zi, Dumnezeu îți dă o ocazie de a da mărturie pentru El. Ce privilegiu!

➤ Doamne, ajută-mă astăzi să fiu lumina Ta într-o lume întunecată. Adu astăzi pe cineva în viața mea care să aibă nevoie de o licărire a iubirii Tale. Apoi, dă-mi înțelepciune să fiu lumina Ta.”

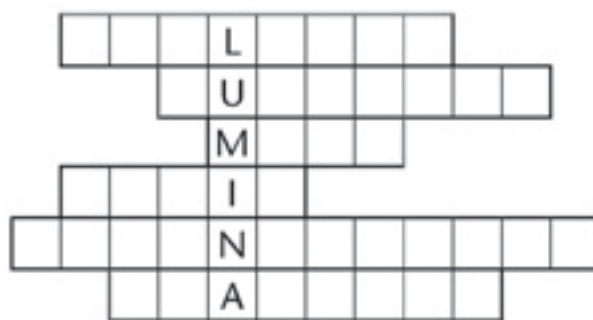
6. Vineri

Cum procedez?

➤ Iată o definiție a luminii despre care vorbea Isus, pe care o găsim în *Cugetări*, la p. 38. Încearcă să o înveți pe dinafară. Pentru un elev care învață săptămânal formule matematice, legi ale fizicii, formule chimice și multe altele, nu este deloc greu.

➤ „Încercările suportate cu răbdare, binecuvântările primite cu recunoștință, ispitele biruite cu bărbăție (tărie), umilința, bunătatea, mila și dragostea, date pe față în chip natural, sunt luminile care strălucesc în caracter, în contrast cu întunericul inimii egoiste, în care lumina vieții nu a luminat niciodată”.

➤ Și acum, încearcă să găsești locul fiecăreia dintre calitățile enumerate în acest citat, în jocul de alături. Care dintre ele nu a putut fi trecută? _____

Mulțumirea aduce fericire

Un gând inspirat în legătură cu textul din Psalmi 95,1:

„Veniți să cântăm cu veselie Domnului, să strigăm de bucurie către Stânca mântuirii noastre.”

„Fiecare dintre noi are ceva pentru care poate să-l aducă mulțumire lui Dumnezeu. Ar trebui să fim veseli și să ne bucurăm în Domnul, pentru că El S-a îndurat mult de noi... Pentru viață, sănătate, hrană și îmbrăcăminte, cât și pentru nădejdea vieții veșnice, noi suntem datori Dătătorului tuturor îndurărilor; și tot datorită lui Dumnezeu, noi recunoaștem darurile care vin din mâna Lui și ne prezentăm darurile de mulțumire Celui mai mare binefăcător al nostru... Să nu lăsăm ca viața să fie înnegurată, amestecată cu zgură; ci să căutăm permanent să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru tot ce a făcut și face pentru noi. Să facem ca vocile noastre să se înalțe în laudă...

Tot cerul este interesat de mântuirea noastră. Îngerii lui Dumnezeu, mii și mii și de zeci de mii de ori zeci de mii, sunt însărcinați să le slujească celor care vor fi moștenitori ai mântuirii. Ei ne păzesc de rău și resping puterile întinericului, care urmăresc nimicirea noastră. Nu avem oare motive să fim mulțumitori în fiecare moment, chiar și atunci când există aparente încurcături pe cărarea noastră?

Să ne exprimăm lauda și recunoștința prin cântări. Când suntem ispitiți, în loc să dăm glas simțămintelor noastre, să înălțăm prin credință o cântare de recunoștință către Dumnezeu.”
(*Divina vindecare*, cap. „Vindecarea minții”)

Obiective

1. Juniorii să conștientizeze că, atunci când împărtășești cu alții lucrurile care îți aduc mulțumire, ești fericit și îi ajuți și pe ei să fie la fel.

2. Să înțeleagă faptul că mulțumirea este o condiție a fericirii.

3. Să-și exprime recunoștința față de Dumnezeu pentru tot ce au și sunt.

4. Să fie conștienți că o atitudine pozitivă, de mulțumire, contribuie la buna funcționare a organismului.

Pentru studiu suplimentar:

Minte, caracter și personalitate, cap. „Tratarea emoțiilor”

Materiale

Coli de hârtie, bilețele adezive de hârtie, instrumente de scris, marker.

Introducere

A. Faceți o listă cu lucrurile pentru care ar trebui să-l fiți mulțumitori lui Dumnezeu și păstrați-o pentru a o pune într-un loc vizibil din camera voastră.

B. Scrieți pe hârtie un lucru pentru care ați dori să-l spuneți „mulțumesc” lui Dumnezeu. Îndoiiți hârtia și dați-o mai departe următorului. Următorul scrie și el un astfel de lucru, îndoiaie și el hârtia și o dă mai departe. La sfârșit, hârtiile se deschid. Unul dintre juniori se roagă: „Doamne Isuse, îți mulțumim pentru... (și citește lista). La sfârșit, toți spun: „Amin!”

C. Compuneți un psalm, așa ca David, prin care să-l aduceți laudă și mulțumire Domnului. (Te laudăm, Dumnezeule, pentru dragostea Ta, Pentru Fiul Tău, care a murit, iar acum S-a înălțat.

Te laudăm, Dumnezeule, pentru Duhul Sfânt Care ni L-a descoperit pe Mântuitorul și ne-a risipit întinericul.)

D. Lipiți câte o hârtie adezivă pe spatele colegului vostru de la Școala de Sabat. Fiecare junior

să scrie un cuvânt de mulțumire pe acea hârtie pentru persoana respectivă. Scrieți lucruri concrete, pentru care chiar îi mulțumiți. Va fi un moment deosebit, care vă va învăța importanța mulțumirii în experimentarea fericirii.

E. Nu uitați să completați lista de pe foaia A3 cu ceea ce este necesar pentru experimentarea fericirii.

F. Cântați împreună un cântec de laudă. Cântecul este o metodă eficientă de a preveni și combate descurajarea.

O atitudine pozitivă, de mulțumire și bună dispoziție, luminează calea vieții. Dacă privim la partea luminoasă a lucrurilor, vom descoperi suficiente motive pentru a fi fericiți și voioși. Dacă suntem zâmbitori, ni se va răspunde la fel; dacă adresăm cuvinte plăcute și voioase, ni se va vorbi în aceeași manieră. Casa noastră trebuie să fie un loc al bucuriei, pentru că Dumnezeu l-a creat pe om cu scopul de a fi fericit.

Întrebări pentru discuții

1. O stare permanentă de nemulțumire alterează starea de sănătate, cauzând o sumedenie de boli (depresie, gastrită, migrene, de ficat, cardiace etc.) Ce sfat i-ai da unei persoane care suferă de o astfel de boală?

2. Un băiat de 13 ani a rămas singur pe lume când, în urma unui accident de mașină, părinții au fost loviți mortal. Din cauza neachitării împrumutului făcut de tatăl lui, banca i-a pus sechestru pe casa, rămânând pe drumuri. Din milă, niște unchi, rude de gradul 2 din partea tatălui, au hotărât să-l ia la ei acasă, cu condiția să-i ajute la muncă și să renunțe la școală. În astfel de condiții, ce motive are acest adolescent să-l mulțumească lui Dumnezeu?

3. Sunt cei bogați și realizați pe plan profesional scutiți de a fi nemulțumitori? (Nu; de obicei, omul cu cât are mai mult, cu atât vrea mai mult.)

4. Mulțumirea este un simțământ ce depinde de lucrurile exterioare sau este o stare interioară independentă de ce se întâmplă în afară?

5. Cum poți să ai permanent o stare de mulțumire și să nu mai fii tentat să îți dorești lucruri care nu sunt ale tale? (Să ai o relație bună cu Dumnezeu.)

6. Ce putem face pentru a învinge obiceiul de a fi nemulțumitori? (Să ne amintim mereu de

binecuvântările pe care ni le-a dat Dumnezeu și să-l mulțumim, prin cântece și psalmi, pentru ceea ce avem.)

Povestirea 1

Revista *Acts and Facts*, nr. 9, 1973, pag. 8, a redat mărturia lui Atuart E. Nevins, profesor de geologie. El a zis: „Planeta noastră prezintă o expunere minunată a lucrării și înțelepciunii lui Dumnezeu. Masa globului, distanța de la Soare, rotația, înclinarea, proporția uscatului față de ape, densitatea și compoziția atmosferei sunt de o exactitate uimitoare spre a menține viața și procesele geologice. Biblia descrie în mod exact multe dintre procesele și structurile Pământului, fără vreo greșală științifică... Ca geolog, trebuie să stau și să mă minunez de strașnicele mărturii pe care Dumnezeu le-a așezat în acest pământ.”

Povestirea 2

Anne se agăță de Alexander Duff, bărbatul ei, în vreme ce barca de salvare în care se aflau era zgâlțâită de valuri, asemeni plutei unei unde. În semiîntunericul furtunosului apus, ei putură vedea cum vaporul cu care plecaseră din Scoția era înghițit de adâncuri.

Toată noaptea aceea plutiră în derivă pe o mare înfuriată, undeva în jurul Capului Bunei Speranțe. Domnul și doamna Duff se îmbarcară pentru India, dar acum nu aveau habar cum ar mai putea ajunge acolo. Deodată, cineva strigă:

– Pământ!!!

Mijind ochii prin furtună, Alexander și Ann văzură conturul unei mici insule ivindu-se, parcă, din ape. Omul de la rame începu să vâslească mai energic și, în scurtă vreme, se aflau cu toții în siguranță, pe o insulă ce părea nelocuită.

– Hei, priviți ce am găsit! strigă cineva, fluturându-și mâna în care avea o Biblie îmbibată bine cu apă.

Deschizând-o la prima pagină, el citi numele lui Alexander Duff.

– Nu-mi vine să cred! exclamă Alexander. Ultima dată când mi-am văzut Biblia, se afla pe pat, în cabină la mine, unde citeam din ea, înainte de darea alarmei. A venit după mine deci toată bucata aceasta de ocean până aici, pe malul insulei! Dumnezeu este atât de bun!

– Să ne rugăm, propuse cineva, iar domnul Duff ne va citi din această Carte care știe să înoate!

Și acolo, pe plaja bătută de vânt, în țipetele pescărușilor și în tunetul valurilor, naufragații se strânsă în jurul lui Alexander, care le citi Psalmul 107, căruia i se mai spune „Psalmul pribeagului”. (Citește și tu acum, în întregime, acest psalm!)

– Aceste cuvinte înfățișează prea bine și experiența noastră! spuse Alexander, iar ceilalți aprobau din cap.

Apoi au îngenunchat pe nisipul umed și l-au adus slavă Domnului pentru bunătatea Sa față de ei, prin care le-a salvat viața și a salvat și prețioasa Biblie.

La scurtă vreme, au fost găsiți de doi locuitori ai insulei, care le dădură să mănânce ouă de pinguin și care îi duseră cu barca 40 de mile, până la Capul Bunei Speranțe.

Încheiere

Dumnezeu Se îngrijește de toate lucrurile și susține întreaga creație... Nicio lacrimă nu cade fără a fi observată de El. Niciun zâmbet nu răzare fără a fi remarcat de El. Dacă nu am face nimic altceva decât să credem pe deplin acest fapt, toate neliniștile noastre ar fi risipite, iar inimile ne-ar fi pline de mulțumire. Viețile noastre ar înceta să fie atât de pline de dezamăgiri, deoarece toate lucrurile, mari sau mici, ar fi încredințate în mâinile lui Dumnezeu, care nu este tulburat de multitudinea grijilor și nici suprasolicitat de greutatea lor. Prin urmare, noi ar trebui să fim recunoscători Lui și să ne bucurăm de tot ce face pentru noi.

Materialul pentru elevi

20 decembrie 2014

Mulțumirea aduce fericire

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Ce rol are atmosfera în susținerea vieții?

Mai întâi, să nu uităm că aerul are greutate, adică exercită o anumită presiune asupra corpurilor noastre. Corpul are nevoie de această presiune exercitată din afară, pe care de fapt nici nu o simțim, dar care echilibrează presiunea din interiorul corpului. Dacă atmosfera ar fi mai puțin densă, așa cum este la altitudinea de 20 km, fluidele din corpul nostru ar „fierbe” și am muri.

Atmosfera este alcătuită dintr-un amestec de gaze: azot sau nitrogen 78%, oxigen 21% și restul, argon, dioxid de carbon și, în cantități mult mai mici, și alte gaze.

Oxigenul este cel care întreține arderile. Dacă procentul de oxigen din atmosferă ar fi mai mare, orice flacără s-ar putea transforma rapid într-un incendiu greu de controlat. Din fericire, azotul are o acțiune exact inversă, astfel că amestecul de oxigen și azot face atmosfera tocmai potrivită pentru a susține viața și a ne oferi siguranță.

Azotul este esențial pentru viața plantelor. Azotații sunt îngrășămintele artificiale cel mai larg folosite. Există un foarte interesant circuit al azotului în natură.

Ce putem spune despre micul procent de dioxid de carbon? Știm că acest gaz rezultă și în urma arderilor care au loc în corpul nostru. Când respirăm, noi inspirăm aer, din care folosim oxigenul, și expirăm dioxidul de carbon. În procesul de respirație, și plantele consumă oxigen, numai că viața lor depinde și de un alt proces, numit fotosinteză, în care folosesc energia luminoasă, pe care o primesc de la soare, apa, pe care o iau din sol, și dioxidul de carbon, pe care îl iau din

aer, pentru a produce hidrații de carbon, substanțele nutritive de bază pentru orice ființă vie. Din procesul de fotosinteză rezultă însă și oxigen, pe care plantele îl elimină, înprospătând astfel aerul.

Se pot constata nenumărate exactități și coincidențe incredibile în determinarea echilibrului perfect al Pământului, de fapt al Universului întreg. Dar oare sunt coincidențe? Să fi apărut totul din senin?! Știind toate acestea, am mai putea crede că Pământul a apărut la întâmplare sau că existența vieții și cea a omului sunt doar urmarea hazardului? Este imposibil de conceput că această ordine și existența ființelor inteligente provin din inexistența gândirii, respectiv din substanțe anorganice, pe calea unor simple „întâmplări”. Poate mișcarea întâmplătoare a particulelor primare să producă gândire inteligentă sau pot moleculele inerte să genereze închinare spirituală?

1. Duminică

lată părerea mea

➤ A făcut de curând cineva un gest frumos față de tine? Ai simțit atunci cum te inundă parcă un val de căldură, pe dinăuntru? Este destul de greu de explicat ce simți de fapt când ești mulțumit sau recunoscător cuiva pentru ce a făcut pentru tine. Dar ai avut grijă să mulțumești? Atunci când ne exprimăm mulțumirea față de cineva sau când i-am făcut o bucurie cuiva, și persoana respectivă își exprimă mulțumirea față de noi pentru ce am făcut, ne simțim foarte bine, chiar fericiți.

➤ Dar unii nu știu sau uită să mulțumească. În Luca 17,11-19 ni se relatează un caz de felul acesta. Este vorba de zece leproși care au venit la Isus și L-au rugat să-i vindece. Situația lor nu se poate compara cu aceea a unui om care merge la medic pentru că este puțin răcit. Boala lor era poate cum este astăzi cancerul, un

cancer lent, dar mai rău, dacă poate fi ceva mai rău decât o boală al cărei sfârșit sigur, și nu prea îndepărtat, este moartea. Lepra este și foarte contagioasă, de aceea leproșii, în afară de suferințele produse de boala în sine, erau alungați din societate, din familie. Ce a făcut Isus pentru cei zece leproși? _____ Câți dintre ei l-au mulțumit? _____ Cum? (vers. 15, 16) Tu cum îți exprimi mulțumirea față de Dumnezeu?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Când împărtășești cu alții lucrurile care îți aduc mulțumire, ești fericit și îi ajută și pe ei să fie la fel.” – Abigail van Buren, scriitoare, jurnalistă

➤ „Mulțumirea este o atitudine care are un caracter imobil, căci nu ține seama de circumstanțe, de necazuri, de probleme sau de dificultăți în multiplele domenii ale vieții. Creștinul este omul care trebuie să fie mulțumit prin excelență. De ce? Pentru că Îl are pe Hristos, și Hristos este Însuși temeiul mulțumirii lui.” – Sergiu Popescu, lider de tineret

➤ „Cultivați obiceiul de a vorbi de bine pe alții. Reflectați asupra calităților bune ale celor cu care vă însoțiți și observați cât mai puțin posibil erorile și cusururile lor. Când sunteți ispițiți să vă plângeți de ceea ce a spus sau a făcut cineva, arătați-vă prețuirea pentru ceva din viața sau caracterul acelei persoane. Cultivați spiritul de a fi mulțumitor. Lăudați-L pe Dumnezeu pentru dragostea Sa minunată, arătată prin aceea că a dat pe Hristos să moară pentru noi. Nu câștigăm niciodată nimic dacă ne gândim la nemulțumirile noastre. Dumnezeu ne cheamă să ne gândim la îndurarea Sa și la iubirea Lui fără pereche, pentru a fi inspirați cu laude la adresa Sa.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Să căutăm împreună în Psalmi câteva moduri în care și-a exprimat David recunoștința față de Dumnezeu. Adesea, David își exprima mulțumirea prin cântare și laudă (Psalmii 30,12). Mai știi și un alt mod în care David Îi mulțumea lui Dumnezeu? _____

Trece pe spațiile punctate cele șapte motive de laudă și mulțumire menționate în Psalmul 98.

1. El a făcut m.....(vers. 1)

2. Domnul Și-a arătat m.....

3. Și-a descoperit d..... înaintea neamurilor (vers. 2)

4. pentru b.....

5. și pentru c..... Lui (vers. 3)

6. El j..... lumea cu dreptate și

7. n..... (vers. 9)

Tu ai motive să-l mulțumești lui Dumnezeu? Încearcă să scrii un psalm, care ar putea fi psalmul tău de mulțumire.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Psalmii 95,1

„Veniți să cântăm cu veselie Domnului, să strigăm de bucurie către Stânca mântuirii noastre”.

➤ Numeri 14,11

„...Până când Mă va nesocoti poporul acesta? Până când nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe care le fac în mijlocul lui?”

➤ Psalmii 144,15

„Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul!”

➤ Proverbe 15,15

„Toate zilele celui nenorocit sunt rele, dar cel cu inima mulțumită are un ospaț necurmat.”

➤ Isaia 63,7

„Voi vesti îndurările Domnului, faptele Lui minunate, după tot ce a făcut Domnul pentru noi! Voi spune marea Lui bunătate față de casa lui Israel, căci i-a făcut după îndurările și bogăția dragostei Lui.”

➤ Ioan 6,43

„...Nu cărțiți între voi.”

➤ 1 Tesaloniceni 5,18

„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu în Hristos Isus cu privire la voi.”

➤ **1 Corinteni 10,10**

„Să nu cârțiți, cum au cârțit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul.”

➤ **Filipeni 2,14**

„Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli.”

➤ **Efesenii 5,20**

„Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos.”

➤ **Coloseni 3,17**

„Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus, și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl... Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni.”

➤ **1 Tesaloniceni 5,18**

„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.”

5. Joi**Ce îmi spune acest lucru?**

➤ Să vedem cum ne exprimăm mulțumirea și recunoștința față de Dumnezeu în cadrul serviciilor divine din Sabat.

1. **Muzica.** Unele cântări exprimă în mod direct mulțumirea și lauda. Altele sunt asemenea unor rugăciuni de pocăință sau de consacrare, exprimând tot recunoștință pentru dragostea lui Dumnezeu, dar nu într-un mod atât de direct.

2. **Rugăciunea.** Numește câteva dintre lucrurile pentru care am putea mulțumi, dar nu o facem în mod obișnuit _____

3. **Vești misionare,** colecte speciale.

4. **Lecția Școlii de Sabat.** În ce fel ar putea include această parte a serviciului divin momente de exprimare a recunoștinței noastre față de Dumnezeu? _____

5. **Predica.** Îți amintești ultima predică pe care ai ascultat-o? Ce sentimente de recunoștință și mulțumire ai avut atunci? _____

➤ În ce alt fel ai putea să-l mulțumești lui Dumnezeu?

6. Vineri**Cum procedez?**

➤ Notează fiecare dintre frazele următoare cu F (fericit) sau S (supărat), după caz.

___1. Prietenii mi-au pregătit o festivitate-surpriză de ziua mea, la școală.

___2. Profesorul de istorie m-a lăudat pentru referat și mi-a pus nota 10.

___3. Mi-a fost furată bicicleta.

___4. Am căzut și mi-am rupt blugii cei mai buni.

___5. Părinții mei au fost de acord să meargă cu noi în excursie trei dintre cei mai buni prieteni ai mei.

___6. Am fost prins copiind și am luat un 1 la engleză.

___7. Nu am fost în stare să apăr un 11 m și echipa clasei a pierdut calificarea.

___8. Am fost atât de impresionat de veștile misionare încât, la colecta care a urmat, am dat cei 300 lei pe care reușisem să-i strâng pentru niște patine cu roțile.

___9. M-am certat cu sora mea și de două zile nu mai vorbim deloc.

___10. Fratele meu mai mare m-a ajutat să fac un panou frumos pentru prezența la Școala de Sabat, în clasa noastră.

➤ Ai observat ceva, legat de aceste zece situații? Cele care te fac fericit îți dau și un simțământ de recunoștință, pentru ceea ce s-a realizat sau pentru ce au făcut alții pentru tine. Mulțumirea, recunoștința și fericirea sunt foarte strâns legate. Oamenii nefericiți simt în general că nu au de ce să fie mulțumiți, nici motive să fie recunoscători cuiva.

➤ Iată un citat foarte frumos din cartea *Calea către Hristos*, p.116-117. Subliniază cu un creion negru toate motivele de mulțumire enumerate și cu roșu, pe cele care ți se potrivesc și ție. Câte ai găsit?

➤ „Să ne aducem aminte de dovezile monumentale ale iubirii lui Dumnezeu, de ceea ce a făcut El pentru mângâierea noastră, salvându-ne din mâna nimicitorului. Să păstrăm vii în memoria noastră toate dovezile îndurării lui Dumnezeu... lacrimile pe care le-a șters, durerile pe care le-a alinat, necazurile și temerile îndepărtate, nevoile pe care le-a satisfăcut și binecuvântările pe care le-a revărsat asupra noastră, întărindu-ne astfel pentru tot ce mai avem de întâmpinat în peregrinajul nostru.”

Reguli pentru a fi fericit

Un gând inspirat în legătură cu textul din Psalmi 128,1:

„Ferice de oricine se teme de Domnul și umblă pe căile Lui!”

„Fericirea și prosperitatea sunt rezultatul slujirii Domnului... Când sunt foarte mici, copiii trebuie învățați să scrie, să citească, să înțeleagă cifrele și să-și țină propriile lor socoteli. Ei pot înainta pas cu pas în această înțelegere. Însă înainte de orice, ei trebuie să fie învățați că temerea de Domnul este începutul înțelepciunii, și, când vor fi mari, vor lua aminte. Dumnezeu va răsplăti pe omul credinței și al ascultării. Dacă această credință este adusă în experiența vieții, ea va face pe oricine se teme și-L iubește pe Dumnezeu să îndure încercările, să treacă mai ușor prin suferință și să fie fericit.” (*Căminul adventist*, cap. 63)

Obiective

1. Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că, oriunde mergem și orice facem, Domnul dorește ca noi să fim fericiți.
2. Să priceapă că Dumnezeu nu ne silește niciodată să facem ceva ce nu vrem.
3. Să învețe să-l mulțumească încă de pe acum lui Dumnezeu pentru lucrurile pe care le-a pregătit în ceruri pentru ei și să nu uite că bucuria poate începe chiar de acum și de aici, când te gândești la ele.

Pentru studiu suplimentar:

Mărturii pentru comunitate, vol. 5, „Colegiul nostru”

Materiale

Coli A4 și A3, pixuri, marker, premii necostisitoare.

Introducere

A. Pe o coală de hârtie A3, scrieți ca titlu: *Astăzi sunt fericit?* Faceți un tabel de 7 coloane

și, ca titlu pentru fiecare coloană, scrieți cele 7 zile ale săptămânii. Pe coloana care corespunde zilei de astăzi, desenați o față zâmbitoare, sau două, sau trei, până la zece, în funcție de starea în care te afli. Dacă nu sunteți fericiți, puneți o față tristă, iar dacă sunteți foarte fericiți desenați zece fețe zâmbitoare (pe o scară de la 1 la 10); în paranteză scrieți și motivul pentru care sunteți fericiți sau nefericiți. Și tot așa, în toate zilele săptămânii. Astfel veți ști în ce stare vă aflați și care sunt acele lucruri care vă fac fericiți.

B. Scrieți pe o coală A4 toate maximele despre fericire pe care le-ați auzit vreodată. (de exemplu: *„Fericirea nu înseamnă împlinirea dorințelor, ci absența dorințelor. Bani nu aduc fericire. Fântâna fericirii se află în voi. Fericirea nu este un obiect, ci o stare a minții. Fericirea trebuie descoperită, și nu obținută...”*) și meditați la mesajul lor profund.

C. Completați lista de pe foaia A3 cu ceea ce este necesar pentru experimentarea fericirii.

Fericirea este precum parfumul – nu poți să-l pulverizezi pe alții, fără să ajungă și pe tine câțiva stropi. Deci fericirea noastră depinde întrucâtva de fericirea celor din jur. Dacă vrem să fim fericiți, trebuie să ne străduim să-i facem pe alții fericiți. Deși condițiile sunt uneori nefavorabile, Dumnezeu ne oferă tot ce este necesar pentru experimentarea fericirii, pentru că El ne-a creat pentru a fi fericiți. De fapt, cunoscându-L pe El, cunoaștem fericirea autentică.

Întrebări pentru discuții

1. Credința aduce fericire – este o afirmație ce reiese cu claritate din paginile Bibliei. Tu ce părere ai? Ție ți-a adus fericire?

2. După părerea ta, care dintre următoarele trei persoane a dovedit mai multă credință? Lot, Iona, Daniel. De ce?

3. Care dintre următoarele trei întâmplări ți se pare că ilustrează cel mai bine credința care aduce fericire?

- Șarpele de aramă
- Fuga lui Lot din Sodoma
- Fuga lui Iona din fața Domnului.

De ce?

4. Lumea este într-o căutare frenetică, trepidantă, după fericire, ținând seama doar de binele propriu, nu și de cel comun. Cineva spunea că, dacă un număr mai mare de oameni și-ar dori propria fericire mai mult decât doresc nefericirea altora, am avea paradisul pe pământ în foarte scurt timp. Aici este și secretul. Fericirea noastră este strâns legată de fericirea celor din jur. Degeaba o cauți în altă parte. De fapt, fericirea nu poate fi găsită pentru că este în interiorul nostru, trebuie doar să o experimentăm. Cum putem experimenta fericirea autentică? Redați în cuvintele voastre pașii spre adevărata fericire studiați trimestrul acesta. (Răspunsurile exacte să fie premiate, la fel și redarea din memorie a Fericirilor, din Matei 5.)

5. Cum să-i faci pe alții fericiți? Cunoști vreo metodă specială? Ne-o poți împărtăși? (Fiecare persoană cu specificul ei, dar, la modul general, ia-ți timp să înțelegi persoana respectivă, să vezi ce nevoi, ce așteptări are. În principiu, toți oamenii au nevoie de iubire și atenție)

Povestirea 1

Un băiat la vârsta adolescenței, mândru că e ateu, i-a spus tatălui său, pantofar de profesie, că natura există prin ea însăși. Tatăl a stat puțin pe gânduri, după care i-a răspuns: „Prin urmare este mai ușor să obții întreaga natură decât o pereche de pantofi. Pentru aceasta, trebuie să lucrezi din greu. Dacă întreaga natură este rezultatul întâmplător al evoluției materiei, de ce nu lasă ateii în seama naturii producerea cărților lor păgâne? De ce lucrează cu multă stăruință să le creeze? Și o carte de ateism este o dovadă că, în spatele oricărui lucru organizat, se află un proiect inteligent. Recunoaște-L pe Creator, adoră-L și nu-ți pierde vremea cu speculații nefolositoare.”

Povestirea 2

În anul 218 înainte de Hristos, Hanibal i-a luat pe cartaginezi în al doilea război punic pentru cucerirea Romei și a Italiei. Când au trecut Alpii, el le-a arătat frumusețile Italiei și le-a promis că

aceste locuri vor fi ale lor dacă vor câștiga războiul. Domnul Isus le-a promis urmașilor Săi nu niște frumuseți efemere, ci un loc împreună cu El în veșnicie.

Povestirea 3

„Nu știu dacă ai avut ocazia să cunoști o persoană nevăzătoare din naștere, dar, dacă ai întâlni o astfel de persoană și te-ar ruga să-i povestești ce se întâmplă în jur, cum arată oamenii, natura și alte obiecte, cum i-ai descrie aceste lucruri? Cu siguranță că n-ar fi misiune ușoară, pentru că, indiferent cu ce ai încerca să le compari sau ce etalon ți-ai alege pentru a o face să înțeleagă, pentru ea toate lucrurile ar fi necunoscute și de neînțeles.

Poate ți s-a întâmplat de multe ori, mai ales în copilărie, să-ți pui întrebări despre Noul Pământ. Oare cum va fi? Ce va fi și ce nu va mai fi acolo din cele cunoscute? Deși Biblia și Spiritul Profetic ne oferă unele date referitoare la acest subiect, deși știm că străzile vor fi de aur, animalele se vor juca împreună nestingherite și fără să facă niciun rău și noaptea nu va mai fi, trebuie să recunoaștem că ne este încă destul de greu să desenăm un tablou complet al acelor locuri.

Dar faptul că noi nu putem înțelege încă anumite lucruri nu ne îndreptățește să ne îndoim de existența lor. Ai încredere că Dumnezeu îți va pregăti un loc pe care nici cea mai îndrăzneată imaginație nu l-ar putea zugrăvi. Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru asta și fii fericit!” (Medana Croitoru, *Mic dejun pentru suflet*)

Încheiere

Să-L rugăm pe Dumnezeu să ne umple inima cu iubirea Sa și să ne păstreze vie în minte dorința după Noul Pământ, unde își va găsi împlinirea scopul pentru care am fost creați – acela de a fi fericiți. Este responsabilitatea noastră să fim fericiți și pe acest pământ, în ciuda dificultăților cu care ne confruntăm, pentru a putea reprezenta într-o lumină pozitivă speranța într-un viitor desăvârșit. De atitudine noastră depinde modul în care cei din jurul nostru Îl percep pe Dumnezeu. Felul în care noi ne raportăm la viață influențează alegerea celor din jur.

Fericirea ne este pusă la dispoziție, noi trebuie doar s-o experimentăm.

Materialul pentru elevi

27 decembrie 2014

Reguli pentru a fi fericit

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

EL A FĂCUT PĂMÂNTUL

Cum a ajuns planeta aceasta, atât de minunat creată de Dumnezeu, în starea în care o vedem astăzi? Dumnezeu l-a creat pe om liber să hotărască dacă să asculte sau nu de cerințele lui Dumnezeu. Dacă eu mă hotărâsc să sar de pe acoperișul unui bloc foarte înalt, este alegerea mea și pot să fac acest lucru. Numai că în felul acesta voi avea de a face cu legea gravitației, care îmi spune că, prin cădere de la o înălțime atât de mare, mai mult ca sigur voi muri. Practic, eu nu „calc” legea gravitației, nu-i fac ei niciun rău, dar, dacă o sfidez, dacă nu țin seama de ea, îmi face ea rău mie. Cam așa este și cu Legea lui Dumnezeu. Cel care „calcă” această lege nu-i face niciun rău legii, nu o desființează, nici nu o distruge prin faptul că nu o respectă, dar călcarea ei îl distruge în final pe el. Acesta este motivul pentru care planeta noastră a ajuns să fie plină de „răni și cicatrice”.

Dar Dumnezeu i-a oferit omului încă o șansă. Isus a venit pe Pământ, a trăit o viață fără păcat și a murit pentru ca oricine dorește să asculte de Dumnezeu și să trăiască veșnic să poată lua această hotărâre și să o țină, prin puterea lui Isus. Dumnezeu a făgăduit că în curând păcatul va fi nimicit cu desăvârșire și pentru totdeauna și atunci vom avea ocazia să vedem cum Pământul este creat din nou, o planetă perfectă din toate punctele de vedere. Noul Pământ va fi locuința acelor care au ascultat de Dumnezeu și de legile Sale. Ellen White, în *Patriarhi și profeți*, vorbește extrem de frumos despre locuința primilor oameni: „Dumnezeu l-a așezat pe Adam într-o grădină. Acesta era căminul său. Cerul albastru era acoperământul lui, pământul, cu delicatele

lui flori și cu covorul ierbii de un verde viu, era podeaua căminului, iar ramurile încărcate de frunze ale pomilor deosebit de frumoși formau baldachinul ... Pereții lui erau plini cu cele mai strălucitoare podoabe – lucrarea mâinilor Mare-lui Artist. De jur împrejurul perechii sfinte se găsea o lecție valabilă pentru toate timpurile, și anume că adevărata fericire nu se găsește în satisfacerea mândriei și luxului, ci în comuniunea cu Dumnezeu prin lucrările create de El... Slava lui Dumnezeu din ceruri, lumile nenumărate în mișcarea lor ordonată, *plutirea norilor*, tainele luminii și ale sunetului, ale zilei și ale nopții – toate erau deschise studiului primilor noștri părinți. Pe fiecare frunză a pădurii sau pe fiecare piatră din munți, în fiecare stea strălucitoare, pe pământ, în aer și pe cer, era scris numele lui Dumnezeu. Ordinea și armonia creației le vorbeau despre înțelepciunea și puterea Celui infinit.” (pag. 34, 36)

1. Duminică

Întrebări

➤ Notează cu A (adevărat) sau F (fals) fiecare dintre afirmațiile de mai jos.

Fericirea înseamnă

- ___ 1. să fii foarte bogat; ___ 2. să fii înțeles și iubit de părinți; ___ 3. să-i poți iubi pe cei din jur; ___ 4. să-L cunoști pe Isus; ___ 5. să te poți uita la televizor în fiecare zi; ___ 6. să ai mintea și inima neîntinate de păcat; ___ 7. să iei numai 10 la școală, chiar când copiezi; ___ 8. să fii totdeauna cinstit, chiar dacă este greu; ___ 9. să te porți cu alții cum ai vrea să se poarte ei cu tine; ___ 10. să te încrezi cu totul în Isus; ___ 11. să faci totdeauna ce vrei; ___ 12. să ai părinți care să știe să-ți spună nu, când vrei să faci ceva rău; ___ 13. să ai prieteni adevărați; ___ 14. să duci la bun sfârșit orice lucru bun pe care l-ai început; ___ 15. să rezisti ispitelor lui Satana; ___ 16. să poți fi amabil și iubitor și cu cei „nesuferiți”; ___ 17. să știi să te

descurci, așa ca „să cazi totdeauna în picioare”;
 __ 18. să ajuti pe cineva care are nevoie de ajutor, chiar dacă ești sigur că nu vei primi nimic în schimb; __ 19. să fii recunoscut totdeauna ca „șef”; __ 20. să fii sigur că la revenirea lui Isus vei fi printre cei care vor rămâne lângă El pentru veșnicie.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Oriunde mergi și orice faci, Domnul dorește ca tu să fii fericit.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Dacă un producător celebru de film, un regizor al unui spectacol de succes sau un editor al unei cunoscute reviste de modă sau al unui ziar ar vrea să rescrie Fericitările, bănuiesc că ar suna cam așa: ‘Ferice de cei bogați și puternici. Ferice de cei frumoși și prezentabili. Ferice de cei renumiți. Ferice de cei pe care lumea îi admiră.’ Aceste lucruri sunt exact opusul celor spuse de Isus Hristos în Predica de pe Munte.” – David Martin, lider de tineret

➤ Cineva l-a întrebat odată pe John D. Rockefeller, care pe vremea lui a fost cel mai bogat om din America: ‘Câți bani trebuie să ai ca să ai destui?’ Rockefeller a răspuns, cu un anume dram de înțelepciune: ‘Încă puțin’.

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Încercuiește pe lista următoare lucrurile care crezi că te ajută să te păstrezi curat la minte și inimă: *ascultarea, cinstea, obiceul de a jura, filmele de acțiune, Școala de Sabat, credința în Dumnezeu, rugăciunea, nemulțumirea, bucuria, mânia, iubirea, bombănelile, cinstea, neascultarea, prietenia, ura, cărțile și revistele fără valoare, răbdarea, studiul Bibliei, copiatul la lucrări, discuțiile frumoase.*

Ești un certăreț sau un „om de pace”? Ți place să te lupți pentru „drepturile” tale? Ai totdeauna un răspuns pregătit pentru cei care te jignesc sau caută ceartă cu tine? Crezi că ar fi câte ceva de schimbat în privința aceasta în comportamentul tău?

Notează cu A (sunt de acord) afirmațiile cu care ești de acord:

Au parte de liniște și de fericire

__ 1. cei care se încred cu totul în Dumnezeu;
 __ 2. cei care evită certurile și luptele; __ 3. cei care au grijă de corpurile lor, considerându-le „temple” pentru Dumnezeu; __ 4. cei cărora nu le pasă de alții; __ 5. cei care nu au nicio considerație pentru părinți și prieteni; __ 6. cei cu inima curată; __ 7. cei care sunt dornici să le vorbească și altora despre Isus; __ 8. cei care împlinesc porunca „să vă iubiți unii pe alți, cum v-am iubit Eu”; __ 9. cei care vor să fie mereu în frunte, cu orice preț; __ 10. cei care respectă Legea lui Dumnezeu.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ Psalmii 128,1

„Ferice de oricine se teme de Domnul și umblă pe căile Lui!”

➤ Deuteronom 33,29

„Ferice de tine, Israele! Cine este ca tine, un popor mântuit de Domnul, Scutul care îți dă ajutor și Sabia care te face slăvit? Vrăjmașii tăi vor face pe prietenii înaintea ta și tu vei călca peste înălțimile lor.”

➤ Psalmii 146,5

„Ferice ce cine are ca ajutor pe Dumnezeul lui Iacov, ferice ce cine-și pune nădejdea în Domnul Dumnezeul său!”

➤ Psalmii 112,1

„Lăudați pe Domnul! Ferice de omul care se teme de Domnul și care are o mare plăcere pentru poruncile Lui!”

➤ Psalmii 119,1

„Ferice de cei fără prihană în calea lor, care umblă întotdeauna după Legea Domnului!”

➤ Psalmii 34,8

Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!

➤ **Psalzii 40,4**

„Ferice de omul care își pune încrederea în Domnul și care nu se îndreaptă spre cei trufași și mincinoși!”

➤ **Psalzii 41,1**

„Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac! Căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește.”

➤ **1 Petru 4,14**

„Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi.”

➤ **Apocalipsa 1,3**

„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!”

➤ **Romani 4,7.8**

„Ferice, zice el, de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite! Ferice de omul căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul!”

➤ **Iacov 1,12**

„Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc.”

➤ **1 Petru 3,14**

„Chiar dacă aveți de suferit pentru neprihănire, ferice de voi! N-aveți nicio teamă de ei și nu vă tulburați!”

5. Joi**Ce îmi spune acest lucru?**

➤ Multe dintre făgăduințele pe care li le-a făcut Dumnezeu israeliților sunt condiționate. Citește trei dintre ele în textele următoare: Deuteronom 11,13-15; Isaia 56,6.7; 58,13.14.

➤ Au fost împlinite aceste făgăduințe? De ce? _____

➤ Dumnezeu nu ne silește niciodată să facem ceva ce nu vrem. Făgăduințele Sale nu au putut fi împlinite față de israeliți pentru că ei L-au respins pe Isus, când El a venit pe pământ. Împlinirea lor a fost amânată pentru a doua venire a lui Isus. Avem noi dreptul să așteptăm sau să cerem împlinirea acestor făgăduințe dacă suntem români, germani, americani, nu israeliți, urmași ai lui Avraam? Vezi Romani 4,16.17; 9,6.8.

➤ Și Isus a făcut niște făgăduințe condiționate. De exemplu, a promis că îi va prezenta pe unii oameni înaintea Tatălui ceresc și înaintea îngerilor. Cu ce condiție? Cine vor fi aceștia? (Matei 10,32) _____

➤ Și în Apocalipsa 3,5 este o făgăduință minunată – o haină albă, semn al curăției și desăvârșirii, și numele trecut în cartea vieții. Care este condiția? _____

6. Vineri**Cum procedez?**

➤ În general nu ne plac regulile, restricțiile, legile care ne impun un anumit fel de a ne purta. Cum să fii fericit, când ți se impun niște reguli? Dar, fără reguli, am putea fi fericiți? Ți-ar plăcea ca la școală să fie promovați cu aceeași medie și cei care vin și învață, și cei care chiulesc? Sau să poată primi diplomă de medic oricine vrea, fără să fie obligat să învețe ceva? Ai avea curaj să te lași pe mâna unui astfel de medic?

➤ Să revenim la Legea lui Dumnezeu. E neplăcut să ți se spună „Nu minți!” sau „Nu lua ce nu este al tău”. Câteodată parcă poți evita multe complicații și neplăceri dacă spui o minciună și, de multe ori, stiloul colegului scrie mai frumos, guma lui șterge mai bine, sandvișul lui e mai gustos etc. Sunt nimicuri, îți spui. Dar invers?

➤ Te-ai gândit cum ar fi o lume în care să fii sigur că nimeni nu te minte niciodată, în care nu trebuie să-ți ferești de nimeni nici privirile, nici gândurile, nici vreun lucru la care ții mult?

➤ Se poate și așa ceva, chiar dacă acum ni se pare imposibil. Pentru că Dumnezeu Însuși a făgăduit că va scrie Legea Sa în inimile noastre, astfel ca fiecare să facă de la sine, cu bucurie, numai ce este bine și drept, fără să fie nevoie să i se spună „Să nu...”.

➤ Cum descrie Pavel lumea aceea minunată, pe care a pregătit-o Dumnezeu pentru cei mântuiți? 1 Corinteni 2,9 _____

➤ Încearcă să faci o listă cu toate lucrurile care nu vor mai fi acolo și cu toate meseriile care vor înceta să existe. Și o altă listă cu toate lucrurile minunate care vor exista atunci și cu posibilitățile care li se vor deschide celor mân-

tuiți (vezi și ultimul capitol din *Tragedia veacurilor*). Comparați în clasă listele sau alcătuiți-le împreună, în ora Școlii de Sabat. Sunt lucruri pentru care merită să facem orice efort. Dum-

nezeu de-abia așteaptă să ni le ofere. Să-l mulțumim încă de pe acum și să nu uităm că bucuria poate începe chiar de acum și de aici, când ne gândim la ele.